CZWARTE SPRAWOZDANIE

C. K. PAŃSTWOWEJ

SZKOŁY PRZEMYSŁOWEJ

WE LWOWIE

ZA ROK SZKOLNY 1895/6.

LWÓW.

NAKŁADEM C. K. PAŃSTWOWEJ SZKOŁY PRZEMYSŁOWEJ.

CZCIONKAMI PIERWSZEJ ZWIĄZKOWEJ DRUKARNI WE LWOWIE.

1896.

CZWARTE SPRAWOZDANIE

C. K. PAŃSTWOWEJ

SZKOŁY PRZEMYSŁOWEJ

WE LWOWIE

ZA ROK SZKOLNY 1895/6.

LWÓW.

NAKŁADEM C. K. PAŃSTWOWEJ SZKOŁY PRZEMYSŁOWEJ.

CZCIONKAMI PIERWSZEJ ZWIĄZKOWEJ DRUKARNI WE LWOWIE.

1896.

I. KRONIKA ZAKŁADU.

Uroczystem nabożeństwem, odprawionem w kościele archikatedralnym rz. kat. dnia 18 września 1895, rozpoczął się piąty rok istnienia Państwowej Szkoły przemysłowej we Lwowie i zakończył w podobny sposób dnia 15 lipca 1896.

Okres powyższy obejmuje dalsze sprawy organizacyjne zakładu; w roku tym bowiem powstały w miejsce szkoły dla rysunku i modelowania dwie osobne zawodowe szkoły, mianowicie szkoła zawodowa malarstwa dekoracyjnego i szkoła rzeźbiarstwa ornamentalnego.

Ważniejsze zarządzenia władz szkolnych i zdarzenia dotyczące zakładu w ubiegłym roku szkolnym umieszczone są poniżej w porządku chronologicznym i tak:

Rozporządzeniem z dnia 10 lipca 1895 L. 14451 asygnuje Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa subwencyę dla c. k. profesora zakładu p. Edwarda Pietscha na podróż naukową do Wiednia i Berlina, polecając równocześnie, aby wnioski Dyrekcyi o subwencye na podróże naukowe dla nauczycieli zakładu, przedkładane były na przyszłość najpóźniej do 15 marca każdego roku.

Rozporządzeniem z dnia 12 lipca 1895 L. 15770 udziela Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa Dyrektorowi zakładu, p. Zygmuntowi Gorgolewskiemu urlopu na czas od 15 lipca do 15. sierpnia 1895 i powierza na ten czas zastępstwo profesorowi p. Tadeuszowi Mostowskiemu.

Rozporządzeniem z dnia 19 lipca 1895 L. 16662 udziela Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa prof. p. Tadeuszowi Münnichowi z powodu choroby trzechmiesięcznego urlopu.

Rozporządzeniem z dnia 22 lipca 1895 L. 16203 udziela Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa cztero-tygodniowego urlopu c. k. werkmistrzowi p. Henrykowi Żaakowi.

Na mocy reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 4 czerwca 1895 L. 13177, przesyła Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 22 lipca 1895 L. 16205 zatwierdzony stały plan i program nauki dla działu budowlanego.

Rozporządzeniem z dnia 22 lipca 1895 L. 16204 zawiadamia Dyrekcyę Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa, że do uzupełniającej szkoły przemysłowej, istniejącej przy tutejszym zakładzie, mogą być przyjmowani także uczniowie, którzy się wykażą świadectwem ukończonej z dobrym postępem VI. klas szkół ludowych.

Rozporządzeniem z dnia 3 sierpnia 1895 L. 17442 asygnuje Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa dodatki sustentacyjne dla c. k. rzeczywistych nauczycieli IX. i VIII. rangi, tudzież dodatki substytucyjne dla suplentów.

Na podstawie reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 10 lipca 1895 L. 8193/1894, przesyła Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 3 sierpnia 1895 L. 16912, dla p. Justyna Głowackiego nominacyę na rzeczywistego nauczyciela zakładu.

Na mocy reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 2 lipca 1895 L. 13269, przesyła Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 3. sierpnia 1895 L. 16.473, dla p. Łucyana Baeckera nominacyę na rzeczywistego nauczyciela zakładu z doliczeniem pięciu lat służby i przyznaniem pierwszego dodatku pięcioletniego.

Wysokie c. k. Namiestnictwo zawiadamia Dyrekcyę okólnikiem z dnia 10 sierpnia 1895 L. 60577, że rachunki saldowane nad 10 złr., przedkładane zamiast kwitów, stemplowane być mają według skali II.

Na podstawie reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 18. lipca 1895 L. 15.444, przesyła Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 2 września 1895 L. 17959 nominacyę p. Pretoryusa na werkmistrza dla nauki ślusarstwa artystycznego.

Rozporządzeniem z dnia 2 września 1895 L. 21049, wzywa Dyrekcyę Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa do przedłożenia wniosków, dotyczących wprowadzenia wspólnych zabaw dla uczniów zakładu, odnośnie do reskryptu Wys. c. k. Namiestnictwa z dnia 17 września 1894 L. 74194.

Rozporządzeniem z dnia 20 września 1895 L. 23077 przyznaje Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa od 1 marca 1895 pierwszy dodatek pięcioletni c. k. profesorowi p. Władysławowi Kłapkowskiemu.

Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa zawiadamia c. k. werkmistrza p. Henryka Żaaka rozporządzeniem z dnia 20 września 1895 L. 22489, że mu Wysokie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia przyznało za udzielanie nauki rysunków zawodowych na kursie niedzielnym remuneracyę roczną w wysokości 300 złr. w. a.

Odnośnie do reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 6 sierpnia 1895 L. 15583, mianuje Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa p. Józefa Neubauera werkmistrzem dla nauki stolarstwa meblowego na rok szkolny 1895/96 rozporządzeniem z dnia 5 października 1895 L. 20010.

Odnośnie do reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 3 września 1895 L. 20103, przesyła Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 8 października 1895 L. 23242, nominacyę dla inżyniera, p. Jana Boguckiego, na pomocniczego nauczyciela w zakładzie na rok szkolny 1895/96.

Na mocy reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 12 października 1895 L. 17466 przesyła Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa program i plan nauki dla działu ślusarstwa i stolarstwa budowlanego tudzież dla całego działu przemysłu artystycznego, zatwierdzony na rok szkolny 1895/96 z wezwaniem do przedłożenia z końcem roku szkolnego wniosków co do ewentualnych zmian, potrzebnych po upływie tego czasu.

Rozporządzeniem z dnia 30 października 1895 L. 28362 zawiadamia Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa, że Wysokie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia reskryptem z dnia 19 października 1895 L. 7167 systemizowało dla zakładu:

1 posadę rzeczywistego nauczyciela dla przedmiotów budowniczo-technicznych;

1 posadę asystenta dla rysunków budowniczo-technicznych i

1 posadę asystenta dla rysunków przemysłu artystycznego z równoczesnem podwyższeniem dotacyi na potrzeby naukowe o 650 złr., na koszta zarządu o 300 złr. i przeznaczeniem na oprawę dzieł bibliotecznych kwoty 300 złr. a na instrumenta niwelacyjne również 300 złr.

Na mocy reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 15 października 1895 L. 23117, przesyła Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa nominacyę dla artysty-rzeźbiarza p. Piotra Harasimowicza na nauczyciela zawodowego dla nauki modelowania na rok szkolny 1895/96 za roczną remuneracyą 1.500 złr. w. a.

Na mocy reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 31 października 1895 L. 25058, zawiadamia Dyrekcyę Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 12 listopada 1895 L. 29228, o udzieleniu prof. p. Tadeuszowi Müunichowi dalszego urlopu aż do 19 stycznia 1896, z równoczesnem przyznaniem zastępcy na czas jego choroby.

Reskryptem z dnia 9 listopada 1895 L. 26811, zawiadamia Dyrekcyę Wysokie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia. że konferencya fachowa Dyrektorów i przełożonych oddziałów państwowych szkół przemysłowych odbędzie się we Wiedniu w czasie od 27—30. grudnia 1895.

Reskryptem z dnia 20. października 1895 L. 10.941, zawiadamia Wysokie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia o mianowaniu Radcy dworu i Dyrektora austr. muzeum przemysłowego p. von Scala inspektorem zawodowym dla szkół przemysłowych.

Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa zawiadamia Dyrekcyę rozporządzeniem z dnia 6 grudnia 1895 L. 31119, że Wysokie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia zatwierdziło reskryptem z dnia 20 listopada 1895 L. 2906, p. Kazimierza Bronikowskiego w zawodzie nauczycielskim i nadało mu zarazem tytuł c. k. profesora.

Rozporządzeniem z dnia 24 grudnia 1895 L. 31746, przesyła Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa przetłumaczone na język polski przepisy dyscyplinarne dla c. k. państwowych szkół

przemysłowych z poleceniem wydrukowania ich i rozdzielenia pomiędzy uczniów.

Rozporządzeniem z dnia 12 stycznia 1896 L. 32682, zatwierdza Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa zarządzone przez Dyrekcyę przyjęcie artysty-malarza p. Romana Bratkowskiego na asystenta dla rysunków przemysłowych w tutejszym zakładzie na czas od listopada 1895 do 15 lipca 1896 a rozporządzeniem z dnia 12 stycznia 1896 L. 33354 technika p. Eugeniusza Malisza na asystenta dla rysunków budowniczych na czas od 1 grudnia 1895 do 15 lipca 1897.

Odnośnie do reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 4. stycznia 1896 L. 25.336 ex 1895, zawiadamia Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 20. stycznia 1896 L. 1.249, że uczniów prywatystów do zakładu przyjmować nie należy.

Rozporządzeniem z dnia 24 stycznia 1896 L. 32008, stabilizuje Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa na wniosek Dyrekcyi sługę szkolnego, dozorcę motora gazowego i palacza centralnego ogrzewania Alfreda Józefa Berezowskiego na zajmowanej posadzie.

Inspektor krajowy dla szkół przemysłowych p. J. Nep. Franke przeprowadza lustracyą zakładu w czasie od 16 stycznia do 6 lutego b. r., poczem dnia 11 lutego odbywa się pod Jego przewodnictwem konferencya polustracyjna, na której omawiane zostają dalsze sprawy organizacyi zakładu.

Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa zawiadamia Dyrekcyę rozporządzeniem z dnia 12 marca 1896 L. 5668, że JE. Pan Minister Wyznań i Oświecenia przeznaczył p. Łucyana Baeckera, profesora tutejszego zakładu, reskryptem z dnia 3 marca b. r. L. 4427, na odbycie zbiorowej podróży naukowej do Rzymu w kwietniu b. r., urządzonej pod kierownictwem inspektora zawodowego i profesora politechniki p. Doderera z Wiednia.

Rozporządzeniem z dnia 19 marca 1896 L. 6059, poleca Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa Dyrekcyi opracować i do końca maja b. r. przedłożyć do zatwierdzenia plan i program nauki na kursa specyalne dla obsługujących kotły i maszyny parowe, zaprowadzić się mające w tutejszym zakładzie już w następnym roku szkolnym.

Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa zawiadamia profesora p. Tadeusza Rybkowskiego, rozporządzeniem z dnia 3 kwietnia 1896 L. 7599, o udzieleniu mu przez Wysokie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia sześciomiesięcznego urlopu na odbycie podróży naukowej do Paryża, Berlina i Wiednia.

Na podstawie reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 13 marca 1896 L. 4882, zawiadamia Dyrekcyę Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 31 marca b. r. L. 6728, że w tutejszym zakładzie zaprowadzone być mają jeszcze w bieżącym roku szkolnym gry i zabawy dla młodzieży według programu przedłożyć się mającego Wysokiej c. k. Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

Wysoki Wydział krajowy zawiadamia Dyrekcyę zakładu odezwą z dnia 10 kwietnia b. r. L. 22667, że przeznacza dla 20 kandydatów kursu rysunkowego, mającego się odbyć w tutejszym zakładzie w miesiącach lipcu i sierpniu zasiłek w wysokości 1.600 złr. w. a.

Rozporządzeniem z dnia 29 kwietnia 1896 L. 9398, zawiadamia Dyrekcyę Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa, że w czasie od 1 lipca do 25 sierpnia b. r., odbędzie się w tutejszym zakładzie kurs rysunkowy dla nauczycieli szkół uzupełniających, przeznacza równocześnie na kurs ten 20 kandydatów i powierza kierownictwo kursu c. k. profesorowi p. Władysławowi Kłapkowskiemu. Rysunków wolnoręcznych udzielać będzie na tym kursie prof. p. Kłapkowski, rysunków zawodowych prof. p. Edward Pietsch i asystent p. Roman Bratkowski, rysunków zaś konstrukcyjnych prof. p. Jan Bogucki.

Odnośnie do reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 27 marca 1896 L. 4891, przesyła Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 30 maja 1896 L. 7721, nominacyę dla architekty p. Wiktora Adolfa Weissa, na c. k. rzeczywistego nauczyciela budownictwa w tutejszym zakładzie, z prawomocnością od 1. kwietnia 1896.

W pierwszych dniach czerwca odbyli uczniowie czwartego kursu artystycznego, czterodniową wycieczkę naukową do Krosna i Przemyśla. W Krośnie zwiedzili fabrykę apretury i krajową szkołę tkacką, gdzie zapoznali się z całym przebiegiem pracy warsztatowej jak też i tokiem nauki. Nadto zwiedzili szcze-

gółowo znaczniejsze budowle Krosna, a w kościele farnym porobili zdjęcia z różnych starożytnych ławek, stall itp.

Z Krosna udali się do Krowczyna, do ruin zamku w Odrzykoniu a potem do Przemyśla, gdzie zwiedzili mosty na Sanie, następnie obie katedry, kościół Franciszkanów i stacyę dla elektrycznego oświetlenia miasta.

Wycieczkę wspomnianą odbyli uczniowie na własny koszt pod kierownictwem profesora Tadeusza Mostowskiego.

Z uznaniem podnieść należy, że tak w Krośnie jak w Przemyślu znaleźli uczniowie miłe przyjęcie, a w szkole tkackiej i w fabryce apretury w Krośnie, tudzież na stacyi dla elektrycznego oświetlenia w Przemyślu tłumaczono im w bardzo przystępny sposób cel i sposób urządzeń odnośnych, za co Dyrekcya wspomnianym Zarządom, serdeczne składa podziękowanie.

II. STATUT

zatwierdzony reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 23. Marca 1891 l. 1608.

I. Przepisy ogólne.

1. Zadanie Szkoły.

Zadaniem c. k. Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie jest udzielanie pomocnikom przemysłowym zawodowych wiadomości teoretycznych i praktycznych, tudzież kształcenie samoistnych rękodzielników i przemysłowców w tych zawodach, dla których w tej szkole istnieją kursy oddzielne, połączone z warsztatami. Nadto szkoła daje każdemu sposobność wykształcenia się w rysunku i modelowaniu, a terminatorom rzemieślniczym umożliwia uzupełnienie tych wiadomości, których nabywają podczas praktyki warsztatowej.

2. Skład Szkoły.

C. k. Państwowa Szkoła Przemysłowa obejmuje następujące szkoły oddzielne:

I. Szkołę dla przemysłu budowlanego,

obejmującą:

A. Szkołę podmajstrzych *),

podzieloną na:

1. oddział dla podmajstrzych murarskich,
2. „ „ „ ciesielskich,
3. „ „ „ kamieniarskich.

Nauka w każdym z tych trzech oddziałów jest całodzienna i trwa przez cztery półrocza zimowe po pięć miesięcy.

---

*) Na podstawie planu nauki zatwierdzonego reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 4. czerwca 1895 L. 13.177, obejmuje szkoła dla przemysłu budowlanego:

A) **Szkołę dla właściwych zawodów budowlanych**

podzieloną na:

1. oddział dla murarstwa,
2. „ „ ciesielstwa,
3. „ „ kamieniarstwa.

Nauka na wszystkich trzech oddziałach jest całodzienna i trwa na oddziale 1. przez 5 półroczy, na oddziałach 2. i 3. przez cztery półrocza zimowe po pięć miesięcy.

B. Szkołę stolarstwa i ślusarstwa budowlanego,

1. oddział stolarstwa budowlanego,
2. „ ślusarstwa „

Nauka w każdym z tych dwu oddziałów jast całodzienna, połączona z warsztatem i trwa przez trzy lata po dwa półrocza.

II. Szkołę dla przemysłu artystycznego,

obejmującą:

A. Szkołę dla przemysłu drzewnego,

podzieloną na:

1. oddział stolarstwa meblowego,
2. „ snycerstwa,
3. „ tokarstwa.

B. Szkołę dla przemysłu metalowego,

podzieloną na:

1. oddział ślusarstwa artystycznego,
2. „ bronzownictwa*,
3. cyzelierstwa (rzeźbiarstwa metalowego)*.

C. Szkołę dla przemysłu keramicznego*,

podzieloną na:

1. oddział garncarstwa i kaflarstwa,
2. „ wyrobów wykwintnych z majoliki i terrakoty.

D. Szkołę hafciarstwa i koronkarstwa,

podzieloną na:

1. oddział hafciarstwa,
2. „ koronkarstwa.

E. Szkołę zawodową rysunku i modelowania,

podzieloną na:

1. oddział rysunku,
2. „ modelowania.

---

* Działy oznaczone gwiazdką nie weszły dotąd w życie.

*Nauka w każdej z powyższych pięciu szkół jest całodzienna i w oddziałach 1. i 2. szkoły **A)**, tudzież w szkołach **B) E)** i **D)** 1 trwa przez cztery lata po dwa półrocza, a w oddziale 3. szkoły **A)** tudzież w szkole **C)** przez trzy lata po dwa półrocza, a w szkole **D)** 2. przez dwa lata po dwa półrocza. Nauka w szkołach pod **A)**, **B)**, **C)** i **D)** jest połączona z warsztatami.*

III. Sale publiczne rysunku i modelowania,

mianowicie:

1. salę rysunku dla mężczyzn,
2. „ „ „ kobiet,
3. „ modelowania dla mężczyzn

IV. Szkołę przemysłową uzupełniającą

dla terminatorów w przemyśle budowlanym, w przemyśle metalowym i w przemyśle artystycznym.

Nauka w tej szkole trwa przez dwa lata i odbywa się w niedziele i w godzinach wieczornych dni powszednich.

3. Język wykładowy.

Język polski jest językiem wykładowym w c. k. Państwowej Szkole Przemysłowej.

4. Rok szkolny.

Z wyjątkiem szkoły podmajstrzych pod I. *A)* nauka we wszystkich innych oddziałach odbywa się od 16 września do 15 lipca. Rok szkolny jest podzielony na półrocze zimowe od 16 września do 15 lutego i na półrocze letnie od 16 lutego do 15 lipca. W szkole podmajstrzych pod I. *A)* odbywa się nauka od 1 listopada do 31 marca.

Dnie wolne od nauki w szkołach średnich lwowskich, są również wolne od nauki w c. k. Państwowej Szkole Przemysłowej.

5. Zarząd szkoły.

Bezpośrednie kierownictwo szkoły pod względem zawodowym, dydaktyczno-pedagogicznym i administracyjnym sprawuje dyrektor.

6. Kuratorya.

Do czuwania nad sprawami i nad rozwojem szkoły w kierunku naukowym, technicznym i przemysłowo-artystycznym, ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb przemysłu krajowego, jest powołana kuratorya, składająca się z dwu delegatów c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty, z jednego delegata galicyjskiego Wydziału krajowego, z jednego delegata Reprezentacyi gminy miasta Lwowa, z jednego delegata Izby handlowo - przemysłowej we Lwowie, z jednego delegata Komisyi krajowej dla spraw przemysłowych we Lwowie i z dyrektora c. k. Państwowej Szkoły przemysłowej. Jednego ze swoich delegatów mianuje c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty przewodniczącym kuratoryi. Mandaty członków kuratoryi trwają trzy lata. Osobny regulamin określi zakres działania kuratoryi.

II. Przepisy dla poszczególnych szkół zawodowych.

1. Szkoła dla przemysłu budowlanego.

1. Szkoła dla przemysłu budowlanego jest przeznaczona dla podmajstrzych *) murarskich, ciesielskich i kamieniarskich, którzy w niej nabywają niezbędnych wiadomości teoretycznych, tudzież dla stolarzy i ślusarzy budowlanych, którzy mogą się w niej wykształcić na przemysłowców samoistnych.

Do tej szkoły będą przyjęci uczniowie zwyczajni, którzy wykażą się świadectwem ukończonej z dobrym postępem czteroklasowej szkoły pospolitej **) i ukończyli 14 rok życia. Nadto, w braku takiego świadectwa będą przyjęci tacy uczniowie, którzy przy egzaminie wstępnym okażą przygotowanie, odpowiadające ukończonej czteroklasowej szkole pospolitej. Od uczniów wstępujących do szkoły podmajstrzych, wymaga się nadto dowodu, że odbyli przynajmniej dwuletnią praktykę w swoim

---

*) Przyszłych majstrów.

) Wskutek Reskr. J. E. Pana Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 21. czerwca 1894 L. 7755 winni uczniowie nowo wstępujący wykazać się **świadectwem uwolnienia od nauki codziennej w szkole ludowej. Tylko u starszych kandydatów może w razie braku takiego świadectwa uwolnienia, nastąpić przyjęcie na podstawie osobnego egzaminu wstępnego.

zawodzie. Uczniowie, którzy mogą się wykazać świadectwem równorzędnej szkoły przemysłowej, tudzież odpowiednią biegłością w swojem rzemiośle, mogą być przyjęci na kurs II. tej szkoły.

Przyjmowanie uczniów odbywa się na początku półrocza zimowego w tym czasie, który Dyrekcya corocznie podaje do wiadomości publicznej. Uczniowie którzy wystąpili podczas roku szkolnego lub zostali wykreśleni z powodu nieregularnego uczęszczania do szkoły, mogą tylko wyjątkowo uzyskać przyjęcie powtórne w tym roku szkolnym.

Uczniów, zgłaszających się do szkoły stolarstwa i ślusarstwa budowlanego, przyjmuje się w tym porządku, w którym się zgłaszają. Jeżeli zgłosi się więcej uczniów, niż ich pomieścić można w warsztatach szkolnych, natenczas Dyrekcya w porozumieniu z nauczycielami przyjmuje na naukę tych kandydatów, którzy wykażą się lepszem przygotowaniem i uzdolnieniem fizycznem dla pracy warsztatowej, o czem uwiadamia rodziców lub opiekunów ucznia. Kandydat, który z powodu braku miejsca nie został przyjęty na naukę w warsztacie, może być przyjęty jako uczeń zwyczajny na inne przedmioty nauki, a przy dobrym postępie ma pierwszeństwo przed innymi kandydatami przy przyjęciu w roku następnym lub wstąpieniu do warsztatu w tym samym roku, gdyby miejsce w warsztacie zostało opróżnione.

Opłaty szkolne wynoszą: 1. od uczniów szkoły podmajstrzych: wpisowe 1 zł. za każde półrocze i czesne 2 zł.; również za każde półrocze; 2. od uczniów szkoły stolarstwa i ślusarstwa: wpisowe 1 zł. za każdy rok szkolny i czesne 2 zł. za każde półrocze. Czesne za półrocze zimowe należy składać przy przyjęciu, a za półrocze letnie na początku tego półrocza. Ubodzy a pilni uczniowie mogą być uwolnieni od opłaty czesnego przez c. k. Radę szkolną krajową. Dochód z wpisowego służy na zakupno środków naukowych i na pomnożenie biblioteki dla uczniów.

Uczniowie są obowiązani zaopatrzyć się w przybory do pisania, rysowania i modelowania. Do robót w warsztatach dostarcza szkoła uczniom materyałów surowych (drzewa, żelaza, części łączących i t. p.), tudzież pożycza im do użytku wszelkie narzędzia.

Roboty wykonywane są własnością szkoły, a Dyrekcya ma prawo sprzedawać je przedsiębiorstwom przemysłowym na pod-

stawie ceny, obliczonej przez odpowiedniego werkmistrza. Uczniowie nie otrzymują żadnego wynagrodzenia za roboty wykonane. Dyrekcya może rysunki lub modele doborowe ucznia zatrzymać dla użytku szkolnego, a wtedy wydaje uczniowi na jego życzenie odpowiednie poświadczenie.

Przy końcu każdego półrocza otrzymuje uczeń świadectwo kursowe. W razie postępu niedostatecznego z jednego przedmiotu, może uczeń być przypuszczony do egzaminu poprawczego; egzamin poprawczy należy uwidocznić w świadectwie.

Po odbyciu nauki przepisanej otrzymuje uczeń absolutoryum. Jeżeli uczeń szkoły fachowej I. *B)* po upływie przepisanych lat nie nabył wprawy odpowiedniej w pracy ręcznej swego zawodu, natenczas Dyrekcya w porozumieniu z nauczycielami może mu odmówić wydania absolutoryum, żądając, aby uczeń jeszcze przez rok uczęszczał do warsztatu, a w razie potrzeby także na naukę rysunku. O takiem zarządzeniu należy uwiadomić rodziców lub opiekunów ucznia. O ile absolutoryum szkoły stolarstwa i ślusarstwa budowlanego daje prawo do samoistnego wykonywania rzemiosła, o tem wydane zostanie w swoim czasie osobne postanowienie. Uczeń, który z ważnego powodu opuszcza szkołę przed końcem półrocza, otrzymuje świadectwo frekwentacyjne, w którem poświadcza się tylko jego zachowanie i pilność.

2. Szkoła dla przemysłu artystycznego.

Szkoła dla przemysłu artystycznego przysposabia pracowników inteligentnych w tych kierunkach przemysłu, polegających na zasadach stylu i dobrego smaku, dla których istnieją w niej osobne szkoły zawodowe, tudzież podaje sposobność wydoskonalenia się w rysunku i modelowaniu, które są niezbędnie potrzebne, w wielu rodzajach pracy przemysłowej, wymagających gruntownej znajomości form artystycznych i biegłości technicznych w ich przedstawieniu.

Do szkół zawodowych II. *A)*, *B)*, *C)* i *E)* będą przyjęci uczniowie zwyczajni, którzy wykażą się świadectwem ukończo-

nej z dobrym postępem czteroklasowej szkoły pospolitej*), lub przy egzaminie wstępnym okażą przygotowanie odpowiadające ukończeniu takiej szkoły. Zwyczajnie wymaga się od ucznia wstępującego, żeby ukończył 14 rok życia; Dyrekcya może jednak wyjątkowo przyjąć ucznia poniżej lat 14, jeżeli zresztą posiada warunki przyjęcia.

Uczenice szkoły II. *D)* są bądź zwyczajne bądź nadzwyczajne. Uczenice zwyczajne uczęszczają na wszystkie przedmioty, objęte planem nauki; uczenice nadzwyczajne uczęszczają na naukę niektórych przedmiotów według planu osobnego, ułożonego w porozumieniu z Dyrekcyą. Od uczenicy zwyczajnej wymaga się przy przyjęciu świadectwa ukończonej szkoły czteroklasowej pospolitej lub okazania przy egzaminie wstępnym, że posiada wiadomości, odpowiadające ukończeniu takiej szkoły.

Przyjmowanie do nauki warsztatowej odbywa się według tych samych zasad, które podano wyżej w art. 1.

Opłaty szkolne od uczniów zwyczajnych wszystkich oddziałów, tudzież od uczenic zwyczajnych szkoły II. *D)* wynoszą: wpisowe 1 zł. za każdy rok szkolny i czesne 2 zł. za każde półrocze. Opłaty od uczenic nadzwyczajnych szkoły II. *D)* wynoszą: wpisowe 1 zł. za każdy rok szkolny i czesne 5 zł. za każde półrocze. Ubodzy a pilni uczniowie, tudzież uczenice zwyczajne szkoły II. *D)* mogą być uwolnione od opłaty czesnego przez c. k. Namiestnictwo. Co do terminu wnoszenia opłat szkolnych i sposobu użycia wpisowego obowiązują przepisy art. 1.

Co do zaopatrywania się uczniów w przybory do rysowanid i modelowania, co do wypożyczania narzędzi i materyałów do pracy, nakoniec co do świadectw i absolutoryów obowiązują przepisy analogiczne, zawarte w art. 1.

Dla uczenic szkoły II. *D)* mają obowiązywać przepisy następujące:

Uczenice mają się zaopatrzyć w przybory do rysowania i modelowania. Uczenicom zwyczajnym dostarcza szkoła mate-

---

*) Wskutek Reskr. J. E. Pana Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 21. czerwca 1894 L. 7755 winni uczniowie nowo wątępujący wykazać się **świadectwem uwolnienia od nauki codziennej w szkole ludowej.** Tylko u starszych kandydatów może w razie braku takiego świadectwa uwolnienia, nastąpić przyjęcie na podstawie osobnego egzaminu wstępnego.

ryałów do pracy; uczennice nadzwyczajne mają się same zaopatrzyć w te materyały, a w razie gdy je otrzymają w szkole, mają za nie zwrócić cenę zakupna. Roboty bieżące uczenic stanowią ich własność; wyroby skończone uczenic stają się własnością szkoły. Na wystawę robót szkolnych obowiązane są także uczenice nadzwyczajne roboty swoje oddawać.

Przy końcu każdego roku szkolnego otrzymują uozenice zwyczajne świadectwo roczne, a po odbyciu nauki absolutoryum. Uczenice mogą na żądanie otrzymać świadectwo frekwentacyjne; jeżeli uczenica nadzwyczajna zda egzamin z przedmiotów poszczególnych, natenczas otrzymuje świadectwo potwierdzające wynik tego egzaminu.

3. Sale publiczne rysunków i modelowania.

Do sal publicznych rysunku i modelowania przyjmuje się w miarę miejsca każdego, kto wykaże się, że przekroczył prawem przepisany wiek szkolny. Nauka stosuje się w każdym przypadku do potrzeb frekwentantów, lecz Dyrekcya w porozumieniu z nauczycielami czuwa nad tem, żeby tok nauki odpowiadał wymaganiom instrukcyi systematycznej.

Czesne wynosi 5 zł. za każdy rok szkolny; na wniosek Dyrekcyi może wyjątkowo nastąpić uwolnienie od opłaty czesnego przez c. k. Radę szkolną krajową.

Frekwentanci mają się zaopatrzyć w przybory do rysowania i modelowania; wzorów i modeli dostarcza szkoła.

Frekwentanci otrzymują na żądanie świadectwa frekwentacyjne od Dyrekcyi.

4. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Do szkoły przemysłowej uzupełniającej przyjmuje się uczniów, którzy: 1. ukończyli z dobrem postępem naukę przygotowawczą (kurs przygotowawczy i pierwszą klasę) w ogólnej szkole uzupełniającej przemysłowej (allgemeine Forbildungsschule); 2. wykażą się świadectwem ukończonej z dobrym postępem klasy dru-

giej szkoły średniej *); 3. okążą przy egzaminie wstępnym przygotowanie, odpowiadające warunkowi pod 1 Nauka w tej szkole jest bezpłatna; przyborów do pisania, rysowania i modelowania dla ubogich uczniów dostarcza szkoła z funduszu, przeznaczonego na ten cel przez gminę miasta Lwowa.

Dyrekcyi przysłuża prawo żądania od pracodawcy oświadczenia ustnego lub pisemnego, że swemu terminatorowi pozostawi czas, potrzebny na naukę szkolną. Uczniowie są obowiązani uczęszczać na naukę według planu tej szkoły.

Po upływie pierwszego roku szkolnego uczeń otrzymuje wykaz pilności i postępu, a po skończeniu nauki dwuletniej, świadectwo za cały czas nauki. Uczniom, posiadającym takie świadectwo, wolno uczęszczać nadal przez czas nieograniczony na naukę rysunku lub modelowania.

*) Uczniowie (terminatorzy), którzy ukończyli z dobrym postępem VI klasę szkoły ludowej mogą być do szkoły przemysłowej uzupełniającej także przyjęci.

III. PLAN NAUKI.

a) Szkoła dla przemysłu murarskiego, ciesielskiego i kamieniarskiego.

(Plan nauki zatwierdzony reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 4. czerwca 1895 L. 13177).

Kurs zimowy	Przedmiot	Ilość godzin tygodniowo w szkole dla: Murarzy	Cieśli	Kamieniarzy
I.	Język polski		3	
	Język niemiecki		2	
	Rachunki		5	
	Geometrya		3	
	Rysunki geometryczne		7	
	Nauki przyrodnicze		2	
	Rysunki wolnoręczne		8	
	Kaligrafia		2	
	Konstrukcye budownicze		4	
	Rysunki budownicze		4	
	Razem		40	
II.	Język polski	3		3
	Język niemiecki	2		2
	Arytmetyka i algebra	5		5
	Geometrya wykreślna	3		3
	Rysunki geometryczne	5		5
	Nauki przyrodnicze	3		3
	Rysunki wolnoręczne	6		6
	Kaligrafia	2		2
	Konstrukcye budownicze	5		3
	Rysunki budownicze	8		6
	Modelowanie	—		4
	Razem	42		42
III.	Język polski (stylistyka przemysłowa)	3	3	3
	Język niemiecki (stylistyka przemysłowa)	2	2	2
	Prowadzenie ksiąg	2	2	2
	Geometrya wykreślna	2	2	2
	Rysunki geometryczne	4	4	4
	Rysunki wolnoręczne	6	6	6
	Konstrukcye budownicze	5	5	4
	Rysunki budownicze	12	12	8
	Formy architektoniczne	2	2	2
	Rysunki architektoniczne	4	4	4
	Modelowanie	—	—	5
	Razem	42	42	42

Kurs zimowy	Przedmiot	Ilość godzin tygodniowo w szkole dla Murarzy	Cieśli	Kamieniarzy
IV.	Język polski	2	2	2
	Rysunki wolnoręczne	6	6	6
	Konstrukcye budownicze	2	—	—
	Projektowanie (wykład)	4	—	—
	Projektowanie (rysunki)	14	20	20
	Miernictwo	3	3	—
	Budownictwo drogowe i wodne (wykład) . .	—	4	—
	Budownictwo drogowe i wodne (rysunki) .	—	6	—
	Ekonomia budownicza i ustawy budownicze	3	3	—
	Budownictwo wiejskie	2	2	—
	Modelowanie	—	—	12
	Formy architektoniczne (wykład)	2	—	2
	Formy architektoniczne (rysunki)	4	—	4
	Rysunki . .	42	46	46
V.	Rysunki wolnoręczne	8	—	—
	Projektowanie (wykład)	2	—	—
	Projektowanie (rysunki)	26	—	—
	Budownictwo drogowe i wodne (wykład) . .	4	—	—
	Budownictwo drogowe i wodne (rysunki) .	6	—	—
	Razem . .	46	—	—

b) Szkoła stolarstwa i ślusarstwa budowlanego połączona z warsztatami.

(Plan nauki zatwierdzony na rok 1895/6 reskryptem c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 12 października 1895 L. 17466).

<table>
<tr><th rowspan="3">Kurs roczny</th><th rowspan="3">Przedmiot</th><th colspan="2">Ilość godzin tygodniowo w szkole dla</th></tr>
<tr><th>Stolarzy</th><th>Ślusarzy</th></tr>
<tr><th colspan="2">budowlanych</th></tr>
<tr><td rowspan="9">I.</td><td>Język polski i geografia</td><td colspan="2">3</td></tr>
<tr><td>Język niemiecki</td><td colspan="2">3</td></tr>
<tr><td>Rachunki</td><td colspan="2">3</td></tr>
<tr><td>Geometrya</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Rysunki geometryczne</td><td colspan="2">7</td></tr>
<tr><td>Rysunki wolnoręczne</td><td colspan="2">10</td></tr>
<tr><td>Kaligrafia</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Prace w warsztacie w zimie 27, w lecie 33 godz.</td><td colspan="2">31*)</td></tr>
<tr><td>Razem</td><td colspan="2">55</td></tr>
<tr><td rowspan="11">II.</td><td>Język polski</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Język niemiecki</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Nauki przyrodnicze</td><td colspan="2">3</td></tr>
<tr><td>Geometrya wykreślna</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Rysunki geometryczne</td><td colspan="2">4</td></tr>
<tr><td>Rachunki przemysłowe</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Nauka o formach (wykład)</td><td colspan="2">1</td></tr>
<tr><td>Nauka o formach (rysunki)</td><td colspan="2">1</td></tr>
<tr><td>Rysunki wolnoręczne</td><td colspan="2">9</td></tr>
<tr><td>Prace w warsztacie, w zimie 26, w lecie 32 godz.</td><td colspan="2">28*)</td></tr>
<tr><td>Razem</td><td colspan="2">55</td></tr>
<tr><td rowspan="11">III.</td><td>Język polski</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Język niemiecki</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Buchalterya</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Technologia drzewa</td><td>1</td><td></td></tr>
<tr><td>Technologia metali</td><td></td><td>1</td></tr>
<tr><td>Nauka o formach wyrobów przemysłowych</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Rysunki z nauki o formach wyrobów przemysł.</td><td colspan="2">4</td></tr>
<tr><td>Rysunki zawodowe</td><td colspan="2">8</td></tr>
<tr><td>Prace w warsztacie, w zimie 31, w lecie 37 godz.</td><td colspan="2">32*)</td></tr>
<tr><td>Budownictwo (wykład)</td><td colspan="2">2</td></tr>
<tr><td>Razem</td><td colspan="2">55</td></tr>
</table>

*) Średnia z liczby godzin w obydwóch półroczach.

c) Szkoła dla przemysłu artystycznego

połączona z warsztatami dla stolarstwa meblowego, snycerstwa, tokarstwa i ślusarstwa artystycznego, wraz ze szkołą zawodową malarstwa dekoracyjnego i rzeźby dekoracyjnej.

(Plan nauki zatwierdzony na rok 1895/6 reskryptem Wys. c. k. Ministerstwa Wyzn. i Ośw. z dnia 12. października 1895 L. 17.466.)

Kurs roczny	Przedmiot	Ilość godzin tygodniowo w szkole: Malarstwa dekoracyjj.	Rzeźbiarst. dekoracyjj.	Stolarstwa	Snycerstwa	Tokarstwa	Ślusarstwa
I.	Język polski i geografia	3	3	3	3	3	3
	Język niemiecki	3	3	3	3	3	3
	Rachunki	3	3	3	3	3	3
	Geometrya	2	2	2	2	2	2
	Rysunki geometryczne	4	4	4	4	4	4
	Rysunki wolnoręczne	22	7	7	7	7	7
	Modelowanie	—	4	—	6	—	—
	Kaligrafia	2	2	2	2	2	2
	Prace warsztatowe (przeciętnie w roku)	—	—	31	25	31	31
	Razem	39	39	55	55	55	55
II.	Język polski	3	3	3	3	3	3
	Język niemiecki	2	2	2	2	2	2
	Nauki przyrodnicze	3	3	3	3	3	3
	Nauka o rzutach i cieniach (wykład)	2	2	2	2	2	2
	Nauka o rzutach i cieniach (rysunki)	4	4	4	4	4	4
	Rachunki przemysłowe	2	2	2	2	2	2
	Rysunki wolnoręczne	9	9	9	9	9	9
	Modelowanie	—	22	—	6	—	6
	Malarstwo dekoracyjne	10	—	—	—	—	—
	Nauka o formach ornamentalnych (wykład)	1	1	1	1	1	1
	Nauka o formach ornamentalnych (rysunki)	3	1	1	1	1	1
	Nauka o barwach	2	—	—	—	—	—
	Prace warsztatowe (przeciętnie w roku)	—	—	28	22	28	22
	Razem	41	49	55	55	55	55
III.	Język polski	2	2	2	2	2	2
	Język niemiecki	2	2	2	2	2	2
	Buchalterya	2	2	2	2	2	2
	Technologia zawodowa	—	—	1	1	1	1
	Formy architektoniczne (wykład)	2	2	2	2	2	2
	Formy architektoniczne (rysunki)	4	4	4	4	4	4
	Rysunki zawodowe	—	—	8	8	8	8
	Modelowanie	—	38	—	6	—	6
	Formy ornamentalne (wykład)	1	—	—	—	—	—
	Formy ornamentalne (rysunki)	1	—	—	—	—	—
	Anatomia	1	1	—	1	—	—
	Rysunki z modelu	9	—	—	—	—	—
	Malarstwo dekoracyjne	20	—	—	—	—	—
	Perspektywa (wykład)	1	—	—	—	—	—
	Perspektywa (rysunki)	2	—	—	—	—	—
	Prace warsztatowe (przeciętnie w roku)	—	—	34	27	34	28
	Razem	47	51	55	55	55	55

Kurs roczny	Przedmiot	Ilość godzin tygodniowo w szkole					
		Malarstwa dekoracyj.	Rrzeźbiarst. dekoracyj.	Stolarstwa	Snycerstwa	Tokarstwa	Ślusarstwa
IV.	Język polski	2	2	2	2	2	2
	Rysunki zawodowe	—	10	10	10	10	10
	Modelowanie	—	40	—	6	—	6
	Projektowanie i kosztorysy	8	—	—	—	—	—
	Rysunki z modelu	10	—	—	—	—	—
	Malarstwo dekoracyjne	18	—	—	—	—	—
	Praktyczne ćwiczenia	10	—	—	—	—	—
	Prace warsztatowe (przeciętnie w roku)	—	—	43	37	43	37
	Razem . .	48	52	55	55	55	55

d) Szkoła hafciarstwa i koronkarstwa.

(Plan nauki zatwierdzony reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 23. marca 1891 L. 1608).

Kurs roczny	Przedmiot	Ilość godzin tygodniowo w szkole	
		Haftów	Koronek
I.	Rysunki wolnoręczne	8	6
	Zadania książkowe i nauka o materyałach .	2	—
	Roboty ręczne (przeciętnie w roku)	$24^1/_2$	$30^1/_2$
	Przenoszenie wzorów	2	—
	Razem . .	$36^1/_2$	$36^1/_2$
II.	Rysunki wolnoręczne i zawodowe	8	6
	Zadania książkowe i nauka o materyałach .	2	—
	Roboty ręczne (przeciętnie w roku)	$24^1/_2$	$30^1/_2$
	Przenoszenie wzorów	2	—
	Razem . .	$36^1/_2$	$36^1/_2$
III.	Rysunki zawodowe	8	6
	Zadania książkowe i nauka o materyałach .	2	—
	Roboty ręczne (przeciętnie w roku)	$24^1/_2$	$30^1/_2$
	Przenoszenie wzorów	2	—
	Razem . .	$36^1/_2$	$36^1/_2$
IV.	Rysunki zawodowe	8	—
	Zadania książkowe i nauka o materyałach .	2	—
	Roboty ręczne (przeciętnie w roku)	$24^1/_2$	—
	Przenoszenie wzorów	2	—
	Razem . .	$36^1/_2$	—

IV. PROGRAM NAUKI

A) W SZKOLE DLA PRZEMYSŁU BUDOWLANEGO

(zatwierdzony reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 4. czerwca 1895 L. 13.177).

na oddziale

a) dla murarstwa,
b) dla ciesielstwa,
c) dla kamieniarstwa.

Język niemiecki

we wszystkich oddziałach wspólnie.

I. Kurs półroczny

(2 godziny tygodniowo).

Ćwiczenia w głośnem i poprawnem czytaniu, ćwiczenia w rozmowie na podstawie podręcznika, z zakresu życia codziennego i przemysłowego.

Ćwiczenia w poprawnem powtarzaniu czytanych ustępów. Okolicznościowe powtarzanie gramatycznych reguł.

Przy nauce posługuje się nauczyciel językiem niemieckim.

Pisemne wypracowania i zadania w klasie ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb przemysłowca.

II. Kurs półroczny

(2 godziny tygodniowo).

Opowiadania ustępów ciągłej treści. Ćwiczenia w rozmowie. Uczenie się na pamięć stósownych ustępów. Wypracowania pisemne z zakresu przemysłu.

Przy nauce posługuje się nauczyciel jązykiem niemieckim.

III. Kurs półroczny

(2 godziny tygodniowo).

Dalszy ciąg i zakończenie stylistyki przemysłowej. Ćwiczenia w rozmowie.

Przy nauce posługuje się nauczyciel językiem niemieckim.

Język polski i geografia

we wszystkich oddziałach wspólnie.

I. Kurs półroczny.

(3 godziny tygodniowo).

Ćwiczenia w czytaniu, objaśnianiu i opowiadaniu ustępów czytanych treści opowiadającej i historycznej z podręcznika. Zadania szkolne tylko w klasie robione. Streszczanie czytanych w klasie ustępów w formie opowiadającej. Najważniejsze wiadomości z oro-, hydro- i topografii, ze szczególnem uwzględnieniem Europy, a przedewszystkiem monarchii austryacko-węgierskiej, tudzież Galicyi.

II. Kurs półroczny.

(3 godziny tygodniowo).

Dalszy ciąg ćwiczeń w objaśnianiu i opowiadaniu życiorysów znakomitych ludzi z zakresu rzemiosł, przemysłu, historyi tudzież ważnych pod względem technicznym wynalazków.

Język polski i stylistyka przemysłowa

we wszystkich oddziałach wspólnie.

III. Kurs półroczny.

(3 godziny tygodniowo).

Styl w listach, tytułowania, adresy, podania do władz i t. p. Objaśnianie trudniejszych ustępów z podręcznika. Jako zadania szkolne używają się wypracowania z zakresu przemysłu na papierze listowym i na odnośnych oryginalnych formularzach.

IV. Kurs półroczny.

(2 godziny tygodniowo).

Dalszy ciąg wypracowań ze stylistyki przemysłowej. Czytanie z podręcznika ustępów dotyczących albo specyalnych zawodów ucznia, lub z nimi w związku będących, albo odnoszących się do ogólnego wykształcenia.

Rachunki

we wszystkich oddziałach wspólnie.

I. Kurs półroczny.

(5 godzin tygodniowo).

Układ metryczny, cztery działania liczbami dziesiętnemi, niemianowanemi i mianowanemi; mnożenie i dzielenie przez 10, 100, 1000 i t. d. Określenie i obliczanie procentu i promille. Sprowadzenie liczb wielorakich do jednego miana i odwrotnie. Rachunek wnioskowania. Praktyka włoska. Średnia arytmetyczna. Liczne ćwiczenia szkolne rachunkowe, odnoszące się do 4 działań liczbami dziesiętnemi, wzięte z zakresu analizy cen budowlanych. Obliczania przy oszacowaniu realności w sprawach hipoteki, ksiąg gruntowych lub kupna i dla celów asekuracyi. Amortyzacya budynku. Rachunki z zakresu kasy chorych. O ułamkach zwyczajnych. Zamiana ułamków zwyczajnych na dziesiętne. Podzielność liczb. Skracanie i rozszerzanie ułamków. Cztery działania ułamkami zwyczajnymi. O stosunkach prostych, odwrotnych i złożonych. Reguła trzech i rachunek procentu. O liczbach stosunkowych i ich zastosowaniu. Rozwiązywanie równań liczebnych pierwszego stopnia z jedną niewiadomą. Zastósowanie równań. Rozwiązywanie tak zwanych zagadnień algebraicznych z jedną niewiadomą.

Geometrya

we wszystkich oddziałach wspólnie

I. Kurs półroczny.

(tygodniowo 3 godziny wykładu, 7 godzin rysunków).

Wykład. Zasadnicze pojęcie o bryłach, powierzchniach i liniach. O kątach. Figury płaskie. Przystawanie i podobieństwo figur płaskich. O trójkątach i czworokątach. O wielokątach i kole. O bryłach prostych. Konstrukcye linii prostopadłych i równoległych. Przenoszenie kątów; kopiowanie figur. Konstrukcye elipsy, linii jajowej, koszowej, spiralnej i ślimacznicy. Rysowanie figur i brył w pewnej skali.

Rysunki geometryczne. Objaśnianie sposobów użycia różnych narzędzi rysowniczych. Ćwiczenia w wyciąganiu grafionem linii prostych i łuków. Szrafirowanie. Nakładanie płaszczyzn farbami. Ornamenta geometryczne.

Rysunki wolnoręczne.

I. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 8 godzin).

Geometryczny i stylizowany ornament roślinny, tudzież połączenie obu ornamentów. częścią według wzorów rysowanych na tablicy szkolnej, częścią według wzorów na papierze. Przy wykonaniu zwraca się uwagę na staranne wykończanie konturów, naprzód w ołówku, później tuszem i piórem. Wszystkie proste wyciągają się linią.

II. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 6 godzin).

Rysowanie ornamentów płaskich. Sposób wykonania: Wyciąganie konturów tuszem. Cieniowanie metodą wiszerkową i zakładanie cieniów ołówkiem lub kredką bez zacierania, wreszcie nakładanie w płaszczyznach farbami przeźroczystemi. Rysowanie z wolnej ręki brył geometrycznych na podstawie zasad perspektywy, według stósownych modeli w odpowiedniem stopniowaniu. Objaśnianie zjawisk perspektywy i oświetlenia.

III. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 6 godzin).

Dalszy ciąg rysowania perspektywicznego z natury: brył, liści akantusowych, rozet, cokółów, gzemsów i t. p. Rysowanie ornamentów z modeli plastycznych. Cieniowanie wykonywa się za pomocą ołówka i farby w sposób najprostszy.

IV. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 6 godzin).

Dalszy ciąg rysowania podług modeli gipsowych jak: gzemsów, kapiteli, pilastrów, ornamentów, fryzów, wolnych zakończeń i t. p. Wszystkie przedmioty wykonywa się farbą, piórem gęsiem i trzcinowem w rozmiarach powiększonych lub pomniejszonych.

V. Kurs półroczny

w oddziale *a)*

(tygodniowo 8 godzin).

Projektowanie ornamentów budowlanych w rozmaitych stylach i według rozmaitych metod.

Kaligrafia.

I. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 2 godziny).

Ćwiczenia w zwykłem piśmie łacińskiem i niemieckiem, tudzież w pisaniu liczb arabskich i rzymskich. Pismo igiełkowe i rondowe.

II. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 2 godziny).

Dalszy ciąg ćwiczeń w piśmie rondowem, igiełkowem i blokowem.

Nauki przyrodnicze.

I. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 2 godziny).

Objaśnienie zjawisk w przyrodzie. Ciało fizyczne i jego własności ogólne. Własność ciał stałych, płynnych i lotnych. Najważniejsze wiadomości z nauki o cieple. O sile, ruchu i równowadze ciał. Środek ciężkości. O pracy mechanicznej. Maszyny proste i ich zastosowanie. Motory wodne i parowe. Niektóre wiadomości z geografii fizycznej.

II. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 3 godziny).

Zasadnicze wiadomości z nauki o głosie i świetle. Ucho i oko. O magnetyzmie i elektryczności ze szczególnem uwzględnieniem zastósowania w praktyce. Galwanoplastyka. Dzwonki elektryczne i motory elektryczne. Zjawiska chemiczne. O ciałach chemicznie pojedyńczych i złożonych. Opis najważniejszych ciał, mających zastosowanie w przemyśle i sposób ich otrzymywania.

Miernictwo.

IV. Kurs półroczny

w oddziałach *a)* i *b)*

(tygodniowo 3 godziny).

Wytyczanie i pomiar linii prostej. Łaty, łańcuchy, taśmy. Wytyczanie kątów. Węgielnice. Zdjęcie i pomiar mniejszych obszarów. Stolik mierniczy. Libela i luneta. Niwelowanie i instrument niwelacyjny. Zadania praktyczne w polu.

Nauka o rzutach i cieniach.

II. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 3 godziny wykładu i 5 godzin rysunków).

Rzuty punktu, linii prostej i płaszczyzny. Rzuty brył i ich siatki. Siatki dachów. Przenikanie brył.

III. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 2 godziny wykładu i 4 godziny rysunków).

Konstrukcya cieniów własnych i rzuconych ze szczególnem uwzględnieniem form, nadarzających się w zawodzie ucznia.

Perspektywa równoległa i rzuty aksonometryczne.

Budownictwo.

I. Kurs półroczny

we wszystkich oddziałach wspólnie

(tygodniowo 4 godziny wykładu i 4 godziny rysunków).

Oznaczenia techniczne, przyjęte w budownictwie. Materyały budowlane (kamień i drzewo). Rodzaje murów. Wytrzymałość murów. Wyznaczenie grubości murów. Wzmacnianie murów. Wiązania kamienne. Mury z kamieni polnych łamanych i ciosowych. Mury z cegieł i ich rodzaje. Posadzki i sufity. Żelazo i inne materyały, używane w przemyśle budowlanym. Niektóre zwykłe połączenia żelazne.

Rysunki budowlane. Szczegółowe przedstawienie treści nauki w rysunkach, wykonanych w sposób techniczny, używany w praktyce z odpowiedniem oznaczeniem wymiarów na podstawie danych zadań i ćwiczeń.

II. Kurs półroczny

w oddziałach *a)* i *b)*

(tygodniowo 5 godzin wykładu i 8 godzin rysunków).

Dalszy ciąg konstrukcyi budowlanych. Wysady i filary w murach, filary okienne, drzwiowe i wolno stojące. Mury ko-

minowe i wentylacyjne. Kominy fabryczne. Mury izolacyjne. Mury z pustych cegieł. Mury ozdobne i cokoły. Wyznaczenie rozmiarów belek i innego drzewa budulcowego. Wzmacnianie belek. Ściany z drzewa i ściany ryglowe. Pokłady belek. Konstrukcye stropów drewnianych i podłóg. Różne konstrukcye więzby dachowej, gzemsy okapowe i zakładanie rynien. Konstrukcya i obliczanie schodów z kamienia i drzewa. Konstrukcye sklepień, otworów okiennych i drzwiowych. Łuki, mury oporowe. Pojęcie linii ciśnienia.

W oddziale *c)*

(tygodniowo 3 godziny wykładu i 6 godzin rysunków).

Szczegółowe objaśnianie własności i znachodzenia się kamieni naturalnych, ze szczególnem uwzględnieniem stosunków miejscowych. Zaprawy i kity. Narzędzia kamieniarskie. Sposoby wydobywania kamieni w łomach. Konstrukcye schodów z kamienia ciosowego. Obliczania schodów. Osadzanie stopni i obrobionych kamieni ciosowych. Szablony.

Rysunki we wszystkich oddziałach wspólnie.

Szczegółowe opracowanie rysunkowe przedmiotu wykładanego według danych programów i szkiców w sposób używany w praktyce, z uwzględnieniem oddziału, do którego uczeń należy.

III. Kurs półroczny

w oddziale *a)*

(tygodniowo 5 godzin wykładu i 12 godzin rysunków).

Dalszy ciąg nauki o konstrukcyach sklepień. Sposób przedstawiania ich w planach budowlanych. Sklepienie kolebkowe, krzyżowe, klasztorne, nieckowe, zwierciadlane i kopułowe. Sklepienia pruskie i czeskie. Sklepienia pomiędzy trawersami i gurtami. Zakładanie okien piwnicznych, zasklepianie kurytarzy. Krążyny pod łuki i sklepienia. Stropy ogniotrwałe. Balkony i okna z użyciem żelaza.

w oddziale *b)*

(tygodniowo 5 godzin wykładu i 12 godzin rysunków).

Dalszy ciąg konstrukcyi drzewnych, wiązania wiszące i rozpierające. Rusztowania. Konstrukcye dachów skombinowa-

nych na większe rozpiętości. Dachy mansardowe, wieżowe i kopułowe. Konstrukcye schodów drewnianych w trudniejszych wypadkach.

w oddziale *c)*

(tygodniowo 4 godziny wykładu i 8 godzin rysunków).

Sposób wykonywania balkonów, gzemsów, obramień okiennych i drzwiowych w kamieniu. Sposoby osadzania kamieni ciosowych z użyciem zwykłych do tego przyrządów. Gotyckie laskowanie i gotyckie sklepienie z gurtami kamiennymi.

Rysunki w oddziałach *a), b), c)* wspólnie jak na II. kursie półrocznym.

IV. Kurs półroczny

(tygodniowo 2 godziny wykładu).

Urządzenia wewnętrzne. Zakładanie wychodków różnych systemów i konstrukcyi. Klosety wodne, systemy wywożenia ekskrementów, kanały i beczki kloakowe. Komórki wychodkowe. Okna, drzwi, bramy, sposób ich wykonywania i osadzania. Ogrzewanie i przewietrzanie pomieszkań. Piece, ogniska, piece do pieczenia, zamurowywanie kotłów parowych. Oświetlanie, wodociągi, zakładanie studzien.

Algebra i arytmetyka.

II. Kurs półroczny

w oddziałach *a), b), c),*

(tygodniowo 5 godzin).

Cztery działania algebraiczne. Działania na ułamkach algebraicznych. Równania algebraiczne stopnia pierwszego z jedną i dwiema niewiadomemi. Powierzchnia kwadratu. Wprowadzenie pojęcia drugiej potęgi. Wyciąganie drugiego pierwiastka. Twierdzenie Pytagorasa i jego zastosowania. Ogólne formuły do obliczania powierzchni figur płaskich i zastosowanie tych formuł do zagadnień praktycznych. Wyszukiwanie pojedyńczych elementów z tych formuł ogólnych. Objętość sześcianu. Pojęcie trzeciej potęgi. Wyciąganie trzeciego pierwiastka. Ogólne formuły

do obliczania objętości brył geometrycznych i zastosowanie tych formuł do zagadnień z praktyki budowlanej. Obliczanie ciężaru bezwzględnego z objętości i ciężaru gatunkowego z zastosowaniem do obliczenia przekroju filarów murowanych dla danego obciążenia. Ćwiczenia rachunkowe mające na celu wprawę w zastosowaniu wzorów algebraicznych mechaniki budowniczej a mianowicie wzorów na wytrzymałość belek, dźwigarów i sklepień według danych formuł. Pojęcie o obliczaniach z zakresu ogrzewania i przewietrzania pomieszkań według danych wzorów.

Buchalterya.

III. Kurs półroczny

w oddziałach *a), b), c),*

(tygodniowo 2 godziny).

Zasadnicze wiadomości o wekslach. Objaśnienie ksiąg rachunkowych niezbędnych w przemyśle budowlanym. Praktyczne ćwiczenia w zapisywaniu i zamykaniu ksiąg rachunkowych, tudzież zestawienie rocznego bilansu.

Nauka form architektonicznych.

III. Kurs półroczny

w oddziałach *a), b), c),*

(tygodniowo 2 godziny wykładu i 4 godziny rysunków).

Pojęcie form architektonicznych w porównaniu z geometrycznemi. Konieczność połączenia form architektonicznych z konstrukcyą Rozmaite sposoby rysowania, charakterystyka elementów architektonicznych w rozmaitych stylach. Zewnętrzna strona budowli. Podbudowa, ściana, odgraniczenie i podział płaszczyzny ściennej. Podział w kierunku poziomym: gzemsy cokółowe, parapetowe. Podział w kierunku pionowym: lizeny, filary, pilastry. Otwory w murach i ich ukształtowanie architektoniczne. Szczegóły architektoniczne.

Rysunki. Przedstawienie na rysunku przedmiotu nauki, podług odnośnych programów i szkiców z zastosowaniem tychże do zawodu ucznia. Rysowanie elementów architektonicznych,

gzemsów oraz poszczególnych motywów architektonicznych. Szczegóły w naturalnej wielkości. Ćwiczenia w zdjęciach szczegółów architektonicznych z natury.

IV. Kurs półroczny

w oddziałach *a)*, *c)*,

(tygodniowo 2 godziny wykładu i 4 godziny rysunków).

Porządki architektoniczne. Kolumna, filar i pilaster, jako motywa architektoniczne podziału w kierunku pionowym. Dolna średnica jako miara zasadnicza do członkowania architektonicznego. Rodzaje stylów. Krótki pogląd na styl w czasach greckich, rzymskich i w czasie odrodzenia (renesansu). Zasady w porządkach rzymskich i z czasów renesansu podług Vignoli. Porządek toskański, dorycki, joński i koryncki. Kapitele złożone (kompozytowe). Ukształtowanie facyat, rozczłonkowanie facyat w kierunku pionowym. Domy parterowe i kilkopiątrowe. Rozczłonkowanie facyaty w kierunku poziomym. Członki wiążące, podział okien, ryzality (wysady), lizeny, pilastry. Górne zakończenia budowli. Zastosowanie ornamentu na całym budynku. Czystość stylu.

Rysunki. Szczegółowe przedstawienie w rysunkach przedmiotu wykładanego według danych programów i szkiców stosownie do zawodu poszczególnych uczniów Rysowanie porządków architektonicznych. Facyaty, różne szczegóły, tablice pamiątkowe, pomniki, nagrobki i t. p.

Ćwiczenia w zdjęciach z natury przedmiotów architektonicznych i szczegółów.

Modelowanie.

II. Kurs półroczny

w oddziale *c)*,

(tygodniowo 4 godziny).

Kopiowanie w glinie najprostszych motywów liściowych z modeli gipsowych.

III. Kurs półroczny

w oddziale *c)*,

(tygodniowo 5 godzin).

Kopiowanie trudniejszych ornamentów z modeli gipsowych, oraz ćwiczenia w modelowaniu wprost w gipsie dłutem ornamentowanych motywów architektonicznych, jak: gzemsy, ukoronowania, wnęki i t. p.

IV. Kurs półroczny

w oddziale *c)*

(tygodniowo 12 godzin).

Dalszy ciąg ćwiczeń z III. kursu półrocznego. Uczniowie zdolniejsi kopiują części ciała ludzkiego i zwierzęcego, celem użycia ich w kompozycyach ornamentalnych.

Ekonomia budownicza.

IV. Kurs połroczny

w oddziałach *a)* i *b)*.

(tygodniowo 3 godziny).

Roboty poprzedzające rozpoczęcie budowy: Projekt, kosztorys, kontrakt, podanie o konsens, komisya budowlana, oddanie robót.

Roboty podczas wykonania budowy: kierownictwo i prowadzenie budowli. Roboty po ukończeniu budowy: zamknięcie rachunków, kolaudacya.

Nauka odbywa się na podstawie przepisów obowiązującej ustawy budowniczo-policyjnej i wymagań hygieny.

Sporządzanie kosztorysów do mniejszych projektów.

Budownictwo wiejskie.

IV. Kurs półroczny

w oddziale *a)* i *b)*,

Zakładanie budynków gospodarczych jak: stodół, piwnic, szop, stajen, obór, owczarni, chlewów, kurników, cieplarni, lo-

downi, z zastosowaniem się do miejscowych stosunków i racyonalnego sposobu wykonania.

Z tego zakresu wykonywa się projekta w godzinach rysunkowych na IV, względnie na V kursie półrocznym.

Budownictwo drogowe i wodne.

IV. Kurs półroczny w oddziale *b)*
V. „ „ „ „ *a)*

(tygodniowo 4 godziny wykładu i 6 godzin rysunków).

Budownictwo drogowe.

Cel, korzyści i podział dróg. Spad i szerokość drogi. Profil podłużny i poprzeczny. Szkarpy i ich ubezpieczenie. Rowy i przepusty. Konstrukcya zwyczajnych mostów belkowych i filarów mostowych z drzewa, mosty kamienne.

Budownictwo wodne.

Ubezpieczenie brzegów, ostrogi, tamy, opaski, przekopy i groble. Jazy drewniane i murowane, szluzy. Zbiorniki wody, klauzy.

Opracowanie różnych łatwych zadań praktycznych z kosztorysami.

Projektowanie budowli.

IV. Kurs półroczny

w oddziale *a)*,

(tygodniowo 4 godziny wykładu).

Zakładanie budynków w ogólności. Wymagania, jakie się stawia do dobrych pomieszkań pod względem hygieny i użytkowania ubikacyi, rozmieszczenia mebli, pieców, drzwi i okien. Zakładanie wejść, wjazdów, westybulów, schodów, wychodków. Łączenie ubikacyi między sobą. Ubikacye mieszkalne, gospodarcze, publiczne lokale, sklepy.

Rysunki z projektowania

w oddziale *a)*

(tygodniowo 14 godzin).

Projektowanie domów wiejskich dla robotników i dworków, skromniejszych budynków szkolnych, według danych pro-

gramów i szkiców w prostych liniach. Specyalne opracowanie projektów odbywa się w sposób w praktyce używany.

W oddziale *b)*,

(tygodniowo 20 godzin rysunków).

Projektowanie skombinowanych wiązań dachowych, domów drewnianych i ryglowych z zakresu budowli wiejskich. Projektowanie domów na przedmieściach, zakładanie werand, altan, dymników, balkonów, kurników i t. p., w sposób taki sam, jak w oddziale *a)*.

w oddziale *c)*

(tygodniowo 20 godzin rysunków).

Projektowanie obramień drzwiowych i okiennych, portali, balkonów, konsol, nagrobków, studzien, waz, cokółów i t. p. z wykonaniem odnośnych szczegółów i szablonów w naturalnej wielkości. Sporządzanie wykazów materyału odnośnych robót.

V. Kurs półroczny

w oddziale *a)*

(tygodniowo 2 godziny wykładu i 26 godzin rysunków).

Projektowanie skromniejszych domów miejskich w większym zakresie i o kilku piętrach. Projektowanie skromniejszych will i domów z publicznymi lokalami, sklepami i warsztatami. Przebudowania budynków i zdarzające się przytem roboty.

Sposób rysowania odpowiada zupełnie sposobowi w praktyce używanemu.

PROGRAM NAUKI

B) W SZKOŁACH DLA PRZEMYSŁU ARTYSTYCZNEGO

oraz

W SZKOŁACH ZAWODOWYCH DLA ŚLUSARSTWA I STOLARSTWA BUDOWLANEGO

(zatwierdzony na rok 1895/6 reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa W. i O. z dnia 12. października 1895 L. 17466).

Język polski*)

I. Rok. Włącznie z geografią 3 godziny tygodniowo.

Ćwiczenia w czytaniu, objaśnianiu i opowiadaniu ustępów treści opowiadającej, opisującej i historycznej. Najważniejsze wiadomości z oro- hydro- i topografii kuli ziemskiej, z szczególnem uwzględnieniem Europy, a w szczególności monarchii austryacko-węgierskiej tudzież przemysłowego rozwoju i stosunków handlowo-przemysłowych poszczególnych jej narodów i krajów.

Jako zadania szkolne: Krótkie streszczenie czytanych ustępów w formie opowiadającej.

II. Rok. 3 godziny tygodniowo.

Dalszy ciąg ćwiczeń w czytaniu, objaśnianiu i opowiadaniu życiorysów wybitnych mężów na polu przemysłu, rozwoju rękodzieł i ważniejszych wynalazków technicznych. Monografie historyczne. Zadania szkolne z zakresu czytanych ustępów. Początki stylistyki kupieckiej i przemysłowej.

III. Rok. 2 godziny tygodniowo.

W jednej godzinie ćwiczenia w pisaniu listów kupieckich, tytułów, adresów, podań do władz itp.

W drugiej godzinie czytanie i przerabianie trudniejszych ustępów z podręcznika, tak treści ekonomicznej, jakoteż dotyczących ogólnego wykształcenia.

*) Tam gdzie szkoła zawodowa nie jest wyraźnie zaznaczoną, odbywa się nauka na wszystkich działach wspólnie.

Zadania: Wypracowania podań, kwitów i innych dokumentów na odnośnych oryginalnych formularzach. Od czasu do czasu wypracowania szkolne na temat wolny z zakresu lektury szkolnej.

IV. Rok. 2 godziny tygodniowo.

Dalszy ciąg i uzupełnienie wypracowań z III. roku.

Język niemiecki.

I. Rok. 3 godziny tygodniowo.

Czytanie i objaśnianie łatwiejszych ustępów niemieckich ciągłej treści. Krótkie pytania i odpowiedzi z czytanych ustępów. Uczenie się na pamięć ustępów czytanych. Opowiadanie a względnie streszczanie czytanych ustępów. Ćwiczenia w mowie z zakresu handln i przemysłu. Tłumaczenie na polskie, i okolicznościowe powtarzanie odnośnych reguł gramatycznych.

Szkolne wypracowania pisemne. Ćwiczenia ortograficzne z uwzględnieniem obcych wyrażeń powtarzających się w życiu przemysłowem. Odpowiedzi na stawiane pytania z lektury. Swobodne streszczanie ustępów czytanych a od czasu do czasu tłumaczenia z polskiego, zastosowane do lektury.

II. Rok. 2 godziny tygodniowo.

Czytanie, objaśnianie, streszczanie, uczenie się na pamięć i tłumaczenie niemieckich ustępów tak treści historycznej jakoteż z zakresu handlu i przemysłu. Rozmówki jak na I roku. Pisemne wypracowania szkolne. Streszczanie ustępów czytanych.

III. Rok. 2 godziny tygodniowo.

Najważniejsze wiadomości z korespondencyi i stylistyki kupieckiej wraz z objaśnieniem i pisemnem wypracowaniem urzędowych formalności. Czytanie łatwiejszych ustępów i streszczanie tychże z podręcznika.

Rachunki.

I. Rok. 3 tygodziny tygodniowo.

Austryackie miary i wagi. Waluta krajowa i monety zagraniczne; cztery działania liczbami całkowitemi i ułamkami dziesiętnymi; podzielność liczb, największa wspólna miara i najmniejsza wspólna wielokrotna. Cztery działania ułamkami zwy-

czajnymi i zamiana ułamków zwyczajnych na dziesiętne. Zamiana liczb wielorakich na jednomienne i odwrotnie. Stosunki i proporcye, reguła trzech; praktyka włoska, rachunek spółki reguła mieszaniny, reguła łańcuchowa, rachunek procentu i terminu. Bruto, tara, rabat i skonto.

Obliczenie powierzchni figur płaskich i objętości brył geometrycznych. Określenie drugiej i trzeciej potęgi. Wyciąganie pierwiastków kwadratowych i sześciennych.

Rachunki przemysłowe.

II. Rok. 2 godziny tygodniowo.

Przerabianie licznych przykładów wziętych z zakresu przemysłowego i z materyału naukowego I-go roku. Obliczanie cen zakupna materyałów surowych na podstawie danych faktur i obliczanie cen sprzedaży wyrobów gotowych z uwzględnieniem wszystkich ważnych momentów. Układanie kosztorysów.

Buchalterya.

III. Rok. 2 godziny tygodniowo.

Określenie i znaczenie wekslu. Objaśnienie, urządzenie i prowadzenie najważniejszych ksiąg rachunkowych przemysłowca, w połączeniu z praktycznemi ćwiczeniami w zapisywaniu i zamykaniu ksiąg, tudzież zestawienie rocznego bilansu.

Geometrya i rysunki geometryczne.

I. Rok. 2 godziny wykładu i 4 godziny rysunków tygodniowo.

Zasadnicze pojęcia o liniach, powierzchniach i kątach. Przystawanie figur wraz z zastosowaniem. Umiarowe wielokąty. Koło.

Twierdzenie Pythagoresa i jego zastósowanie. Podobieństwo figur i tegoż zastósowanie.

Rysunki geometryczne.

Objaśnienie sposobu użycia potrzebnych narzędzi rysowniczych, najważniejsze zadania konstrukcyjne z planimetryi. Używane konstrukcye elipsy, linii koszowych i spiralnych.

Ćwiczenia w użyciu różnych miar (powiększanie i pomniejszanie). W końcu kombinacye form geometrycznych w celu zdobienia płaszczyzn. Nakładanie płaszczyzn przeźroczystemi farbami.

Nauka o rzutach i cieniach.

II. Rok. 2 godziny wykładu, 4 godziny rysunków tygodniowo.

Zasadnicze pojęcia o rzutach w ogóle na podstawie poglądu i według rysunku z modeli. Rzuty punktu i prostej. Przedstawienie płaszczyzny. Najważniejsze zasadnicze zadania, dotyczące punktu, prostej i płaszczyzny i wzajemnych ich stosunków, o ile one ważne są w praktyce. Przedstawienie linii krzywych a w szczególności koła i linii śrubowej. Przedstawienie brył w różnych położeniach względem płaszczyzny rzutowej. Przekroje brył płaszczyznami i przenikania brył, w praktyce się nadarzające.

Rozwijanie siatek brył geometrycznych. Przybliżone rozwijanie siatek ciał obrotowych. Rzuty ukośne i zdjęcia z modeli przedmiotów naturalnej wielkości w rozmaitych skalach. Konstrukcya cieni własnych i rzuconych z szczególnem uwzględnieniem form nadarzających sięw zawodzie ucznia.

Nauki przyrodnicze.

II. Rok. 3 godziny tygodniowo.

Objaśnienie zjawisk. Ciało fizykalne i jego własności ogólne. Własności ciał stałych, płynnych i lotnych. Najważniejsze wiadomości z nauki o cieple. Ruch i równowaga ciał. Punkt ciężkości. Praca mechaniczna. Maszyny proste i ich zastósowanie. Motory wodne i parowe. Elementa geografii matematycznej. Zasadnicze wiadomości z nauki o głosie i powietrzu. Narzędzia głosu. Ucho i oko. O magnetyzmie i elektryczności ze szczególnem uwzględnieniem zastósowania w praktyce. Galwanoplastyka. Dzwonki elektryczne. Telegraf i telefon. Światło elektryczne i elektryczne motory. Zjawiska chemiczne. O ciałach chemicznie pojedynczych i złożonych. Opis najważniejszych ciał chemicznych mających zastósowanie w przemyśle i sposób ich otrzymania.

Rysunki wolnoręczne

dla wszystkich szkół zawodowych z wyjątkiem szkoły zawodowej dla malarzy dekoracyjnych.

I. Rok. 7 godzin tygodniowo.

Nauka rozpoczyna się kopiowaniem liści stylizowanych, narysowanych na tablicy szkolnej. Dalej przychodzą rozety liściowe w formach geometrycznych, bieżące ornamenta, wstęgi, obramienia i ornamenta wolne.

Najważniejsze wiadomości z nauki o barwach. Przy rysunkach z wzorów uwzględnia się według możności ważniejsze potrzeby zawodu ucznia. Przy nauce powyższej zwraca się szczególnie uwagę uczniów na kształt ornamentu wziętego ze świata roślinnego.

Sposoby przedstawienia: Wyciąganie konturów ołówkiem, piórem i trzciną. Cieniowanie metodą wiszerkową i zakładanie cieniów ołówkiem lub kredką bez zacierania, wreszcie nakładanie w płaszczyznach farbami przeźroczystemi.

Wolnoręczne rysunki perspektywiczne według pojedynczych modeli z drzewa, jakoteż według grup, złożonych w tym celu z odnośnych modeli.

II. Rok. 9 godzin tygodniowo.

Rysunki wolnoręczne z modeli.

Rysowanie wzorów ornamentalnych w konturach, następnie z uwzględnieniem światła i cieni różnymi materyałami i różnymi sposobami, odpowiednio do zawodu ucznia.

Uczniowie zdolniejsi rysują z wyrobów przemysłowych albo z odlewów tychże, stósownie do zawodu ucznia.

Rysunki zawodowe w oddziale artystycznym.

III. Rok. 8 godzin tygodniowo.

Stolarze, ślusarze i tokarze rozpoczynają naukę kopiowaniem najprostszych wzorów odnośnego przemysłu i przechodzą następnie do przedmiotów trudniejszych i bogatszych.

IV. Rok. 10 godzin tygodniowo.

Dalsy ciąg kopiowania przedmiotów z zakresu artystyczno-przemysłowego, wykonanie potrzebnych przekrojów, szczegółów i profili, tudzież połączeń konstruktywnych w rozmiarach pomniejszonych albo w wielkości naturalnej.

Zdjęcia przedmiotów gotowych z natury i przedstawienie ich we wszystkich widokach i przekrojach, w wielkości naturalnej albo w innych rozmiarach. W szczególności rysują według wzorów, a później według gotowych przedmiotów, stolarze:

okna, drzwi, bramy, meble; ślusarze: zamki, okucia drzwi i okna, ozdoby, kraty, rozety, wnęki, konsole, narzędzia kominkowe, latarnie, świeczniki itp.; tokarze: różne toczone przedmioty do codziennego użytku służące i zbytkowe.

Konstrukcye budownicze

dla stolarzy budowlanych

III. Rok. 2 godziny wykładu.

Wiązania drzewne zdarzające się w stolarstwie budowlanem i meblowem. Różne konstrukcye drzwi i bram. Konstrukcye okien, żaluzyi; wyroby parkietów, podłóg, wykładanie ścian, sufitów, okien wystawowych itp.

Konstrukcye budownicze

dla ślusarzy budowlanych.

III. Rok. 2 godziny wykładu.

Połączenia żelaza. Sporządzanie klamer, łączników, haków i śrub. Konstrukcye zamków, okuć do drzwi, bram i okien. Konstrukcye okien żelaznych, krat, zakończeń dachów, piorunochronów, krzyżów wieżowych, schodów, balkonów, balustrad itp.

Rysunki zawodowe

dla ślusarzy budowlanych.

III Rok. 8 godzin tygodniowo.

Rysunki z zakresu wykładanego przedmiotu według szki ców, wzorów i modeli tak w pomniejszeniu, jakoteż w wielkości naturalnej z uwzględnieniem sposobu przedstawienia perspektywicznego.

Rysunki zawodowe

dla stolarzy budowlanych.

III. Rok. 8 godzin tygodniowo.

Rysunki z zakresu wykładanego przedmiotu według szkiców, wzorów i modeli tak w pomniejszeniu, jakoteż w wielkości naturalnej z uwzględnieniem sposobu przedstawienia perspektywicznego.

Rysunki wolnoręczne

w szkole zawodowej dla malarzy dekoracyjnych.

I. Rok. 22 godzin tygodniowo.

Rysowanie stylizowanego ornamentu roślinnego według rysunku na tablicy szkolnej. Szczególną uwagę zwraca się na staranne wykonanie konturów tak co do formy, jakoteż i co do techniki ołówkiem, piórem i trzciną.

Uwaga: Nauka odbywa się gromadnie. Zdolniejsi uczniowie rysują nadto według osobnych wzorów ornamenta płaskie z zakresu dekoracyjnego malarstwa.

Ćwiczenia w nakładaniu rysunku różnemi wodnemi farbami, przyczem objaśnia się uczniom zasady podziału płaszczyzn. Krótki pogląd na zjawiska oświetlenia. Praktyczna nauka w mięszaniu farb.

Rysowanie brył geometrycznych z wolnej ręki. Wyjaśnienie zjawisk perspektywy i oświetlenia. Uczniowie, którzy nabyli wprawę w powyższych wiadomościach, rysują według modeli gipsowych.

Rysunki wolnoręczne według modeli gipsowych.

II. Rok. 9 godzin tygodniowo.

Stopniowe rysowanie z modeli gipsowych tak ornamentalnych jak i figuralnych, z uwzględnieniem światła i cieniu. Dalej nakładanie płaszczyznami nasamprzód w jednym kolorze, potem w kilku kolorach farbami wodnemi, klejowemi, olejnemi itd.

W półroczu letniem: Szkicowanie z natury liści, kwiatów i łodyg.

Uwaga: Zdolniejsi uczniowie rysują z końcem II-go półrocza czaszki ludzkie i zwierzęce według modeli.

III. Rok. 9 godzin tygodniowo.

Rysowanie poszczególnych części ciała ludzkiego i zwierzęcego według wzorów klasycznych i odlewów z natury. Rysowanie całych kształtów ludzkich i zwierzęcych, tudzież roślin i kwiatów, nasamprzód według wzorów, później z natury. Rysowanie draperyi.

Do malowania używa się farb wodnych, klejowych olejnych itd.

IV. Rok. 10 godzin tygodniowo.

Studya z natury roślin liściowych, kwiatów, naczyń, draperyi, zwierząt i natury martwej, we wszystkich malarskich technikach.

Rysunki zawodowe i malowanie

dla malarzy dekoracyjnych.

II. Rok. 10 godzin tygodniowo.

Kopiowanie ozdób barwnych głównych części architektonicznych w różnych stylach.

Kopiowanie dekoracyi płaskich i plastycznych różnych stylów według wzorów i okazów, z zastósowaniem rozmaitych technik malarskich.

III. Rok. 20 godzin tygodniowo.

Malowanie w różnej technice dekoracyi ścian, sufitów, sklepień itd. w zastósowaniu do stylu i przeznaczenia odnośnych budowli.

IV. Rok. 18 godzin tygodniowo.

Wykonanie w naturalnej wielkości pojedynczych części materyału przerobionego na II. i III. kursie w różnej technice malarskiej na papierze, płótnie, murze itd.

Projektowanie i sporządzanie kosztorysów

dla malarzy dekoracyjnych.

IV. Rok. 8 godzin tygodniowo.

Swobodne naśladowanie różnych zakończeń, opasek, fryzów, rozet i wnęków według wzorów i okazów. Samoistne projektowanie powyższego materyału podług danych motywów.

Projektowanie ozdób malarskich do budowli prywatnych i kościelnych, tudzież sporządzanie odnośnych kosztorysów wedle najświeższych cenników.

Nauka o formach ornamentalnych

dla malarzy dekoracyjnych.

II. Rok. 1 godzina wykładu, 3 godziny rysunków.

(Dla wszystkich innych szkół zawodowych 1 godzina wykładu i 1 godzina rysunków).

III. Rok. Tylko dla malarzy dekoracyjnych.

(1 godzina wykładu, 1 godzina rysunków).

Zasady estetyczne dotyczące ozdób. Formy geometryczne. Organizm roślinny, zwierzęcy i ludzki. Naczynia i sprzęty. Formy heraldyczne i złożone. Ornament w różnych stylach. Zadanie ornamentyki.

Nauka o barwach

dla malarzy dekoracyjnych.

II. Rok. 2 godziny tygodniowo.

Zjawiska barw na zasadach fizyki. Estetyka barw i wykonanie odnośnych tablic. Praktyczne zastósowanie naki o barwach t. j. fabrykacya farb. Wykonanie szkiców barwnych do ozdób malarskich. Wykłady z techniki malarskiej.

Anatomia

w szkołach zawodowych dla malarzy dekoracyjnych, rzeźbiarzy dekoracyjnych i snycerzy.

III. Rok. 1 godzina wykładu tygodniowo.

Kości. Budowa szkieletu i jego proporcye, przyczem zapoznaje się uczniów tylko z takiemi kościami, które się na zewnątrz uwydatniają i do pomiarów ciała ludzkiego służyć mają. Szkice według szkieletu.

Mięśnie. Uwzględnia się przeważnie muszkuły główne i leżące po wierzchu, których skurcz wywołuje zmianę formy ciała. Szkice według modeli anatomicznych.

Perspektywa

dla malarzy dekoracyjnych.

III. Rok. 1 godzina wykładu, 2 godziny rysunków tygodniowo.

Perspektywa malarska i ćwiczenia w rysunkach perspektywicznych.

Ćwiczenia praktyczne

dla malarzy dekoracyjnych.

IV. Rok. 10 godzin tygodniowo.

Zmywanie, szlifowanie, gruntowanie, pociąganie, liniowanie, pruszenie, szablonowanie, szczotkowanie, bronzowanie i pozłacanie. Wykonanie dekoracyi malarskich na ścianie pod kierownictwem nauczyciela. Okolicznościowe wycieczki w celach zdjęć dekoracyi malarskich.

Modelowanie.

a) W szkole zawodowej dla snycerstwa.

Przy nauce modelowania w tej szkole, zwraca się szczególniejszą uwagę na to, aby uczeń nie modelował przedmiotów wykończonych, lecz aby wykonał jak najwięcej szkiców.

I. Rok. 6 godzin tygodniowo.

Kopiowanie liści zwykłych według modeli gipsowych, aby uczeń nauczył się poznawać proporcye modeli w formach najzwyklejszych i przyzwyczaił się do materyału.

II. Rok. 6 godzin tygodniowo.

Kopiowanie coraz trudniejszych modeli gipsowych jako to: rozet, pilastrów, kapiteli, wnęków i t. p. w wielkości naturalnej w pomniejszeniu lub powiększeniu, jakoteż zupełne wykończenie modeli pod względem konturów i form we wszystkich szczegółach i przygotowanie pracy do odlewów w gipsie.

III. Rok. 6 godzin tygodniowo.

Modelowanie figuralnych przedmiotów snycerskich według odlewów gipsowych, medalionów, głowic w profilu, masek, popiersi i figur dziecięcych w płaskorzeźbie. Odtwarzanie trudniejszych motywów ornamentalnych w połączeniu z figurami według rysunków albo fotografii.

IV. Rok. 6 godzin tygodniowo.

Dalszy ciąg studyów z roku poprzedniego, ze szczególnem uwzględnieniem indywidualnych zdolności ucznia. Ćwiczenia w odlewaniu gotowych robót uczniów.

b) W szkole zawodowej dla ślusarzy artystycznych.

Uczniowie tego działu uczą się modelowania od II. roku począwszy przez trzy lata po 6 godzin tygodniowo. Traktowanie przedmiotu modelowania odbywa się sposobem szkicowania ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb ślusarza.

II. Rok. Zapoznawszy się z materyałami służącymi do modelowania, modelują uczniowie według modeli gipsowych, zaczynając od form najprostszych i przechodzą stopniowo do form coraz trudniejszych.

III. Rok. Kopiowanie ornamentów z modeli gipsowych w stylu renesansowym i barokowym.

IV. Rok. Kopiowanie coraz trudniejszych ornamentów jako to: masek, figur ludzkich, zwierzęcych i t. p.

Uczniowie zdolniejsi modelują także z rysunków i fotografii. Równocześnie ćwiczą się w odlewaniu w gipsie i kleju.

c) W szkole zawodowej dla rzeźbiarzy dekoracyjnych.

I. Rok.	15 godzin	tygodniowo i przeciętnie w roku.
II. „	22 „	
III. „	38 „	
IV. „	40 „	

Do godzin doliczają się również godziny przeznaczone do modelowania w gipsie.

Uczniowie tego działu uczą się modelowania równomiernie w formach ornamentalnych i figuralnych w sposób wyżej wskazany, jednakże we formie o ile możności wykończonej; oprócz tego ćwiczą się w modelowaniu w glinie i sztukatorstwie w gipsie.

Snycerstwo.

I. Rok. W zimie 22, w lecie 28 godzin; przeciętnie w roku 25 godzin tygodniowo.

Z godzin tych przypada 5 godzin tygodniowo na naukę początkową stolarstwa; jako to: ćwiczenia w używaniu i obcho-

dzeniu się z narzędziami. Ćwiczenia w cięciu piłką w różnych gatunkach drzewa.

Dalej 4 godziny tygodniowo przypadają na naukę w początkach tokarstwa a 16 godzin tygodniowo na naukę właściwego snycerstwa a mianowicie: ćwiczenia w dowolnem cięciu dłutem, wykończenie pojedyńczych brzegów i płaszczyzny dwóch brzegów, jakoteż płaszczyzny pod kątem prostym. Przez pewien czas, zatrudnienie dowolne w celu rozpoznania kierunku, smaku, sposobu i stopnia uzdolnienia ucznia.

Tok nauki Neużila i nauka o rozwoju ornamentu roślinnego w drzewie

II. Rok. W zimie 19, w lecie 25 godzin; przeciętnie w roku 22 godzin tygodniowo.

Z tego 5 godzin tygodniowo przypada na dalszy ciąg nauki praktycznej w stolarstwie jako to: połączenia dwóch brzegów ze sobą pod względem dokładnego przylegania, klejenia, różnych rodzajów śrub, klamer i t. p. tudzież ich zastósowanie w różnych rodzajach wiązań drzewnych.

Dalej 10 godzin tygodniowo przypada na naukę snycerstwa.

Elementarny tok nauki według modeli z drzewa przez profesora Klotza, aż do ornamentu jako całości na ograniczonej płaszczyźnie.

III. Rok. W zimie 24, w lecie 30 godzin; przeciętnie w roku 27 godzin tygodniowo.

Snycerstwo z modeli gipsowych w przedmiotach, dających się użyć przy wyrobach stolarskich, jako to: Wnęki, fryze, kapitele, maski i t. p.

Uczniowie zdolniejsi wyrabiają z wzorów figuralnych według profesora Klotza części ciała ludzkiego.

IV. Rok. W zimie 34, w lecie 40 godzin; przeciętnie w roku 37 godzin tygodniowo.

Wyroby przedmiotów snycerskich do użytku codziennego, według gotowych wzorów z drzewa albo modeli gipsowych, jakoteż według fotografii. Dekorowanie różnych części składowych mebli według wzorów, ze zmianami w kompozycyi. Dowolne kompozycye ornamentów do dekorowania mebli.

Dla uczniów więcej utalentowanych dalszy ciąg toku nauki rzeźby figuralnej według profesora Klotza, a względnie według klasycznych modeli gipsowych, jakoteż według wzorów z natury.

Uczniowie, okazujący nadzwyczajną zdolność, którzy ukończyli IV rok nauki z dobrym postępem, a życzyliby sobie kształcić się dalej w snycerstwie figuralnem, mogą być przyjęci na V i VI rok snycerstwa.

Program nauki dla tych uczniów ustanowiony będzie w każdym pojedyńczym wypadku osobno przez dyrekcyę w porozumieniu z odnośnym nauczycielem zawodowym, z uwzględnieniem zdolności ucznia. Uczniowie w V i VI roku nauki zatrudnieni będą wyłącznie w pracowni.

Technologia metali i drzewa.

dla wszystkich szkół zawodowych z wyjątkiem szkoły zawodowej dla malarzy i rzeźbiarzy dekoracyjnych.

III. Rok. 2 godziny tygodniowo.

Własności metali i aliaży ze szczególnem uwzględnieniem żelaza i stali. Własności drzewa. Towaroznawstwo żelaza, stali i drzewa jakoteż materyałów pomocniczych, ważnych przy obrabianiu metali i drzewa. Opisanie narzędzi i najważniejszych maszyn pomocniczych dla przemysłu metalowego i drzewnego. Urządzenie warsztatów z uwzględnieniem małych motorów. Techniczna kalkulacya kosztów ruchu i wydatności ruchu mechanicznego.

Pierwsza pomoc w nagłych wypadkach okaleczenia.

Kaligrafia.

I. Rok. 2 godziny tygodniowo.

Pismo zwykłe głoskami łacińskiemi i niemieckiemi, pismo rondowe, drukowane, ozdobne i igiełkowe.

Nauka o formach architektonicznych.

III. Rok. 2 godziny wykładu, 4 godziny rysunków.

Wykład. Pojęcie form architektonicznych. Konieczność zasad konstrukcyjnych w architekturze. Pojęcie elementów architektonicznych. Podział architektoniczny w kierunku poziomym, gzemsy, prawo trójdzielności architektonicznej.

Podział architektoniczny w kierunku pionowym, pojęcie kolumny, filara i pilastra, dolna średnica jako miara zasadnicza. Pojęcie architektonicznego porządku jako całości.

Pojęcie stylu jako piętna budowy, krótki pogląd na starożytny styl grecki i rzymski, jako podstawy do zrozumienia form odrodzenia.

Porządki architektoniczne: dorycki, toskański, joński, koryncki.

Formy architektoniczne z epoki odrodzenia z użyciem form rzymskich, podług wzorów Vignolli ze szczegółowem przedstawieniem znamion charakterystycznych. Wspólne zasady kapiteli, ich powstawanie pod względem formalnym i konstrukcyjnym. Porównanie kapiteli rzymskich i renesansowych z formami greckiemi przy pomocy odnośnych modeli.

Karyatydy, atlanty, hermy, konsole itp.

Szczegóły artystyczno-dekoracyjne jako motywa architektoniczne. Zasady tworzenia projektów architektonicznych z szczególnem uwzględnieniem podziału płaszczyzny.

Rysunki. Szczegółowe opracowanie przedmiotu na podstawie odnośnych szkiców i rysunków na tablicy szkolnej za pomocą najprzystępniejszych metod i z szczególnem uwzględnieniem dokładnego zrozumienia plastyki form architektonicznych.

Rysowanie porządków architektonicznych przy zastósowaniu jednej miary tak pojedynczych ich części jakoteż całości, aby uczniowie przyswoili sobie zrozumienie proporcyi.

Rysunki wolnoręczne w szkole hafciarstwa.

I. Rok. 8 godzin tygodniowo.

Rysowanie linii prostej w różnych kierunkach, kątów, meandrów, plecionek, trójkątów, czworoboków, i wieloboków z rozdzieleniem pól.

Linie łukowe i faliste, plecionki, liście stylizowane, rozety, i pojedyncze ornamenta według wzorów, rysowanych na tablicy szkolnej; przyczem zwraca się uwagę na poprawne wykonanie konturów nasamprzód ołówkiem, później tuszem i piórem.

II. Rok. 8 godzin tygodniowo.

Rysowanie ornamentów według wzorów. Wyciąganie piórem albo pendzlem. Ćwiczenia w nakładaniu farbami z objaśnieniem zasad nauki o barwach.

Rysowanie głosek i monogramów.

III. i IV. Rok. 8 godzin tygodniowo.

Rysowanie według wzorów z przemysłu tkackiego, zdjęcia z przedmiotów wzorowych, dawnego hafciarstwa, koronkarstwa, i robót z aplikacyi. Nakładanie rysunków w najprostszy sposób farbami o tyle tylko, o ile to jest potrzebne do wykonania haftów. Kombinacye ornamentów do robót hafciarskich, tudzież ćwiczenia w rysunku figuralnym i w rysunku symboli heraldycznych.

Rysunki kroju.

I. i II. Rok w szkole hafciarstwa i koronkarstwa po 1 godzinie tygodniowo.

O braniu miary i kroju. Ćwiczenia w rysowaniu kroju sukien i części tychże, jakoteż przedmiotów przemysłu artystycznego, nadających się do dekoracyi haftów albo koronek (kołnierze, manszety, pasy, torebki ręczne, poduszeczki, draperye, itp.).

Roboty hafciarskie

przeciętnie w roku po $23^1/_2$ godzin tygodniowo.

I. Rok.

Ściegi Holbeina, ścieg jednostronny, wiedeński i płaski mereszka szwedzka z zarabianiem brzegów w kanwie i wszywaniem szutasiu w róg mereszki. Najróżnorodniejsze wzory węzłów. Tamburowanie różnego rodzaju. Mereszka rumuńska.

Ściek kordonkowy jednostronny na dwa sposoby, w dwóch i czterech rzędach. Ścieg kutasikowy i smyrneński.

II. Rok.

Ścieg warkoczykowy, haft kolorowy pojedynczy na płótnie, roboty fantastyczne, najdelikatniejszy haft biały z różnymi wyciętymi lub wyciąganymi ażurami szwajcarskimi. Wykonywanie haftem liter początkowych i monogramów. Różne wzory robót macramé. Szutaś grecki. Filet, gipiura, koronki hiszpańskie, wykonane robotą grubą i najdelikatniejszą.

III. Rok. Przeciętnie $23\frac{1}{2}$ godzin tygodniowo.

Punto tirato, haft kolorowy w jedwabiu różną starożytną techniką. Haft Janina, haft techniką arabską, perską i marokańską, haft węzełkowy i pojedynczy haft płaski.

IV. Rok. Przeciętnie $24\frac{1}{2}$ godzin tygodniowo.

Różne rodzaje wzorów koronek szytych. Koronki cieniowane. Składanie różnych materyi kolorowych. Aplikacya w rękach ze sznurkiem lub bez sznurka, jakoteż z różnymi brzegami lub bez nich. Aplikacya w krosnach z różnorodnymi brzegami i różnymi starożytnymi ściegami. Technika oryentalna.

Najdelikatniejsze malowidło igłą. Obhaftowywanie różnymi złotymi ściegami i z różnych wzorów według haftów starożytnych i tkanin. Haftowanie inicyałów, monogramów, i herbów haftem złotym. Koronka filigranowa.

Prowadzenie ksiąg

po 2 godziny tygodniowo.

I. Rok. Wykłady o charakterystyce technik, stylów itp. z prowadzeniem ksiąg roboczych.

II. Rok. Wykłady o technice hafciarstwa, o stylu itp. z prowadzeniem ksiąg roboczych.

III. i IV. Rok. Wykłady o charakterystyce hafciarstwa, stylu itp. z prowadzeniem ksiąg.

Przenoszenie wzorów na materye

po 2 godziny tygodniowo.

I. Rok. Rysunki i przenoszenie wzorów

II. Rok. Nauka rysunków do przenoszenia wzorów na materye zapomocą wykłuwania.

III. Rok. Przenoszenie wzorów na materye. Ćwiczenia w wycinaniu kartonu do robót aplikacyjnych i haftem złotym.

IV. Rok. Przenoszenie wzorów na materye. Ćwiczenia w wycinaniu materyi.

Nauka rysunków w szkole koronkarstwa.

I. Rok. Rysowanie według wzorów Storcka na kratkach, jako to: linii prostopadłych podłużnych pochyłych i skośnych, a wreszcie rysowanie koła. następnie motywa do koronek czeskich, Reticella i koronek wstęgowych. W początkach nauk używa się cyrkla, linii i grafionudo wyciągania rysunku tuszem.

II. i III. Rok. Rysowanie koronek bogatszych według wzorów i zdjęć z okazów wzorowych. Ćwiczenia w kompozycyi.

Roboty koronkarskie.

I. Rok. Przeciętnie $29^1/_2$ godzin tygodniowo w roku.

Koronki klockowe, tasiemki z brzegiem, pikotami i kryciami, ząbki plecione krągłe i spiczaste; tasiemki z tłem. Koronki weneckie z nici i bawełny z pojedynczą tasiemką, sznureczki i plecionki. Koronki idryjskie w różnem wykonaniu.

Elementa koronek duchesse z tłem i bez tła z nici, jedwabiu i złota. Koronki czeskie i wstawki.

II. i III. Rok. Przeciętnie $29^1/_2$, względnie $30^1/_2$ godzin tygodniowo w roku.

Koronki duchesse z tłem i bez tła, z nici i jedwabiu. Koronki reticella od najprostszych aż do najdelikatniejszych z nici jedwabiu i złota. Koronki gipiurowe, relief i koronki brukselskie z jedwabiu i nici. Elementa koronek szytych, konturowanie, tło pełne i ażurowe, ściegi, ząbki, dzierzganie, pająćzki, koronki weneckie z nici, kolorowanego jedwabiu i złota, koronki z tłem szytem albo fabrycznem. Koronki reticella i relief. Koronki filigranowe i w końcu koronki paraguay.

V. WARSZTATY I PRACOWNIE SZKOLNE.

W skład organizmu c. k. Państwowej szkoły przemysłowej wchodzą w myśl statutu tejże szkoły na razie 4 oddzielne warsztaty, a mianowicie: *a)* dla ślusarstwa budowlanego i artystycznego; *b)* dla stolarstwa budowlanego i meblowego; *c)* dla tokarstwa i *d)* dla snycerstwa. Oddzi˙ dla kobiet połączony jest nadto z pracownią robót ręcznych; *e)* dla haftów i *f)* dla koronek.

Nauka warsztatowa stanowi wprawdzie ważną część organiczną programu szkoły, niema jednak wyłącznej przewagi nad innymi przedmiotami, objętymi planem nauki. Szkoła, jako zakład kształcący, tem różni się od warsztatu prywatnego, że nie spuszczając z oka celów praktycznych, podaje zarazem uczniom w formie możliwie przystępnej te niezbędne wiadomości, które obok rysunku zawodowego dają podstawę do samoistnej pracy i twórczości przemysłowej. Zadaniem warsztatów szkolnych jest tedy wychowanie rzemieślników nie tylko biegłych w rzemiośle i obeznanych wszechstronnie z techniką odnośnego zawodu, ale przedewszystkiem rzemieślników inteligentnych, zdolnych kiedyś zająć wybitniejsze stanowisko na polu produkcyi przemysłowej w kraju.

Warsztaty tutejszej szkoły mają do dyspozycyi siłę mechaniczną, której dostarcza motor gazowy o sile 8 koni. Urządzenie dotychczasowe, którego wartość wynosi przeszło 20.000 zł. w. a. przedstawia się w następujący sposób:

a) Pracownia ślusarska posiada prócz potrzebnej liczby śrubsztaków, jedne nożyce zwyczajne do blachy, a drugie duże o długości noży 1 *m*, dalej wiertarkę ręczną, wiertarkę do transmisyi przystosowaną i takąż wiertarkę o szybkim obrocie; tokarkę wyrównywującą (z śrubą kierowniczą) dwie tokarki mniejsze z deptakiem i transmisyą oraz 2 toczydła do szlifowania. Oddzielnie umieszczona kuźnia posiada 1 ognisko przenośne, 3 ogniska żelazne, zasilane wspólnym wentylatorem, a nadto każde z tych ognisk posiada oddzielny miech kowalski cylindrowy i może być używane niezależnie od ruchu transmisyi.

b) Pracownia stolarska posiada 20 warsztatów, kompletnie wyposażonych we wszystkie narzędzia potrzebne, piłę cyrkularną, piłę taśmową i uniwersalną heblarkę konstrukcyi Hofherra & Schrantza, ręczną maszynę do ciągnienia profili, a wreszcie 2 toczydła do ostrzenia narzędzi.

c) Pracownia tokarska posiada 7 tokarek drewnianych i dwie żelazne z przyrządem do toczenia przedmiotów owalnych i wykonywania skomplikowanych robót tokarskich i toczydło do ostrzenia narzędzi, poruszane za pomocą transmisyi.

d) Pracownia snycerska rozporządza 24 warsztatami snycerskimi, dwoma toczydłami do ostrzenia dłut i wszelkimi potrzebnymi przyborami.

PROGRAM NAUKI PRAKTYCZNEJ.

a) Ślusarstwo. Praktyczne ćwiczenia przy śrubsztaku a mianowicie w używaniu pilnika, dłuta ślusarskiego, młotka i tłuczków (Bunzen) etc. Ćwiczenia w używaniu maszyn pomocniczych. Ćwiczenia we wytłaczaniu, rytowaniu, cyzelowaniu i nagryzaniu kwasami. Sporządzanie okuć prostych i ozdobnych do okien, drzwi i mebli, zamków konstrukcyi zwykłej i skomplikowanej. Wykonywanie według osobnych rysunków przedmiotów budowlanych, oraz mniejszych przedmiotów ozdobnych do użytku służących, jak kasety, lichtarze, latarnie etc.

Ćwiczenia w kuźni rozciągają się na utrzymywaniu ogniska w należytym stanie, pomaganiu przy kuciu, spogrzewaniu (szwajsowaniu) żelaza, odkuwaniu narzędzi ślusarskich, kuciu przy pomocy form, staleniu, hartowaniu, lutowaniu. Nadto wykonywują się kute ornamenta, liście, rozety, kwiaty i t. d.; kraty proste i ozdobne w różnem zastosowaniu, świeczniki, krzyże i inne przedmioty, jednak o tyle, o ile to celom szkoły odpowiada.

Nauka praktyczna udziela się z uwzględnieniem bądź kierunku budowlanego, bądź artystycznego, stosownie do tego, jakiemu zawodowi uczeń poświęcić się zamierza, oraz z uwzględnieniem zdolności ucznia, postępując zawsze systematycznie od rzeczy łatwiejszych do trudniejszych. Zważa się przytem z jednej strony na dokładność wykonania a z drugiej, na poprawność form i zapoznanie ślusarzy artystycznych z techniką dawnych mistrzów tego zawodu.

b) Stolarstwo. Sposób używania wszelkich narzędzi stolarskich, szlifowanie ich i ostrzenie pił. Obrabianie drzewa za pomocą piły, hebla i dłuta, systematyczne przerabianie wszelkich połączeń drzewnych, ważnych dla stolarstwa budowlanego i meblowego, kitowanie, klejenie, szlifowanie i polityrowanie, bajcowanie drzewa, wykładanie (furnirowanie), żłobkowanie i profilowanie, szlifowanie i polityrowanie różnych profili, wypalanie (Brandtechnik). Intarsye z drzewa metalu i kości słoniowej.

Wykonywanie według osobnych rysunków okien, drzwi, bram i pułapów, drobnych sprzętów, mebli prostych i wykwintnych, pojedynczo oraz całych urządzeń pokojowych, wszelako tylko w granicach, nie przekraczających celów szkolnych.

Uczniowie działu stolarskiego pobierają także naukę w tokarstwie na pierwszym roku i elementarną naukę w snycerstwie na czwartym roku.

Nauka uwzględnia osobno zadania stolarzy budowlanych i meblowych i czyni zadość wymaganiom co do dokładności roboty i pewności wykonania. W późniejszym okresie nauki przynagla się uczniów do przyswojenia sobie potrzebnej w życiu przemysłowca szybkości w wykonywaniu.

c) Tokarstwo. Zapoznanie uczniów z tokarką i ćwiczenia w używaniu narzędzi tokarskich. Obrabianie różnych gatunków i rodzai drzewa na tokarce, przerabianie systematycznego toku nauki, złożonego z prostych form i bogato profilowanych, toczenie pierścieni i kul, cięcie gwintów, toczenie przedmiotów owalnych, wiązania form toczonych, szlifowanie, bajcowanie i polityrowanie na tokarce.

Sporządzanie według rysunków przedmiotów drobnych do użytku służących i zbytkowych, jakoto: podstawek, talerzy, puszek, futerałów, lichtarzy, szachów i t. d. Wykonywanie części toczonych do sprzętów i mebli, form toczonych z zakresu budowlanego, jak balustrad, zakończeń architektonicznych i t. p. Toczenie rogu i kości i wyrabianie z tych materyałów różnych przedmiotów jak: fajek, cygarniczek, kul bilardowych, rączek do lasek i t. p. Uczniowie działu tokarskiego pobierają także naukę stolarstwa na pierwszym roku i naukę snycerstwa na czwartym roku, celem uzdolnienia ich do przyozdabiania przedmiotów toczonych, a więc samoistnego wykonywania tak zw. tokarstwa galanteryjnego.

VI. SKŁAD GRONA NAUCZYCIELSKIEGO, URZĘDNIKÓW I SŁUŻBY Z KOŃCEM R. SZ. 1895/96.

DYREKTOR.

1. **Gorgolewski Zygmunt**, c. k. Dyrektor, architekt, król. pruski Radca budownictwa, członek III. sekcyi c. k. Rady szkolnej krajowej, członek komisyi krajowej dla spraw przemysłowych, członek Rady nadzorczej Muzeum przemysłowego miejskiego, zastępca członka komisyi egzaminacyjnej dla osób ubiegających się o posadę budowniczego, członek Wydziału szkolnego król. stoł. miasta Lwowa i kuratoryi miejskiej szkoły przemysłowo-handlowej.

NAUCZYCIELE.

2. **Tschirschnitz Wincenty**, tyt. Dyrektor, przełożony działu artystycznego (ad personam) i c. k. rzeczywisty nauczyciel VIII kl. rangi. Uczył rysunków w otwartej sali dla kobiet i na drugim kursie działu budowlanego, w półroczu zimowem tygodniowo godzin 18, w letniem godzin 10.
3. **Kłapkowski Władysław**, c. k. profesor, członek komisyi egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół ludowych pospolitych i wydziałowych, docent miejskiej szkoły przemysłowo-handlowej, członek głównego Zarządu Towarzystwa Pedagogicznego. Uczył rysunków wolnoręcznych i kaligrafii w półroczu zimowem 27, w letniem 12 godzin tygodniowo.
4. **Münnich Tadeusz**, c. k. profesor, architekt, członek Wydziału Towarzystwa upiększenia miasta Lwowa. Techniczny referent c. k. Rady szkolnej krajowej w sprawie projektów na budynki szkół ludowych. Uczył nauki o formach architektonicznych i projektowania, w półroczu zimowem 12, w letniem 6 godzin tygodniowo.
5. **Pietsch Edward**, c. k. profesor, artysta malarz. Uczył rysunków wolnoręcznych, nauki o formach artystycznych, rysunków wolnoręcznych z modeli gipsowych, rysunków artystyczno-przemysłowych i anatomii w obu półroczach po 28 godzin tygodniowo.
6. **Bruchnalski Kaźmirz**, c. k. rzecz. nauczyciel i kierownik warsztatów, docent miejskiej szkoły przemysłowo-handlowej, członek Wydziału Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych.

Uczył rachunków przemysłowych, algebry, prowadzenia ksiąg i technologii w półroczu zimowem 18, w letniem 4 godziny tygodniowo.

7. **Bronikowski Kaźmirz**, c. k. profesor, członek Wydziału Towarzystwa upiększenia miasta Lwowa. Uczył języka polskiego i niemieckiego w półroczu zimowem 20, w letniem 16 godzin tygodniowo.

8. **Wiśniowiecki Tadeusz**, c. k. rzeczywisty nauczyciel, artysta rzeźbiarz. Uczył modelowania w obu półroczach po 24 godzin tygodniowo.

9. **Mostowski Tadeusz**, c. k. rzeczywisty nauczyciel, architekt, koncesyonowany budowniczy. Uczył rysunków zawodowych dla ślusarzy, stolarzy i tokarzy, prowadził naukę konstrukcyi i rysunków budowniczych, ekonomii budowniczej i budownictwa miejskiego w półroczu zimowem 29, w letniem 10 godzin tygodniowo.

10. **Rybkowski Tadeusz**, c. k. rzeczywisty nauczyciel, artysta malarz. Uczył rysunków wolnoręcznych i malarstwa dekoracyjnego w obu półroczach po 24 godzin tygodniowo.

11. **Głowacki Justyn**, c. k. rzeczywisty nauczyciel. Uczył geometryi i rysunków géometrycznych, geometryi wykreślnej i kaligrafii w półroczu zimowem 28, w półroczu letniem 8 godzin tygodniowo.

12. **Baecker Łucyan**, c. k. rzeczywisty nauczyciel, architekt, koncesyonowany budowniczy i autoryzowany geometra. Uczył konstrukcyi budowniczych i rysunków zawodowych w półroczu zimowem 30 godzin, w półroczu letniem 9 godzin tygodniowo.

13. **Weiss Adolf Wiktor**, c. k. rzeczywisty nauczyciel, architekt i koncesyonowany budowniczy, uczył w zimowem półroczu konstrukcyi budowniczych i geometryi godzin 30, w półroczu letniem geometryi i rysunków geometrycznych 12 godzin tygodniowo.

14. **Bełtowski Juliusz**, c. k. rzeczywisty nauczyciel, artysta rzeźbiarz kierował nauką w pracowni snycerskiej w obu półroczach po 36 godzin tygodniowo.

15. Bogucki Jan, c. k. rzeczywisty nauczyciel, inżynier, wykłada nauki przyrodnicze, rachunki przemysłowe, miernictwo, budownictwo drogowe i wodne i udzielał rysunków mechaniczno-technicznych na kursie uzupełniającym w półroczu zimowem 29 godzin, w letniem 4 godziny tygodniowo.

NAUCZYCIELE ZAWODOWI.

16. Harasimowicz Piotr, nauczyciel zawodowy, artysta rzeźbiarz. Prowadził naukę w szkole zawodowej dla rzeźbiarstwa dekoracyjnego w obu półroczach po 24 godzin tygodniowo.

NAUCZYCIELE POMOCNICZY.

17. Kowarski Ferdynand, inżynier cywilny, architekt, udzielał rysunków z nauki projektowania w zimowem półroczu 20 godzin tygodniowo.

18. Batowski-Kaczor Stanisław, artysta malarz, udzielał rysunków wolnoręcznych w szkole przemysłowej uzupełniającej, w obu półroczach po 9 godzin tygodniowo.

SUPLENCI.

19. Kühn Henryk, artysta malarz. Uczył rysunków wolnoręcznych w obu półroczach po 29 godzin tygodniowo.

20. Sorys Karol. Uczył języka polskiego, niemieckiego i rachunków w półroczu zimowem 24, w półroczu letniem 12 godzin tygodniowo.

ASYSTENCI.

21. Bratkowski Roman, artysta malarz, asystent dla szkoły zawodowej malarstwa dekorakyjnego po 25 godzin tygodniowo.

22. Malisz Eugeniusz, technik, asystent dla rysunków technicznych i zawodowych po 25 godzin tygodniowo.

NAUCZYCIELKI.

23. Rybak Katarzyna, udzielała nauki haftów w półroczu zimowem 26, w półroczu letniem 31 godzin tygodniowo.

24. Knee Marya, udzielała nauki koronek w półroczu zimowem 28, w półroczu letniem 33 godzin tygodniowo.

25. Komorowska Helena, uczyła rysunków w obu półroczach po 24 godzin tygodniowo.

WERKMISTRZE.

26. Żaak Henryk, c. k. werkmistrz XI. kl. rangi, dla nauki stolarstwa. Udzielał nadto rysunków zawodowych dla stolarzy

w szkole przemysłowej uzupełniającej w obu półroczach po 4 godziny tygodniowo.

27. **Marynicz Bolesław**, werkmistrz dla nauki ślusarstwa artystycznego.
28. **Stach Szczepan**, werkmistrz dla nauki slusarstwa artystycznego.
29. **Król Michał**, werkmistrz dla nauki tokarstwa.
30. **Kowalski Grzegorz**, werkmistrz dla nauki ślusarstwa budowlanego.
31. **Pretorius Teodor**, werkmistrz dla nauki ślusarstwa artystycznego.
32. **Neubauer Józef**, werkmistrz dla nauki stolarstwa meblowego.

URZĘDNICY.

33. **Jarek Stanisław**, urzędnik administracyjny Dyrekcyi.

SŁUŻBA

1. **Warnicki Wilhelm**, portyer.
2. **Ostrowski Michał**, I sługa szkolny.
3. **Hnatów Jerzy**, II sługa szkolny.
4. **Berezowski Alfred**, III sługa szkolny, oraz dozorca ogrzewalni centralnej i motora wodociągowego.

Na porę zimową 3 sługi pomocnicze.

Nadto zajmują się członkowie grona nauczycielskiego:

a) **Prof. Tschirschnitz Wincenty**, biblioteką nauczycieli i zbiorem środków naukowych;
b) **Prof. Bronikowski Kaźmirz**, biblioteką uczniów;
c) **Prof. Bruchnalski Kaźmirz**, gabinetem technologicznym;
d) **Prof. Bogucki Jan**, gabinetem fizykalnym.

VII. SPRAWY OSOBISTE
I CZYNNOŚĆ POZASZKOLNA CZŁONKÓW GRONA.

Dyr. Gorgolewski Zygmunt, brał czynny udział w komisyi budowlanej dla restauracyi katedry rz. kat. we Lwowie i w komisyi dla restauracyi katedry na Wawelu. Pod jego nadzorem opracowane były wszystkie sprawy budowlane, dotyczące budowy szkół ludowych w Galicyi, mianowicie sporządzanie szkiców, projektów i szczegółów, potrzebnych do tychże budowli.

W konkursie, rozpisanym na projekta do budować się mającego gmachu teatralnego we Lwowie otrzymał uchwałą jednogłośną jurorów pierwszą nagrodę, a Rada miejska poleciła mu jednogłośnie wykonanie dalszych planów i powierzenie budowy samej

Należąc do komisyi krajowej dla spraw przemysłowych, brał czynny udział w czynnościach stałej komisyi administracyjnej.

Podług jego pomysłu wykonano w szkole okładkę do albumu, jakie c. k. urzędnicy administracyjni ofiarowali J. E. Panu Prezydentowi Ministrów, Kazimierzowi hr. Badeniemu.

Prof. Kłapkowski Władysław, wykonał wzory kolorowane do nauki rysunków wolnoręcznych, oparte na motywach ludowych i renesansowych, wydane przez c. k. Radę szkolną krajową do użytku w szkołach wydziałowych. Serya II.

Rozporządzeniem J. E. Pana Ministra W. i Ośw. z dnia 20 lutego 1896 L. 1193, powołany został do udzielania nauki rysunków odręcznych dla nauczycieli szkół uzupełniających przemysłowych, którzy wezwani zostali przez c. k. Radę szkolną krajową w ciągu wakacyi, celem systematycznego przestudyowania nauki rysunków według modeli plastycznych i rysunków zawodowych w c. k. państwowej Szkole przemysłowej we Lwowie, a równocześnie powierzono mu kierownictwo powyższego kursu.

Prof. Münnich Tadeusz, jako referent techniczny Wys. c. k. Rady szkolnej krajowej wydał opinie w sprawie budowy szkół ludowych w Brzozowie, Lisku, Łężynach, Mnikowie, Pawłosiowie, Podwołoczyskach, Ropczycach i Rozpuciu.

Wykonał szkice dla normalnych budynków jedno i dwuklasowych szkół ludowych i opracował odnośne plany i kosztorysa.

Opisał dział architektury na powszechnej Wystawie krajowej we Lwowie w roku 1894 do dzieła wydawanego nakładem Wydziału krajowego, a pracę tę przyjęła odnośna komisya i zaleciła do druku.

Przez zarząd Towarzystwa Politechnicznego lwowskiego zaproszony został jako członek komisyi sędziów dla rozpisanego konkursu na projekt odznaki dla członków Towarzystwa, oraz jako członek komitetu dla rozpatrzenia sprawy kompetencyi nie autoryzowanych techników w wykonywaniu prac technicznych.

Prof. Pietsch Edward, odbył z polecenia Wys. c. k. Min. W. i Ośw. podróż informacyjną do Berlina i Wiednia i zwiedził w tych miastach wszystkie przystępne przemysłowe instytucye szkolne, będące w związku z sztuką i przemysłem artystycznym.

Wykonał liczne winiety, karty tytułowe, szkice do rulonów dyplomowych w srebrze, szkice do kilimów, szkice do mebli na motywach krajowych, portrety i t. p.

Rozporządzeniem Wys. c. k Ministerstwa W. i Ośw. z dnia 20. lutego 1896 L. 1193 powołany został do udzielania systematycznej nauki rysunków zawodowych podczas wakacyi nauczycielom uzupełniających szkół przemysłowych.

Udzielał w roku 1895/96 nauki rysunków zawodowych w miejskiej szkole przemysłowo-handlowej.

Prof. Bronikowski Kazimierz, ogłosił drukiem w czasopiśmie „Szkoła“ rozprawę p. t. „Nauka języków i wykształcenie ogólne w szkole przemysłowej, połączonej z warsztatami“.

Prof. Wiśniowiecki Tadeusz, wykonał w r. 1895/6 kilka portretów w gipsie, biust naturalnej wielkości p. F. i dwa medaliony dziecięce

Prof. Tadeusz Mostowski, wykonał projekta kamienic przy ul. Inwalidów, Źródlanej i Kochanowskiego. Nadto kierował budową dwóch kamienic przy ul. Św. Michała.

Z polecenia Wys. Wydziału Krajowego opracował szkice a następnie projekt i kosztorys przedłużenia koszar dla c. i k. Żandarmeryi we Lwowie.

Z polecenia Wys. c. k. Rady szkolnej krajowej wypracował projekt szkoły pięcioklasowej w Gwoździcu i szkoły dla Rudek.

Wykończył budowę willi Dr. A. Dzięrdzielewicza we Lwowie. Wykonał projekt przebudowania budynków gospodarskich po spaleniu się takowych dla Wielm. J. Obertyńkiego w Udnowie. Wykończył budowę kaplicy grobowej w Czyszkach a w końcu wykonał projekt ołtarza kamiennego dla tejże kaplicy.

Prof. Rybkowski Tadeusz, wykonał kilka obrazów rodzajowych większych rozmiarów, brał czynny udział w wykonaniu album dla J. E. Pana Prezydenta Ministrów Kazimierza hr. Badeniego. W r. 1896 odbył sześciomiesięczną podróż do Wiednia, Berlina i Paryża w celu obznajomienia się z najnowszą techniką malarstwa dekoracyjnego.

Prof. Baecker Łucyan, nowo zamianowany członek grona nauczycielskiego, konc. budowniczy i autor. geometra, ur. 30 czerwca 1852 w Potoczyskach, w Galicyi, uczęszczał do szkoły realnej w Czerniowcach i we Lwowie.

Po ukończeniu jej wstąpił na wydział budownictwa Politechniki lwowskiej, a ukończywszy takowy w r. 1876, oddał się praktyce zawodowej, którą wykonywał prywatnie do r. 1881 będąc, między innemi, zatrudniony przez rok jeden przy budowie galic. gmachu sejmowego.

Przez rok szkolny 1881/2 był asystentem przy katedrze konstrukcyi budowniczych na Politechnice lwowskiej, poczem wstąpił w charakterze urzędnika technicznego do służby Magistratu miasta Kołomyi.

Jako taki wyjechał w roku 1883 za urlopem do Wiednia, gdzie przez rok jeden słuchał wykładów na Politechnice i w technologicznem Muzeum przemysłowem. Po ukończeniu tych kursów odbył podróż naukową zwiedzając: Wenecyę, Florencyę, Rzym, Genuę, Medyolan, Monachium, Paryż i t. d.

W r. 1886 mianowany budowniczym i naczelnikiem biura technicznego miasta Kołomyi, pracował na tem stanowisku do r. 1894, funkcyonując zarazem, jako nauczyciel przy tamtejszej Szkole przemysłowej uzupełniającej, tudzież przy krajowej szkole garncarskiej.

W ciągu swojej samoistnej działalności zawodowej wykonał: willę Heinrichów w Kołomyi, budowę koszar ułańskich, magazynu augmentacyjnego, prochowni, szpitala, budowę krajowej szkoły garncarskiej, zimowych baraków wojsk., rzeźni miejskiej i t. d., kierował budową gmachu Kasy oszczędności i wykonał budowę wielkiej parafiniarni w zakładzie fabrycznym p. St. Szczepanowskiego w Peczeniżynie.

W r. 1893 wykonał projekt konkursowy na budowę gmachu „Sokoła“ w Kołomyi odznaczony I nagrodą zaś w r. 1894/5 wykonał (wspólnie) plany szczegółowe na tę budowę.

Na powszechnej wystawie krajowej w roku 1894 otrzymał „za odszczególniające się prace architektoniczne“ srebrny medal Komitetu wystawy.

W roku szkolnym 1895/96 opracował plany i kosztorys na budowę szkoły wydziałowej w Sokalu, przy kierowniczym udziale Radcy budownictwa i Dyrektora szkoły przemysłowej Zygmunta Gorgolewskiego. Z polecenia Wys. c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty odbył w kwietniu b. r. zbiorową podróż naukową do Rzymu pod kierownictwem prof. politechniki i inspektora zawodowego p. Doderera z Wiednia.

Prof. Weiss Adolf Wiktor, nowo mianowany członek grona nauczycielskiego, ur. dnia 5 listopada 1858 w Jarosławiu. Ukończył tamże szkołę realną a następnie wydział architektury na Politechnice lwowskiej i złożył w roku 1884 przepisane egzamina. Podczas praktyki budowlanej pełnił w r. 1885/6 i 1886/7 obowiązki asystenta przy katedrze budownictwa lądowego na Politechnice we Lwowie, a od roku 1888 począwszy, wykonał jako samoistny architekt i budowniczy rozmaite projekta i budowle tak we Lwowie jak i w kilku powiatach Galicyi wschodniej. Przebudował pałac w Nożdzcu i Buczaczu, ratusze w Dobromilu i Dolinie, wykonał projekta i kosztorysy dla gminy miasta Lwowa na szkołę ludową imienia Staszica i na zakład dla nieuleczalnych imienia Bilińskich. Za szkic konkursowy pawilonu łowieckiego dla wystawy krajowej we Lwowie otrzymał II-gą nagrodę.

Zamianowany przez Wys. c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty pomocniczym nauczycielem budownictwa przy państwowej szkole przemysłowej we Lwowie na rok szkolny 1895/96, wykonał w tym czasie projekt na kaplicę wotywną w Połonicznem, dzwonicę ozdobną do kościoła farnego w Radziechowie, ochronkę dla dzieci i budynki gospodarcze w dobrach J. E. hr. St. Badeniego, projektował i budował dwa domy czynszowe i willę w Jarosławiu, projektował dom czynszowy 2 p. i szczegóły fasady we Lwowie przy ulicy Zyblikiewicza i prowadził budowę gmachów na pomieszczenie c. k. Gimnazyów w Buczaczu i Drohobyczu.

Zwiedził ważniejsze gmachy i budowle w Kijowie i Odessie. Opracowuje plany na budowę szkoły trzyklasowej w Pawłosiowie.

Reskryptem Wys. c. k. Ministerstwa W. i Ośw. z dnia 27 marca 1896 L. 4891 zamianowany c. k. rzeczywistym nauczycielem budownictwa z prawomocnością od 1 kwietnia b. r.

Prof. Bełtowski Juliusz, wykonał w r. 1895/6 w płaskorzeźbie figurę przedstawiającą „Galicyę“ w drzewie bukszpanowem do okładki albumowej dla J. E. Prezydenta Ministrów p. Kazimierza hr. Badeniego, „Głowę Chrystusa“ i obraz „Pieta“ (relief) w bronzie. Z obrazu ostatniego wyrzeźbił w drzewie redukcyę dla rozpowszechnienia. Następnie wyrzeźbił medalion „Wita Stwosza“ na podstawie popiersia wykonanego własnoręcznie przez Stwosza, a znajdującego się w ołtarzu w kościele św. Jana w Norymberdze, figurkę „Serce p. Jezusa“, obraz z podania ludowego „Śpiące wojsko“ (relief), na model do wykonania w Tatrach. — Nadto wykonał w bronzie sposobem wykuwanym medalion i relief: „Lew czatujący“, projekt i model na pastorał z grupką fig. „Św. familii“ jakoteż cyzelował w srebrze część figuralną tegoż pastorału dla Najprzewieleb. X. Biskupa Józefa Webera. W końcu wykonał projekt na ołtarz w drzewie dębowem i na ozdobną poręcz bronzową dla klasztoru OO. Karmelitów i w. i.

Prof. Kühn Henryk, wykończył odrestaurowanie kolekcyi obrazów, należących do zbiorów J. E. p. Ministra hr. Ag. Gołuchowskiego, odnawiał kilka wartościowych i starożytnych obrazów z różnych stron kraju, a w końcu wykonał kilka portretów.

Nauczycielka Knee Marya, zwiedziła zakłady robót koronkarskich w Kijowie i Odessie. Pod jej kierownictwem wykonano manszet do bukietu z koronki duchesse, który zakupiony został przez urzędników Wydziału krajowego dla J. O. Księżnej Sanguszkowej.

Werkmistrz Żaak Henryk, wykonał robotę stolarską przy okładzinach na album dla J. E. Pana Prezydenta Ministrów Kazimierza hr. Badeniego według projektu Radcy Gorgolewskiego z intarsyą w rozmaitych kolorach z drzew zagranicznych i inkrustacyą metalem.

Werkmistrz Stach Szczepan, wykonał wspólnie z werkmistrzem Bolesławem Maryniczem w r. 1895/6 lampę pokojową wiszącą dla p. Hornunga, rysował sztachety, bramy i furtki dla kościoła ewangelickiego we Lwowie, tudzież schody żelazne z galeryą do domu przy ulicy Kochanowskiego. Wykonał bukiet kuty z różnych kwiatów według własnego pomysłu, ramki mosiężne na fotografie w stylu włoskiego renesansu i w stylu gotyckim, wreszcie ramki podwójne w stylu rokoko.

Werkmistrz Pretorius Teodor, nowo mianowany. Urodził się w Jarosławiu dnia 17 kwietnia 1869 i ukończył tamże szkołę wydziałową, następnie ukończył naukę ślusarstwa artystycznego w c. k. szkole dla ślus. art. w Królowym Grodzie (Königrätz) w Czechach, poczem zamianowany został przez Wys. c. k. Ministerstwo Wyzn. i Ośw. resk. z dnia 26 sierpnia 1889 L. 11112 werkmistrzem dla szkoły zawodowej ślusarskiej w Świątnikach a następnie reskr. z dnia 9 lipca 1891 L. 11978 werkmistrzem ślus. art. w Królowym Grodzie. Na podstawie konkursu otrzymał posadę werkmistrza przy c. k. państwowej szkole przemysłowej we Lwowie z dniem 1 września 1895 reskr. z dnia 18 lipca 1895 L. 15444.

W zawodzie swym wykonał różne prace artystyczne, z których ważniejsze: Wieczna lampa do krypty A. Mickiewicza na Wawelu i krzyż grobowy dla swego ojca. Oprócz tego brał czynny udział w wystawie okręgowej w Królowym Grodzie r. 1894, na której otrzymał jako nagrodę dyplom i złoty medal z koroną.

VIII. WYKAZY STATYSTYCZNE.

1. ŚRODKI NAUKOWE I ZASOBY SZKOŁY Z KOŃCEM ROKU 1895.

1. Urządzenia wewnętrzne 1499 sztuk w wartości	12.231	zł. 97	ct.
2. Środki naukowe 1299 okazów „	6.205	„ 73	„
3. Biblioteka 500 dzieł „	8.837	„ 80	„
4. Narzędzia warsztaty stolarskie i tokarnie do drzewa 254 okazów wartości . . .	3.982	„ 76	„
5. Urządzenia działu haftów i koronek 95 okazów wartości	536	„ 71	„
6. Maszyny, urządzenia mechaniczne, narzędzia i urządzenia warsztatowe i ochronne działu ślusarskiego 257 okazów, wartości .	14.200	„ 73	„
7. Gotowe roboty w magazynie „ . .	5.717	„ 20	„
8. Materyały surowe i pomocnicze wartości	1.853	„ 70	„

Ogólna wartość środków naukowych i zasobów szkoły z końcem roku 1895 wynosi . 53.666 zł. 60 ct.

Nadto zostały wszystkie środki naukowe, biblioteka, urządzenia i warsztaty w ciągu roku 1896 znacznie wzbogacone jużto darami Wys. c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty, jużto przez zakupno z odnośnych dotacyi.

2. WYKAZ
frekwencyi uczniów w roku szkolnym 1895/6.

Działy		Kurs I.	II.	III.	IV.	V.	Razem uczniów	Razem uczenic	Ogółem
Dział budowlany	dla murarzy	23	11	9	6	6	55	—	
	„ cieśli	4	2	—	2	—	8	—	
	„ kamieniarzy	2	1	—	1	—	4	—	67
Dział artystyczno-przemysłowy	dla malarstwa dekoracyjnego	13	11	8	—	—	32	—	
	„ rzeźbiarstwa „	2	2	1	2	—	7	—	
	„ snycerstwa	2	1	1	6	—	10	—	
	„ stolarstwa	8	3	4	6	—	21	—	
	„ tokarstwa	7	2	—	2	—	11	—	
	„ ślusarstwa	31	6	5	6	—	48	—	129
Dział hafciarstwa, uczenice	zwyczajne	7	2	3	2	—	—	14	
	nadzwycz.	4	5	—	—	—	—	9	23
Dział koronkarstwa, uczenice	zwyczajne	6	3	4	—	—	—	13	
	nadzwycz.	7	—	—	—	—	—	7	20
Publiczna sala rysunków i model.	dla pań	—	—	—	—	—	—	80	
	dla panów	—	—	—	—	—	—	36	116
Szkoła przemysłowa uzupełniająca	dla działu budowlanego	17	4	—	—	—	21	—	
	dla działu artystycznego	54	14	—	—	—	68	—	
	dla działu mechaniczno-techniczn.	10	1	—	—	—	11	—	100
Razem		197	69	35	32	6	296	159	455

3. KLASYFIKACYA
z końcem roku szkolnego 1895/96.

Poszczególne działy			Liczba uczniów zapisanych z początkiem roku	Wynik klasyfikacyi z końcem roku			
				pomyślny	niepomyślny	liczba poprawek	nieklasyfikowanych
A. Dział budowlany.							
I. kurs:	Murarstwa . . .	uczniów					
	Ciesielstwa . . .	„					
	Kamieniarstwa . .	„	29	20	4	—	5
II. kurs:	Murarstwa . . .	uczniów					
	Ciesielstwa . . .	„					
	Kamieniarstwa . .	„	14	14	—	—	—
III. kurs:	Murarstwa . . .	uczniów					
	Ciesielstwa . . .	„					
	Kamieniarstwa . .	„	9	9	—	—	—
IV. kurs:	Murarstwa . . .	uczniów					
	Ciesielstwa . . .	„					
	Kamieniarstwa . .	„	9	8	—	—	1
V. kurs:	Murarstwa . . .	uczniów	6	6	—	—	—
B. Dział przemysłu artystycznego.							
I. kurs:	Dział malar. dekor.	uczniów	13	8	—	1	4
	Dział rzeźbiarstwa						
	„ dekoracyjnego	„	2	1	—	—	1
	„ snycerstwa .	„	2	—	—	—	2
	„ stolarstwa .	„	8	4	—	—	4
	„ tokarstwa .	„	7	2	1	1	3
	„ ślusarstwa .	„	31	13	5	2	11
II. kurs:	Dział malar. dekor.	„	11	7	1	1	2
	Dział rzeźbiarstwa						
	„ dekoracyjnego	„	2	2	—	—	—
	„ snycerstwa .	„	1	1	—	—	—
	„ stolarstwa .	„	3	1	—	—	2
	„ tokarstwa .	„	2	—	—	—	2
	„ ślusarstwa .	„	6	2	2	—	2
	do przeniesienia . .		155	98	13	5	39

Poszczególne działy		Liczba uczniów zapisanych z początkiem roku	Wynik klasyfikacyi z końcem roku: pomyślny	niepomyślny	liczba poprawek	nieklasyfikowanych
z przeniesienia . .		155	98	13	5	39
III. kurs: Dział malar. dekor.	uczniów	8	4	1	2	1
Dział rzeźbiarstwa „ dekoracyjnego	„	1	1	—	—	—
„ snycerstwa .	„	1	1	—	—	—
„ stolarstwa .	„	4	3	1	—	—
„ tokarstwa .	„	—	—	—	—	—
„ ślusarstwa .	„	6	3	—	—	3
IV. kurs: Dział malar. dekor.	uczniów	—	—	—	—	—
Dział rzeźbiarstwa „ dekoracyjnego	„	3	2	1	—	—
„ snycerstwa .	„	5	5	—	—	—
„ stolarstwa .	„	6	—	2	1	3
„ tokarstwa .	„	2	2	—	—	—
„ ślusarstwa .	„	6	6	—	—	—
C. Dział haftów.						
I. kurs	uczenic	7	7	—	—	—
II. kurs	„	2	2	—	—	—
III. kurs	„	3	1	—	—	2
IV. kurs	„	2	1	—	—	1
D. Dział koronek.						
I. kurs	uczenic	6	6	—	—	—
II. kurs	„	3	3	—	—	—
III. kurs	„	4	2	—	—	2
Razem . .		224	147	18	8	51

4. ILOŚĆ UCZNIÓW

podług narodowości i miejsca stałego pobytu.

Poszczególne działy	Narodowość					Stały pobyt	
	polska	ruska	niemiecka	czeska	inna	miejscowi	zamiejscowi
A. Dział budowlany.							
Kurs I.	23	6	—	—	—	13	16
„ II.	13	1	—	—	—	3	11
„ III.	9	—	—	—	—	3	6
„ IV.	9		—	—	—	6	3
„ V.	5	1	—	—	—	1	5
B. Dział przemysłu artystycznego.							
Kurs I.a „ I.b }	52	9	—	1	węgier 1	31	32
„ II.	21	4	—	—	—	8	17
„ III.	16	3	—	—	—	6	13
„ IV.	20	2	—	—	—	8	14
C. Dział haftów.							
Kurs I.	6	1	—	—	—	5	2
„ II.	2	—	—	—	—	—	2
„ III.	3	—	—	—	—	3	—
„ IV.	2	—	—	—	—	1	1
Nadto uczenic nadzwyczajnych	8	1	—	—	—	2	7
D. Dział koronek.							
Kurs I.	5	1	—	—	—	2	4
„ II.	3	—	—	—	—	3	—
„ III.	4	—	—	—	—	2	2
Nadto uczenic nadzwyczajnych	7	—	—	—	—	3	4
E. Publiczna sala rysunków i modelowania.							
Sala rysunków dla kobiet	71	7	1	—	francuz 1	45	35
Sala rysunków i modelowania dla mężczyzn	22	13	—	—	bułgar 1	17	19
F. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.							
I. Dział przemysłu budowlanego.							
Kurs I.	14	3	—	—	—	7	10
„ II.	4	—	—	—	—	2	2
II. Dział przemysłu artystycznego.							
Kurs I.	48	6	—	—	—	28	26
„ II.	7	6	—	—	włoch 1	4	10
III. Dział przemysłu mech.-technicznego.							
Kurs I.	9	1	—	—	—	7	3
„ II.	1	—	—	—	—	1	—
Razem	384	65	1	1	4	211	244

5. ILOŚĆ UCZNIÓW

podług wyznania, z podaniem przeciętnego wieku w poszczególnych działach.

Poszczególne działy	Wyznanie: rz. kat.	gr. kat.	ewang.	mojżesz.	Razem	Przeciętny wiek	
A. Dział budowlany.							
Kurs I.	20	7	—	2	29	średni wiek lat 20	od lat 15—36
„ II.	13	1	—	—	14	„ „ „ 23	
„ III.	9	—	—	—	9	„ „ „ 23	
„ IV.	8	1	—	—	9	„ „ „ 24	
„ V.	5	1	—	—	6	„ „ „ 24	
B. Dział przemysłu artystycznego.							
Kurs I.a, I.b	44	11	—	8	63	„ „ „ 15	od lat 15—21
„ II.	15	4	—	6	25	„ „ „ 17	
„ III.	13	3	—	3	19	„ „ „ 18	
„ IV.	16	3	—	3	22	„ „ „ 20	
C. Dział haftów.							
Kurs I.	5	1	—	1	7	„ „ „ 17	od lat 15—20
„ II.	2	—	—	—	2		
„ III.	3	—	—	—	3		
„ IV.	1	—	—	1	2		
Uczenice nadzwyczajne	8	1	—	—	9		
D. Dział koronek.							
Kurs I.	4	1	—	1	6	„ „ „ 17	od lat 15—23
„ II.	1	—	1	1	3		
„ III.	2	—	2	—	4		
Uczenice nadzwyczajne	6	—	—	1	7		
E. Publiczna sala rysunków i modelowania.							
Sala rysunków dla kobiet	67	7	—	6	80	„ „ „ 25	od lat 14—54
Sala rysunku i modelowania dla mężczyzn	16	15	—	5	36	„ „ „ 31	
F. Szkoła przemysł. uzupełniająca.							
I. Dział przemysłu budowlanego.							
Kurs I.	13	3	—	1	17	„ „ „ 25	od lat 15—35
„ II.	3	—	—	1	4		
II. Dział przemysłu artystycznego.							
Kurs I.	42	6	—	6	54	„ „ „ 24	od lat 15—34
„ II.	11	2	—	1	14		
III. Dział przemysłu mech.-techniczn.							
Kurs I.	8	1	—	1	10	„ „ „ 24	od lat 17—22
„ II.	1	—	—	—	1		
Razem	336	68	3	48	455		

IX. SPIS UCZNIÓW

ZAPISANYCH W ROKU SZKOLNYM 1895/6.

Uczniowie oznaczeni * wystąpili w ciągu roku szkolnego.
„ „ ** uczęszczają na stolarstwo lub ślusarstwo budowlane.
„ „ † umarli w ciągu roku szkolnego

I. Szkoła dla przemysłu budowlanego.

I. KURS

a) Murarstwa.

1. Babinetz Franciszek, z Przeworska.
2. Beigel Herman, z Tarnopola.
3. Bigo Bronisław, z Mielca.
4. Błotnicki Franciszek, ze Sieniawy.
5. Burdowicz Władysław, ze Sambora.
6. Deresz Ferdynand, ze Złoczowa
7. Derbisiewicz Antoni, ze Lwowa.
8. Draniewicz Adam, ze Lwowa.
9. Dzikowski Piotr, z Radomyśla.
10. Gdula Michał, z Leżajska.
11. Gerczuk Józef ze Zboisk.
12. Jarosiewicz Antoni, z Leżajska.
13. Krzywuszyński Jan, ze Lwowa.
14. Lewczak Józef, z Przemyśla.
15.*Oberc Jan, z Rymanowa.
16. Osten Aleksander, z Brzeżan.
17.†Porębski Marcin, ze Lwowa.
18. Piątkowski Stanisław, ze Lwowa.
19. Przyszlak Dymitr, z Brzeżan.
20. Romanowski Włodzim., z Doliny.
21. Ulam recte Koller Michał, ze Lwowa.
22. Tychonowicz Józef, z Sąd. Wiszni.
23. Zając Józef, z Jarosławia.

b) Ciesielstwa.

24. Bukład Piotr, z Wzdowa.
25. Nakoneczny Teodor, z Mokrzan.
26. Ozimkiewicz Frańciszek, z Drohob.
27.*Pawełkiewicz Józef, ze Lwowa.

c) Kamieniarstwa.

28.*Naływajko Justyn, z Zamarstynow.
29. Reiter Józef, ze Lwowa.

II. KURS

a) Murarstwa.

30. Batycki Władysław, z Rymanowa.
31. Delkiewicz Józef, z Leżajska.
32. Derczyński Edward, z Jarosławia.
33. Dziużyński Franciszek, z Leżajska.
34. Jabłoński Maksymilian, z Sieniawy.
35. Kuźniar Stanisław, z Łańcuta.
36. Mirkiewicz Walenty, z Przeworska.
37. Sadłowski Adam, z Kleparowa.
38. Turek Karol, z Głogowa.
39. Zawilski Kazimierz, z Leżajska.
40. Zawilski Leon, z Leżajska.

b) Ciesielstwa.

41 Gryglaszewski Adam, ze Lwowa.
42. Słabicki Kazimierz, z Zamarstyn.

c) Kamieniarstwa.

43. Steif Wilhelm, ze Lwowa.

III. KURS

Murarstwa.

44. Barański Antoni, ze Lwowa.
45. Ćwiąkała Franciszek, z Blizna.
46. Kogut Jan, z Rawy ruskiej.
47. Kulanowski Wincenty, z Krakowa.
48. Lubieniecki Szymon, z Rymanowa.
49. Maciałek Maksymilian, ze Lwowa.
50. Serafin Michał, z Rymanowa.
51. Stachniewicz Kaźmirz, ze Lwowa.
52. Tychonowicz Tom. z Sąd. Wiszni.

IV. KURS

a) Murarstwa

53. Gorący Stanisław, ze Lwowa.
54. Kustanowicz Michał, ze Lwowa.
55. Kwieciński Franciszek, z Leżajska.
56. Oleszek Michał, ze Lwowa.
57. Rubinowski Antoni, ze Lwowa.
58. Stachyra Antoni, z Łańcuta.

b) Ciesielstwa.

59. Peredyatkiewicz Józef, ze Lwowa.
60. Remi Zenon, ze Lwowa.

c) Kamieniarstwa.

61. Duda Teofil, ze Lwowa.

V. KURS.

Murarstwa.

62. Kaczmaryk Jan, z Mościsk.
63. Nestarowski Antoni, ze Lwowa.
64. Nowotarski Jan, z Rymanowa.
65. Piskorz Józef, z Komarna.
66. Sroczyński Jakób, z Leżajska.
67. Wiktor Wacław, z Radomyśla.

II. Szkoła dla przemysłu artystycznego.

I. KURS.

A. Dział malarstwa dekoracyjnego.

68. Czajkowski Edmund, ze Lwowa.
69. Filip Kaźmirz, ze Lwowa,
70. Fuhrmann Jakób, ze Lwowa.
71. Kupczyński Józef, ze Lwowa.
72. Korossy Cezar, z Wielkiego Warazdynu (Węgry).
73. Krebs Kasyel, ze Lwowa.
74. Lichtgarn Leib, z Rohatyna.
75. Manastyrski Antoni, z Zawałowa.
76.*Matwijów Bronisław, ze Lwowa.
77. Rywucki Michał, z Mościsk.
78*Stankiewicz Tadeusz, ze Sambora.
79. Singer Symche Jakób, ze Lwowa.
80.*Welichowski Józef, ze Lwowa.

B. Dział rzeźbiarstwa dekoracyjnego.

81. Staszkiewicz Roman, ze Sambora.
82. Komanek Maryan, ze Lwowa.

C. Dział snycerstwa.

83. Czerniewicz Jan, z Sądowej Wiszni.
84. Skalski Michał, ze Lwowa.

D. Dział stolarstwa.

85.*Bieliński Stanisław, z Huciska.
86. Bilo Józef, ze Lwowa.
87. Kiniarz Piotr, ze Lwowa.
88.*Lubaczewski Jan, z Bolechowa.
89. Łokacz Jan, z Woisławic.
90. Mader Józef, ze Lwowa.
91. Smieszko Tadeusz, ze Sokala.
92.*Widy Andrzej, z Wiednia.

E. Dział tokarstwa.

93. Czajkowski Adam, ze Lwowa.
94. Gergowicz Bolesław, ze Lwowa.
95. Gołębiowski Edward, ze Lwowa.
96. Kowalewski Kazimierz, z Podwołoczysk.
97.*Seretny Józef, z Trembowli.
98. *Suchodolski Włodzimierz, ze Sławna.
99.*Zajączkowski Stanisław, z Krasiczyna.

F. Dział ślusarstwa.

100. Ballandt Władysław, ze Lwowa.
101. Bartel Kaźmierz, ze Lwowa.
102. Berezowski Grzegorz, z Krzesioła.
103**Bielatowicz Jan, z Kulczyc.
104.**Czepielowski Tadeusz, ze Lwowa.
105.*Dawidowski Tadeusz, z Kłodna.
106.*Dobrzyński Ludwik, z Jastrzębia.
107.*Drewnowski Zenon, z Nadwórny.
108. Gulda Henryk, z Krakowa.
109.***Jędzierowski Kaźmierz, z Bolechowa.
110.*Ihnat Jan, ze Lwowa.
111.**Kłakowicz Stanisław, z Zabłotowa.
112. Kauer Bolesław, z Tylicza.
113.*Kroch Samuel, ze Lwowa.
114. Krwawicz Jan, z Kałusza.
115. KrzyształowskiJan, ze Lwowa.
116. Kuźma Konstanty, z Łahodowa.
117. Lechner Adolf, ze Lwowa.
118.**Maciejowski Stanisław, z Łąaka (Królestwo Polskie).
119. Marks Teofil, z Rohatyna.
•120. Pelczarski Antoni, ze Lwowa.
121.*Pusch Edmund, ze Lwowa.
122. Rubański Antoni, ze Lwowa.
123. Świetlik Józef, ze Lwowa.
124. Schatzker Filip, ze Szmytkowa.
125. Schaechter Izaak, ze Lwowa.
126.***Uliczka Rudolf, z Nadwórny.
127. Welser Ludwik, ze Lwowa.
128 Wilimowski Leopold, ze Lwowa.
129. Wójcikiewicz Bolesław, ze Lwowa.
130.*Zobler Leon, z Żurawna.

II. KURS.

A. Dział malarstwa dekoracyjnego.

131. Baumöhl Abraham, z Chodorowa.
132. Fuliński Karol, ze Lwowa.
133. Gawroński Władysław, z Warny, (Bułgarya).
134. Guzik Emilian, z Tartakowa.
135. Holzmüller Juliusz z Bolechowa.
136. Kratochwil a Adam, z Dąbrowy
137. Kuczkiewicz Jakób, z Nawaryi.
138. Lisecki Jan, z Bełza.
139.*Scheller Markus ze Lwowa.
140. Skwirczyński Zdzisław, ze Lwowa
141 Weitzberg Samuel, ze Lwowa.

B. Dział rzeźby dekoracyjnej.

142. Kłakowicz Kaźmierz, z Krakowa.
143. Szczudłowski Frańcisz. ze Lwowa.

C. Dział snycerstwa.

144. Łuhowiak Jan, z Peczeniżyna. —

D. Dział stolarstwa.

145. Gentosz Jan, ze Lwowa.
146. Koppelmann Abraham, z Kołomyi.
147. Varisella Jan z Przemyśla.

E. Dział tokarstwa.

148.*Majewski Ludwik, z Winnik.
149.*Schutty Bolesław, z Mużyłowa.

F. Dział ślusarstwa.

150.**Mikulski Józef, ze Lwowa.
151.*Mozer Zygmunt, ze Lwowa.
152. Niżankowski Eustachy, z Siedlisk.
153. Rożanowski August, z Mościsk.
154. Wohl Leon, z Husiatyna.
155. Zajączkowski Wład., z Warszawy.

III. KURS.

A. Dział malarstwa dekoracyjnego.

156. Borowski Kaźmirz, z Orszowic.
157. Erb Eisig, zn Zniesienia.
158. Heilpern Izrael, ze Lwowa.
159. Kormann August, z Tarnowa.
160.*Pełeński Włodzim., z Komarna.
161. Seidel Alfred, z Dąbrowy.
162. Seidenschnur Salamon, ze Lwowa.
163. Śliwiński Zygmunt, z Woli Gnojnickiej.

B. Dział rzeźbiarstwa dekoracyjnego.

164. Hałaciński Antoni, z Krakowa.

C. Dział snycerstwa.

165. Kazatel Kazimierz, z Gródka.

—

D. Dział stolarstwa.

166. Koss Jan, z Komarna.
167. Leszczyński Jan, z Komarna.
168. Semetkowski Zdzisław, ze Lwowa.
169.**Zaremba Janusz, z Bohorodczan.

E. Dział tokarstwa.

F. Dział ślusarstwa.

170.*Budzynowski Henryk, ze Lwowa.
171. Kaniewski Julian, z Tołaczki.
172. Peret Józef, ze Lwowa.
173. Rosenmann Majer, ze Stanisławowa.
174. Semkowicz Ludwik, ze Lwowa.

IV. KURS.

A. Dział malarstwa dekoracyjnego.

B. Dział rzeźbiarstwa dekoracyjnego.

175. Góralczyk Jan, z Muszyny.
176. Kowalski Stanisław, ze Lwowa.

C. Dział snycersrwa.

177. Baranowski Michał, z Hermanowa.
178. Hittner Ozer, z Wierzbicy.
179. Olchowy Bazyli, z Komarna.
180. Pasternak Jan, z Dziubułek.
181. Romański Wiktoryn z N. Sącza.
182. Terczka Robert, z Zakopanego.

D. Dział stolarstwa.

183. Drewniak Stanisław z Przemyśla,
184. Folta Antoni. ze Lwowa.
185. Halczuk Stanisław, z Opolska.
186. Makolondra Jan, ze Lwowa.
187. Menkes Izaak, ze Lwowa.
188. Rudy Stanisław, ze Lwowa.

E. Dział tokarstwa.

189. Kornblüth Aba, z Bołszowiec.
190. Müller Józef, z Warszawy.

F. Dział ślusarstwa.

191. Arend Stanisław, z Monasterzysk.
192. Grenzenbauer Herman, ze Lwowa.
193. Groszek Władysław, ze Lwowa.
194. Harhala Jan, z Komarna.
195. Müller Maksymilian, z Warszawy.
196. Zajączkowski Zyg., z Warszawy.

III. Dział hafciarstwa.

a) uczenice zwyczajne.

I. KURS.

197. Chrząstowska Anna, ze Lwowa.
198. Fischerówna Katarz., z Halicza.
199. Muszyńska Zofia, ze Lwowa.
200. Nierucka Michalina, ze Lwowa.
201. Olesiak Ludmiła, ze Lwowa.
202. Turzańska Wiktorya, ze Lwowa.
203. Wohl Regina, z Husiatyna.

II. KURS.

204. Baternay Janina, z Jassów.
205. Bommersbach Anton, ze Stebnika.

III. KURS.

206. Alscherówna Henryka, ze Lwowa.
207. Neuman Cecylia, ze Lwowa.
208.*Tebinczanka Jadwiga, ze Lwowa.

IV. KURS.

209. Dydekówna Marya, z Wyżniawy.
210. Einfield Wilhelmina, ze Lwowa.

b) uczennice nadzwyczajne.

211. Błażkówna Anna, z Kamionki str.
212. Borowska Wanda, z Krakowa,
213. Dziedzicka Aleksandra, z Żółkwi.
214. Dzieduszycka hr. Karolina z Ukrainy.
215. Klimke Domicella, z Bursztyna.
216. Magdówna Zofia, z Cmolasa.
217. Syroczyńska Ewa, ze Lwowa.
218. Szwedzicka Ant., z Warszawy.
219. Zagórska Wanda, ze Lwowa.

IV. Dział koronkarstwa.

a) uczennice zwyczajne.

I. KURS.

220 Altstadt Klara. ze Lwowa.
221. Niementowska Marya, z Żółkwi.
222. Potocznianka Helena, z Krosna.
223. Rzeczyczka Helena, z Iwanówki.
224. Sawczyńska Marya, z Gródka.
225. Schramm Aniela, ze Lwowa.

II. KURS

226. Einfield Helena, ze Lwowa.
227. Langner Karolina, ze Lwowa.
228. Smalska Marya, ze Lwowa.

III. KURS.

229.*Chyżewska Helena, z Krakowa.
230.*Chyżewska Wład., z Kudrenic.
231. Krużlewska Gizela, ze Lwowa.
232. Langner Wilhelmina, ze Lwowa.

b) uczennice nadzwyczajne.

233.*Dzieduszycka hr. Karolina, z Ukrainy.
234. Jankowska Bronisława, ze Lwowa.
235. Jełowiecka Marya, ze Lwowa.
236.*Moraczewska Mar., z Bydgoszczy.
237.*Moraczewska Wera, z Krakowa.
238. Poturaj Antonina, z Podjarkowa.
239. Selzer Helena. ze Lwowa.

V. Sala otwarta rysunków i modelowania.

a) Sala rysunków dla pań.

240. Adamowska Kaźmiera, z Winnik.
241. Andorszewska Kornela, z Tynu (Czechy).
242. Barączówna Jadwiga, ze Lwowa.
243. Barak Helena, ze Lwowa.
244. Barwińska Olga, z Tarnopola.
245. Borowska Wanda, z Krakowa.
246. Braunseis Henryka, z Krakowa.
247. Chama Mar., z Monaster Neamtu.
248. Christof Melania, ze Lwowa.
249. Chmielewska Marya, ze Lwowa.
250. Chrząstowska Anna, z Tartakowa,
251. Dolnicka Irena, ze Lwowa.
252. Dreherówna Walerya, ze Lwowa.
253. Dutkiewiczówna Michal. z Bochni.
254. Dyduszyńska Wład. z Drohobycza.
255. Dzieduszycka hr. Anna ze Lwowa.
256. Dzieduszycka hr. Hel. ze Lwowa.
257. Dzieduszycka hr. Karolina z Ukrainy.
258, Dzieduszycka hr. Zofia ze Lwowa.
259. Dziedzicka Aleksandra, z Żółkwi.
260. Filippi Olga, z Wiednia.
261. Faust Emma, ze Lwowa.
262. Gołębiowska Ksawera, ze Lwowa.
263. Gorgolewska Helena, z Berlina.
264. Grützowna Fryderyka, z Tarnopla.
265 Guillamme Eug., z Loray (Francya).
266. Hensel Marya, ze Lwowa.
267. Jacobi Wanda, ze Lwowa.
268. Januszewska Elżbieta, z Jagielnicy.
269.*Jurkiewicz Marya, ze Lwowa.
270. Kamińska Zofia, ze Lwow.
271. Kokocińska Leontyna, ze Lwowa.
272. Korpakówna Hermina, ze Lwowa.
273. Kraśniewicz Kłotylda, ze Lwowa.
274. Kułakowska Wanda, ze Lwowa.
275. Kułakowska Wiktorya, ze Lwowa.
276. Kuntze Józefa, ze Lwowa
277. Lateiner Helena, z Bełza.
278. Leurmann Stefania, ze Lwowa.
279. Lewicka Wanda, z Załuża.
280. Des Loges Adolfina, z Lubaczowa.
281. Madejska Stanisława, ze Sambora.
282. Magdówna Zofia, z Cmolasa.
283.*Majewska Jadwiga, z Pustomyt.
284. Marynowska Helena, z Nęcina.
285. Maschler Helena, ze Lwowa.
286. Michalewska Mirosława, z Jassów, (Rumunia).

287. Münz Diana, z Brodów.
288. Nakoneczna Józefa, ze Lwowa.
289. Nosolówna Anna, z Kowalowy.
290- Nyczaj Michalina, ze Stanisław.
291 Obertyńska Marya, ze Lwowa.
292. Pawlikowska Ludw., ze Lwowa.
293. Pikor Gabryela, ze Lwowa.
294. Pogórska Józefa, z Krakowa.
295. Pohorilecówna Ludw., ze Lwowa.
296. Pochmarska Stanisł., ze Lwowa.
297. Popowiczówna Marya, ze Lwowa.
298. Pożakowska Irena, ze Lwowa.
299.*Prager Stanisława, ze Seredycy.
300. Radkiewicz Teodora, z Brodów.
301. Raschek Marya, ze Lwowa.
302. Raschek Michalina, ze Lwowa.
303. Rawerówna Kaźmiera, ze Lwowa.
304. Ruebenbaberówna Zof., ze Lwowa.
305. Sękowska Adofina, ze Lwowa.
306. Sołtys Paulina, ze Lwowa.
307. Stankiewicz Adela Włodzimira, z Doliny.
308. Strzelbicka Helena, ze Lwowa.
309. Schubertówna Gabr., ze Lwowa.
310. Szuchiewicz Darya, ze Lwowa.
311. Szuchiewicz Irena, ze Lwowa.
312. Twardowska Helena, ze Lwowa.
313. Wiśniewska Jadwiga, ze Lwowa.
314. Wiśniowska Eufrozyna ze Lwowa.
315. Wszelaczyńska Julia, z Józefówki.
316. Zakrzewska Marya, z Makowa.
317. Zawiszanka Marya- Wdowic.
318. Zderkowska Amelia, z Krasnego.
319. Ziembicka Marya, ze Lwowa.

b) Sala otwarta rysunków i modelowania dla mężczyzn.

320. Assler Leon, z Majdanu.
321. Bergler Henryk, z Nadwórny.
322. Budzynowski Hen., z Tarnopola.
323. Charzewski Jan, ze Lwowa.
324. Czyż Eliasz, z Brzegów.
325. Dąbrowski Jan, z Czernichowa mazowieckiego.
326.†Dumicz Józef, ze Lwowa.
327. Eile Hermann, z Mielnika.
328. Elijów Bazyli, z Kopeczyniec.
329. Gabel Henryk, z Buczacza,
330. Gamota Aleksander, ze Lwowa.
331. Grzywak Aleksander, ze Lwowa.
332. Gürtler Władysław, z Gorajca.
333. Hiolski Zygmunt, ze Lwowa.
334. Jacyk Jan, z Łowczyc.
335. Jaksmanicki Antoni, ze Lwowa.
336. Kienzler Edward, ze Lwowa.
337. Kiciński Jan, z Krakowa.
338. Kończakowski Jan, z Rudnik.
339. Kraus Tadeusz, ze Sokala.
340. Kubala Tomasz (rys.) ze Lwowa.
341. Kubala Tomasz (mod.), ze Lwowa.
342. Łobos Ignacy, z Drohobycza.
343. Łopacki Stan., z Nowego Sącza.
344. Łukianowicz Michał (mod). z Toustego.
345. Mayer Jakób, ze Lwowa.
346. Nabak Hilary, z Bykowa.
347. Nikipoli Michel, z Ruszczuka, (Bułgarya).
348. Pachołek Maryan, ze Lwowa.
349. Dr. Paneth Marceli, ze Lwowa.
350. Rebczyński Romuald, ze Lwowa.
351. Robak Michał, z Bełza.
352. Starzecki Maryan, ze Lwowa.
353. Świerczyński Tadeusz, ze Lwowa.
354. Szwedzicki Rom., (rys.) ze Lwowa.
355. Szwedzicki Rom. (mod.) ze Lwowa.

VI. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

a) dla przemysłu budowlanego.

I. KURS.

356. Biernat Jul., prak. mur. ze Lwowa.
357. Biliński Jan, prak. cieś. z Żurawnik.
358. Bojczuk Jul czel. kam. ze Lwowa.
359. Dawidiak Piotr, ucz. stol. bud z Husakowa.
360. Gutz Jakób, czel. ślur. bud. ze Lwowa.
361. Jarek Bolesław Karol Jan, prak. mur. z Przemyśla.
362. Jaworski Ludwik Leonard, prak. mur. ze Lwowa.
363. Lewczak Józef, czel. mur. ze Lwowa.
364. Łukasz Franc Józef, czel. stol. bud. ze Lwowa.
365. Naływajko Justyn, prak. kam. z Hołoska wielkiego.
366. Neuer Jakób Ozias, prak. kam. ze Lwowa.

367. Pawełkiewicz Józef, czel. cieś. ze Lwowa.
368. Podrucki Paweł, czel. stol. bud. ze Lwowa.
369. Staszowski Bartłomiej, czel. stol. bud. z Drohobycza.
370. Stefanowski Jan, czel. stol. bud. z Bóbrki.
371. Szydłowski Franciszek, czel. stol. bud. z Horodenki.
372. Ziemiański Jakób, czel. stol. bud. z Trześniowa.

II. KURS.

373. Goliński Tomasz, czel. stol. bud. z Kolbuszowy.
374. Kaczyński Jan Kanty, czel. stol. bud. z Szczerca.
375. Steif Wilhelm, czel. kam. ze Lwowa.
376. Ulam recte Koller Michał, prakt. mur. ze Lwowa.

b) **dla przemysłu artystycznego.**

I. KURS.

377. Baranowski Józef, czel. ślus. art. ze Lwowa.
378. Barkit Maryan, ucz. kaflarski ze Lwowa.
379. Buczak Franciszek, ucz. stol. mebl. ze Lwowa.
380. Buczyński Józef, ucz. mal. dek. ze Lwowa.
381. Cepek Józef, ucz. ślus. artyst. ze Lwowa.
382. Czapek Włodzimierz, ucz. rzeźb. z Jiczin, (Czechy).
383. Czernecki Władysław And., ucz. rzeźb. ze Stryja.
384. Drewniewski Aleks. Bronisław, ucz. rytown. ze Lwowa.
385. Folta Antoni, ucz. stol. mebl. ze Lwowa.
386. Frucht Izrael, czel. stolarst. mebl. ze Lwowa.
387. Gawroński Władysław, ucz. rzeźb. z Warny (Bułgarya).
388. Gimpel Hersch, czel. kaflarski ze Lwowa.
389. Gorczyński Stanisław Eust., ucz. kaflarski z Jaryczowa nowego.
390. Gretschel Feliks Maks., czel. ślus. ze Lwowa.
391. Halczuk Stanisław, czel. stol. meb. z Opolska.
392. Harasymowicz Bronisław, czel. rzeźb. ze Lwowa.
393. Herschdörfer Izaak, ucz. mal. pok. ze Sambora.
394. Jaremij Karol, ucz. stol. mebl. ze Stryja.
395. Jaroń Wawrzyniec, czel. rzeźb. z Brzezinki.
396. Jaworski Kaźmierz Tomasz, czel. mal. pok. ze Lwowa.
397. Kapalski Fzanciszek, ucz. mal. pok. ze Lwowa.
398. Kaczyński Adam Jędrzej, uczeń bronzow. z Krakowa.
399. Kopacz Grzegorz, czel. rzeźbiars. ze Lwowa
400. Koss Jan, ucz. stol. mebl. z Komarna.
401. Kozakiewicz Jan, ucz. mal. pok. ze Stanisławowa.
402. Krömer Filip, fotograf ze Lwowa.
403. Leszczyński Jan, ucz. stol. mebl. ze Lwowa
404. Lignar Julian Karol, czel. ślus. art. z Szerzyny.
405. Lichtgarn Leib, czel. mal. pok. z Rohatyna.
406. Łobos Ignacy, czel. snyc. z Drohobycza.
407. Łukasiewicz Mieczysław Antoni, ucz. kaflarski ze Lwowa.
408. Makolondra Jan, ucz. stol. mebl. ze Lwowa.
409. Markowski Franciszek, czel. stol. mebl. ze Lwowa.
410. Menkes Izaak, ucz. stol. mebl. ze Lwowa.
411. Murzyński Antoni, czel. ślus. art. ze Lwowa.
412. Orłowski Michał, czel. ślus. art. z Krystynopola
413. Przadwojewski Wojciech, uczeń rzeźb. z Chłopówki.
414. Rattinger Stanisław, czel. ślus. art. ze Lwowa.

415. Reczuk Tadeusz Szymon, czelad. rzeźb. ze Lwowa
416. Rudy Władysław, czel. rzeźb. ze Lwowa.
417. Semetkowicz Zdzisław, ucz. stol. mobl. ze Lwowa.
418. Seniuta Piotr, uczeń mal. pok. z Gródka.
419. Szebesta Józef, czel. rzeźbiarski z Krakowa.
420. Stauber Jaób, czel. mal. pok. ze Lwowa.
421. Terczka Robert, ucz. snyc. z Zakopanego.
422. Velze Ludwik, rys techniczny ze Lwowa.
423. Welger Szmelka, ucz. mal. pok. ze Lwowa.
424. Wicher Gustaw Adolf, ucz. ślus. art. ze Lwowa
425. Wiśniewski Franciszek, ucz. szewstwa, ze Lwowa.
426. Wiszowski Michał, ucz. drukarski ze Lwowa.
427. Wyrwa Henryk, ucz. ślus. artys. z Wulki sichowskiej.
428. Zaleski Teofil, czel. rzeźb. z Zamarstynowa.
429. Zobler Leon, ucz. mal. pok. z Żurawna.
430. Żuławski Sebastyan, czel. mal. pok. z Łańcuta.

II. KURS.

431. Aseńko Stanisław, czel. ślus. art. z Polanki.
432. Bar Stanisław, ucz. mal, pok. ze Lwowa.
433. Collino Domenico, uczeń rzeźb. z Udine (Włochy).
434. Czechowicz Ludwik, czel. stol. mebl z Czerniowiec.
435. Gołębiowski Antoni, litograf ze Lwowa.
436. Janicki Piotr Paweł, czel. mal. pok. z Toporowa.
437. Łączkowski Czesław, ucz. litogr. z Rzeszowa.
438. Nitoń Maryan, czel. rzeźb. z Makowa.
439. Olchowy Bazyli, ucz. snyc. z Komarna.
440. Rudy Stanisław, ucz. stol. mebl. ze Lwowa.
441. Schlechter Jakób, ucz. mal. dekor. ze Lwowa.
442. Śliwiński Zygmunt, ucz. mal. dek. z Woli gnojn.
443. Szymkowicz Michał, czel. stol. mebl. z Zassowa.
444. Wełyczko Jędrzej, uczeń rzeźb. z Sokala.

c) **dla przemysłu mechaniczno-technicznego.**

I. KURS.

445. André Antoni Engelhard, uczeń ślus. masz. ze Lwowa.
446. Beer Roman, ślus. mech. ze Lwowa.
447. Bielecki Ludwik Maryan, uczeń elektr. mechan ze Lwowa.
448. Bogucki Stanisław, czelad. ślus. masz. z Koszyłowiec.
449. Bratkowski Edmund, ucz. elektr. mech. ze Lwowa.
450. Czajkowski Leon Antoni, czelad. mech. z Brodów.
451. Niezgoda Józef, czel. ślus. mech. ze Lwowa.
452. Paneth Otton, czel. ślus. mech. z Brodów.
453. Pribulka Jan, ucz tok. metal. ze Lwowa.
454. Stehlik Rainer, ucz. ślus. masz. ze Lwowa.

II. KURS.

455. Pelz Władysław, czel. ślus. masz. ze Lwowa.

WYKAZ UCZNIÓW,

którzy w roku szkolnym 1895/6 otrzymali na mocy egzaminu, złożonego przed komisyą egzaminacyjną w Wys. c. k. Namiestnictwie, świadectwo uzdolnienia do samoistnego prowadzenia przemysłu.

I. Z działu budowlanego.

a) na majstrów murarskich:

1. Nestrowski Antoni.
2. Nowotarski Jan.
3. Sroczyński Jakób.
4. Wiktor Wacław.

b) na majstrów ciesielskich:

1. Remi Zenon.

X. STYPENDYA.

Ogólna kwota, pobrana przez 30 uczniów i 6 uczenic jako stypendya w roku szkolnym 1895/96 wynosi 4.560 zł. i rozdziela się w następujący sposób:

a) Stypendya stałe:

4	stypendya rządowe dla uczniów po 150 zł. . .	600 zł.
2	„ „ „ „ „ 100 „ . .	200 „
5	stypendyów gminy miasta Lwowa im ces. Franciszka Józefa dla uczniów po 120 zł.	600 „
2	stypendya Izby handlowo-przemysłowej we Lwowie dla uczniów działu budowlanego po 60 zł. . .	120 „
1	stypendyum im. Zygmunta Weisera dla uczniów .	250 „
2	stypendya im. Dyrektora Zimy z funduszów Galic. Kasy oszcz. we Lwowie dla uczniów po 250 zł. .	500 „
	Razem . .	2.270 zł.

b) Stypendya niestałe na rok szkolny 1895/96.

1	stypendyum Wys. Wydziału krajowego dla uczniów	250 zł.
3	stypendya Wys. Wydz. kraj. dla uczniów po 100 zł.	300 „
4	„ „ „ „ „ „ „ 80 „	320 „
1	stypendyum „ „ „ „ uczenic 50 „	50 „
2	stypendya Wys. c. k. Min. skarbu dla „ „ 100 „	200 „
1	stypendyum Im. Ducheńskiego dla uczniów szkoły przemysłowej uzupełniającej	150 „
1	stypendyum Świt. Wydziału powiatowego w Samborze dla ucznia działu budowlanego . . .	100 „
1	stypendyum Świt. Wydziału powiatowego w Kałuszu dla 1 ucznia	50 „
2	stypendya fundacyi Br. Hirscha tylko dla uczniów wyznania mojżeszowego po 200 zł.	400 „
1	stypendyum takie same	110 „
1	„ „ „	100 „
3	stypendya im. Marka Bernsteina tylko dla uczniów wyznania mojżeszowego po 120 zł.	360 „
	Razem . .	2.390 zł.

Nadto otrzymali tytułem *jednorazowej zapomogi:*

Z Wys. Wydziału krajowego 1 uczeń kwotę . .	40 zł.
1 uczenica kwotę . .	25 „
Z nierozdzielonego w roku 1895/6 jednego stypendyum rządowego w kwocie 100 zł. 1 uczeń działu budow.	20 „
2 uczniów działu budowlanego po 15 zł.	30 „
5 „ „ „ „ 10 „	50 „
Razem . . .	165 zł.

Wreszcie otrzymało 3 najpilniejszych uczniów jako *premie z fundacyi gminy król. stoł. miasta Lwowa po 20 zł.* . . . . 60 zł.

Pilni uczniowie doznają wreszcie znacznej ulgi przez *uwolnienie od opłaty czesnego* W roku szkolnym 1895/96 korzystało z tej ulgi na cały rok uczniów i uczenic 69 na drugie zaś półrocze uczniów i uczenic 27.

Powyżej wyszczególnione stypendya pobierali następujący uczniowie i uczenice:

a) Stypendya rządowe:

1. Harhala Jan z IV. r. szkoły ślusarstwa . .	150 zł.
2. Olchowy Bazyli z IV. r. szkoły snycerstwa . .	150 „
3. Folta Antoni z V. r. szkoły stolarstwa . . .	150 „
4. *Rudy Stanisław z V. r. „ „ . . .	150 „
5. Koss Jan z III r. „ „ . . .	100 „

b) Stypendya gminy miasta Lwowa im. Cesarza Franciszka Józefa:

1. Ballandt Władysław z I. r. szkoły ślusarstwa .	120 zł.
2. Groszek Władysław z IV. r. „ „ . .	120 „
3. Kormann August z III r. „ mal. dekor. .	120 „
4. Kuczkiewicz Jakób z II. r. „ „ „ .	120 „
5. Pasternak Jan z IV. r „ snycerstwa .	120 „

c) Stypendya Izby handlowo-przemysłowej we Lwowie:

1. Kustanowicz Michał z III. kursu działu budowlanego	60 zł.
2. Serafin Michał z III. „ „ „	60 „

*) W miejsce ustępującego ze szkoły Rudego Stanisława otrzymał za drugie półrocze pozostałe raty stypendyjne uczeń Zajączkowski Zygmunt z IV. roku ślusarstwa artystycznego.

d) Stypendyum im. Zygmunta Weisera:

1. Guzik Emil z II. r. działu malarstwa dekoracyjnego 250 zł.

e) Stypendya galic. Kasy oszczędn. im. Dyrektora Franciszka Zimy:

1. Hałaciński Antoni z III. r. szkoły rzeźb. dekor. . 250 zł.
2. Semetkowski Zdzisławoz III. r. szkoły stolarstwa . 250 „

f) Stypendya Wydziału krajowego:

1. Dydekówna Marya z IV. r szkoły haftów . . 100 zł.
2. Langnerówna Wilhelmina z III. r. koronek . . 100 „
3. *Tebinczanka Jadwiga z III. r. haftów . . . 100 „
4. Baternay Janina z III. r. haftów . . . . . 50 „
5. Kazatel Kazimierz z III. r. snycerstwa . . . 80 „
6. Łuhowiak Jan z II. roku „ . . . 80 „
7. Mikulski Józef z III. r. ślusarstwa . . . . 80 „
8. Müller Maksymilian z IV. r. „ . . . . 80 „
9. Terczka Robert z IV. r. snycerstwa . . . 250 „

g) Stypendya c. k. Ministerstwa skarbu:

1. Chyżewska Helena z III. r. koronek . . . 100 zł.
2. Chyżewska Władysława z III. r. koronek . . 100 „

h) Stypendyum im. Ducheńskiego:

1. Steif Wilhelm ze szkoły przem. uzupełniającej . 150 zł.

i) Stypendya z fundacyi Br. Hirscha:

1. Grenzenbauer Hermann z IV. r. ślusarstwa . . 100 zł.
2. Koppelmann Abraham z II. r. stolarstwa . . 110 „
3. Kornblüth Aba z V. r. tokarstwa . . . . 200 „
4. Menkes Izaak z V. r. stolarstwa . . . . 200 „

j) Stypendya im. Marka Bernsteina:

1. Erb Eisig z III r. mal. dekoracyjnego . . . 120 zł.
2. Schaechter Izaak z I. r. ślusarstwa . . . . 120 „
3. Zobler Leon z I. r. ślusarstwa . . . . . 120 „

---

*) W miejsce ustępującej ze szkoły Tebinczanki Jadwigi otrzymała za drugie półrocze 1895/96 pozostałe raty stypendyjne uczenica Alscherówna Henryka z III. roku haftów.

k) Stypendyum Wydziału powiatowego w Samborze:

1. Burdowicz Władysław z I. r. działu budowlanego 100 zł.

l) Stypendyum Wydziału powiatowego w Kałuszu:

1. Krwawicz Jan z I. r. ślusarstwa artystycznego . 50 zł.

Jednorazowe zasiłki otrzymali następujący uczniowie i uczennice:

a) z kwoty 100 zł. pozostałej z stypendyum rządowego za rok 1895:

1.	Batycki Władysław z II. r. działu budowlanego .	10 zł.
2.	Dziurzyński Franciszek z II. r. „ „ .	10 „
3.	Jabłoński Maksymilian z II. r. „ „ .	10 „
4.	Słabicki Kazimierz z II. r. „ „ .	10 „
5.	Turek Karol z II. roku „ „ .	10 „
6.	Ćwiąkała Franciszek z III. r. „ „ .	15 „
7.	Mirkiewicz Walenty z II. r. „ „ .	15 „
8.	Stachyra Antoni z IV. r. „ „ .	20 „

b) z funduszów Wydziału krajowego.

1.	Smalska Marya z II. r. działu koronek . . .	25 zł.
2.	Skwirczyński Zdzisław z II. r. mal. dekoracyjnego .	40 „

Premie z kwoty 60 zł., przeznaczonej przez gminę miasta Lwowa dla trzech najlepszych uczniów otrzymali:

1.	Aseńko Stanisław z kursu przemysł. uzupełniającego	20 zł.
2.	Bogucki Stanisław „ „ „	20 „
3.	Lewczak Józef z I. roku działu budowlanego . .	20 „

XI. BIBLIOTEKA UCZNIÓW.

W dalszym ciągu darowali do bibloteki uczniów w roku szkolnym 1895/6 książki:

Prof. K. Bronikowski: Nr. 186. Z głuszy, obrazki M. Rodziewicz. Kraków 1895.

187. Stuletnia Walka Narodu Polskiego o niepodległość przez X. Y. Lwów 1894.

Prof. J. Bryl z Bochni: 188. O Katedrze na Wawelu. Kraków 96.

Prof. P. Harasimowicz: 189. H. Sienkiewicz: Pisma. Tomów V.

190. H. Sienkiewicz: Ogniem i Mieczem. Tomów IV.

191. „ „ Potop. Tomów VI.

192. M. Rodziewicz: Dewajtis.

193. „ „ Szary Proch.

194. „ „ Straszny Dziadunio.

195. „ „ Ona.

196. J. Kochanowski: Pieśni — Pisma.

197. J. Krasicki: Pisma. Tomów 3.

198. A. Wilkoński: Ramoty i Ramotki.

199. B. Prus: Lalka, Tomów 3.

200. Abrahamowicz i Zieliński: Dobry Numer.

201. H. Schmidt: Rokosz Zebrzydowski.

202. Wasilewski: Poezye.

203. Kasprowicz: Z chłopskiego zagonu.

204. Książka Pamiątkowa: „Sobótka“.

Prof. T. Rybkowski: 205. Dzieje węgier. Warszawa 1863.

Prof. T. Wiśniowiecki: 206. Mitologia Greków i Rzymian dla młodzieży. Dr. A. Zipper. Lwów 86.

207. Rys historyczny fabrykacyi gobelinów we Francyi i o gobelinach w Polsce, przez W. Rebczyńskiego. Malarstwo-Rzeźba-Architektura, Lwów 86. Trzy odczyty o sztuce, Lwów 78.

208. Kniaziowie Rożyńscy, powieść poetyczna przez B. Komorowskiego. Lwów 89.

209. Tego samego autora: Błędna gwiazda. Komedya.

210. „ „ „ Próba ognia. Komedya. Lwów 75.

P. Sekretarz St. Jarek 211. Przegląd Polski. Rok 1886.

212. Wspomienie z młodości od 1830 50 przez K. Uchemara. Tomów 2. Lwów 1874.

213. Za późno, szkic powieściowy przez St. Błotnickiego. Gródek 1891.

214. Dzieła Józefa Korzeniowskiego. Tom I. Warszawa 1882.

Uczniowie działu artystycznego.

ROK I.

K. Bartel: 215. Stańczykowa Kronika przez J. Kraszewskiego. Lwów 75.

K. Bartel: 216. Elżbieta Trzecia żona Jagiełły przez Kl. Kanterskiego. Lwów 1874.

J. Bielatowicz: 217. Wędrówki Oryginała przez Józefa Korzeniowskiego. Wilno 1852.

A. Czaykowski: 218. Wypisy polskie dla klas wyższych c. k. szkół gimnazyalnych i realnych. Tom III. Lwów 1889.

J. Bilo: 219. Złote myśli Adama Mickiewicza, poprzedzone popularnie napisanym życiorysem poety. Kraków 1890.

T. Czepielowski: 220. Wydawnictwo imienia St. Staszica. Tom II. X. i XIV.

T. Czepielowski: 221. Żywot St. Staszica. Lwów.

T. Dawidowski: 122. Czary w krainie wiedzy. Tłumaczenie z angielskiego. Warszawa 1883.

„ 223. Pan Komisarz wojenny. Powiastka Jana Lama. Lwów 1880.

„ 224. Zachwycenie i Błogosławiona przez T. Lenartowicza. Poznań 1855.

H. Dobrzyński: 225. Lelum-Polelum, opowiadanie historyczne z X. wieku. Warszawa 1881.

Z. Drewnowski: 226. Myszy Króla Popiela Warszawa 1888.

H. Gulda: 227. Pamiętnik Mikołaja Jemiołowskiego. Lwów 1850.

228. Mali i więksi, przez Emilja Leja. Warszawa 1785.

B. Kauer: 229. Weltera Dzieje Powszechne Tom I., w tłumaczeniu Z. Sawczyńskiego. Kraków 1886.

A. Lechner: 230. Najnoszwa podróż do bieguna północnego. Kraków.

T. Marx: 231. Pułk czwarty (1831), powieść historyczna, napisał Wł. Jagielski Poznań 1890.

„ 232. Bajronista. Powieść współczesna p. Z. Kaczkowskiego. Tomów 3. Wilno 1857.

T. Marx: 233. Lacerta i Bufo, powiastka dla dzieci, opowiedział Jul. Starkel. Lwów 1885.

Z. Mozer: 234. Nowa Biblioteka Rodzinna Tom V. Kraków 1890.

„ 235. Perły, przez Wł. L. Anczyca. Warszawa 1882.

A. Pelczarski: 236. O Hetmanie Żółkiewskim, napisał Fr. Papée. Lwów 1888.

F. Schatzker: 237. O Wiesławie K. Brodzińskiego, opowiedział M. B. Krzywda. Lwów 1894.

„ 238. Oficer Szymon, opowiadanie. Napisał Tomek Kujawczyk. Warszawa 1882.

„ 239. Opis obyczajów i zwyczajów za panowania Augusta III. przez Ks. Kitowicza. Poznań 1840.

„ 240. Pamiętniki Fr. Karpińskiego. Poznań 1844.

„ 241. Choroby wieku I. Kraszewski. Lwów 1874.

„ 242. Obrazy przez W. Pola. Lwów 1845.

T. Staszkiewicz: 243. Tadeusz Kościuszko, jego życie i czyny, opowiedział Eustachy Śmiałowski. Kraków 1892.

A. Widy: 244. Weltera Dzieje Powszechne. Część II. tłómaczenie Z. Sawczyńskiego. Kraków 1892.

B. Wójcikiewicz: 245. Tomek, opowiadanie z czasow króla Wł. Łokietka, napisał Br. Sokalski. Złoczów 1888.

„ 246. Nowiny, czasopismo ku nauce i rozrywce. Tom III. Lwów 1888.

St Kłakowicz: 247. Mitologia Greków i Rzymian dla młodzieży, opowiedział Dr. Albert Zipper. Lwów 1891.

„ 248 Damian Ruszczyr, powieść z czasów Jana III. przez Fr. hr. Skarbka. Gródek 1890.

ROK II.

Wł. Gawroński: 249. Ojciec Zadżumionych w Szwajcaryi, J. Słowackiego (Biblioteka Mrówki).

„ 250. Wiesław. (Biblioteka Mrówki).

„ 251. Marya Stuart. (Biblioteka Mrówki).

K. Kłakowicz: 252. Kartki z podróży 1858—64 przez I. Kraszewskiego. Księga II. Warszawa 1874.

J. Kuczkiewicz: 253. Artur Grottger, napisał St. hr. Tarnowski. Kraków 1886.

J. Lisecki: 254. Powieści dla Młodzieży, przez Sewerynę z Żortowskich Pruszakową. Warszawa 1866.

L. Weitzberg: 255. Robinson Szwajcarski, wydał Jan Chęciński.
E. Guzik: 256. Matejko, napisał Gostkowski.
L. Scheller: 257. Dzieła Dominika Magnuszewskiego. Tom I. Lwów 1857.
„ 258. Władysław Herman i Jego dwór. Lwów 1978.

ROK III.

H. Budzynowski: 259. Powieści Józefa Dzierzkowskiego. Tom III. Lwów 1875.
A. Hałaciński: 260. Zygmunt Sierakowski, naczelny wódz Żmudzi w r. 1863. W. Koszczyc. Lwów 1891.
261. Kwestya ruska w Galicyi wobec rosyjskiego panslanizmu. Napisał T. Merunowicz. Lwów 1889.
262. Austryacka ustawa przemysłowa i jej wpływ na rozwój rękodzieł. Lwów 1891.
263. Album uczącej się młodzieży polskiej poświęcone Józefowi Ignacemu Kraszewskiemu z powodu jubileuszu jego 50 letniej działalności literackiej. Lwów 1879.
264. Dniestrzanka, zbiór artykułów wierszem i prozą ku zabawie i nauce wydał St. Jaszowski. Lwów 41.
J. Schlechter; 265. Dzieje powszechne, prof. dr. A. Gindelego. Tom II. Rzeszów 1878.
Z. Semetkowski: 266. Album na korzyść pogorzelców, wydał J. D. Borkowski. Lwów 1844.
267. Pamiętnik Jenerała Antoniego Jeziorańskiego od r. 1848—63. Lwów 1880.
268. Polska w 1811 i 1813 roku, pamiętniki francuskiego dyplomaty. Kraków 1862.
269. Wojna w Polsce roku 1831 przez oficera polskiego opisana w r. 1832. Lwów 1861.
270. Zofia Kossakowska, powieść z czasow konfederacyi barskiej przez E. Ł. K. Lipsk 1865.
L. Semkowicz: 271. Pamiętniki Bartłomieja Michałowskiego. Tom I. Warszawa 1857.
272. Tadeusz Kościuszko, powieść historyczna przez Izydora Poeche'go. Gródek 1891.
273. Pół wieku pracy, rys życia i zasług J. Kraszewskiego.
274. Zabobon czyli Krakowiacy i górale przez J. N. Kamińskiego. (Biblioteka Mrówki).

J. Zaremba: 275. Balladyna. J. Słowackiego.
276. Ze świata, przez Alb. Wilczyńskiego.

ROK IV.

J. Goralczyk: 277. Poezye z motywów ludowych, wydał Z. Onyszkiewicz. Lwów 1884.

J. Makolondra: 278. Pozdrowienie Anielskie, powieść obyczajowa dla młodzieży katolickiej. Poznań 1873.

ZAKUPIONO Z DROBNYCH SKŁADEK UCZNIÓW:

279. Życie Franklina z francuskiego, spolszczył A. Nałepiński. Warszawa 1873.
280. Legionista, powieść z przeszłości przez Wł. Łozińskiego. Lwów 1872.
281. O życiu Fr. Karpińskiego, napisał Franciszek Próchnicki. Lwów 1876.
282. Jan z Tęczyna, powieść historyczna przez J. Niemcewicza. Lwów 1878.
283. Przewodnik naukowy i literacki r. 1888.
284. Karol Rawer: Dzieje Ojczyste dla młodzieży. Lwów 1895.
285. Stanisław Tarnowski: Nasze dzieje w ostatnich 100 latach. Kraków 1896.

XII. PRZYRÓST INWENTARZA W ROKU 1895.

Przedmioty oznaczone (*) są darami Wys. Min. Wyzn. i Ośw., (**) zaś darami osób prywatnych lub innych instytucyi publicznych, (†) są wykonane w warsztatach szkolnych.

I. Inwentarz urządzenia wewnętrznego.

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie	
1395	6	storów z płótna białego, z karniszami z drzewa miękkiego i przyrządami do ściągania	
1396	3	story z płótna szarego do rozsuwaniu w poprzek na pręcie żelaznym	
1397	7	wiader z pocynkowanej blachy na wodę	
1398	1	cyrkiel drewniany do tablicy z śrubką mosiężną	
1399	1	dzwonek duży z bronzu, do przybicia na dziedzińcu	
1400—1411	12	stołów rysunkowych o 3 szufladach i 3 ramach do wysuwania	
1412—1451	40	krzeseł dębowych pokostowanych	
1452	1	kasa żelazna ogniotrwała z podstawą i pultem drewnianym, tudzież z dwoma garniturami kluczy i tresorem wewnętrznym	
1453—1464	12	krzeseł dębowych pokostowanych	
1465	1	kierownica duża do tablicy	
1466	1	dzbanek emaliowany	dla działu rzeźbiarstwa dekoracyjnego
1467	1	kubek emaliowany	
1468	1	tacka lakierowana	
1469	1	miska cynowa	
1470	1	młotek	
1471	1	obcęgi	
1472	2	cyrkle żelazne	
1473	12	narzędzi stalowych do modelowania	
1474	100	ram na wzory z drzewa olchowego, bajcowanych na ciemno, miara w świetle 58 × 44 wraz z szkłem	
1475	70	ram na wzory, z drzewa olchowego, bajcowanych na ciemno, miara w świetle 51 × 49	
1476	30	ram na wzory, z drzewa olchowego, bajcowanych na ciemno, miara w świetle 85 × 58	
1477**	1	cyrkiel do małych kółek (Nullzirkel) kompletny	
1478**	10	desek do modelowania $50 \times 50 \, {}^{m}/_{m}$	

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
1479**	10	desek do modelowania 75 × 75 m/m
1480†	1	lampa kompletna wisząca z żelaza
1481†	1	szafa oszklona z drzewa miękkiego, na ciemno bajcowana
1482†	1	etażera na toczonych słupkach, lakierowana
1483†	2	kobylice do rysowania
1484†	1	półka wisząca z drzewa miękkiego, ciemno bajcowana
1485†	1	szafka na przybory rysunkowe o 3 ścianach, do przybicia na ścianę
1486†	1	pult do pisania dla portyera
1487†	2	karnisze do okien, dębowe, brunatno bajcowane
1488†	1	stół dębowy na toczonych nogach
1489 – 1490†	2	ramy dębowe, oszklone, na podział godzin
1491†	1	sztelaż (etażera) brunatno bejcowany
1492†	3	deski do rysowania z drzewa miękkiego
1493†	2	kobylice do rysowania
1494†	1	etażera z drzewa brzostowego, wisząca, polyturowana
ad Nr. 800†	1	nasada na biórko z 2-ma szafeczkami lakierowana
1495†	1	pult mały, na krótkich toczonych nóżkach, z drzewa miękkiego
1496†	14	desek do modelowania, z drzewa smerekowego
1497†	1	sztelaż z drzewa świerkowego z przedziałami na książki
1498†	1	szatnia smerekowa z 9-ma przedziałami, do zamykania
1499†	1	szafa z drzewa świerkowego, biała, bogato wypalana

II. Inwentarz środków naukowych.

1152*	20	modeli gipsowych heraldycznych, oznaczonych Nr. muz. 1187—1206
1153	3	tablice ścienne technologiczne, naklejone na płótnie z wałkami drewnianymi a minowicie: a) Hochofen, b) Bessemer Stahlfabrication i c) Puddelofen
1154	38	sztuk modeli gipsowych, oznaczonych l. muz. 574, 579 580, 588, 591, 602, 607, 629, 631, 635, 861, 862, 863, 865, 871, 872,

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
		873, 873, 876, 868, 911, 912, 913, 914, 916, 917, 918, 919, 922, 923 925, 927, 930, 931, 932, 933, 934, 936
1155	1	skrzyneczka z aparatem do wypalania w drzewie, z przyrządami
1156	1	dzieło p. Ammana „Wasserbauanlagen“ tablic 18
1157	1	model drewniany wagi decymalnej Nr. 1012 (aparata do nauki fizyki)
1158	1	płaszczyzna pochyła według Fricka Nr. 4
1159	1	aparat do ciśnienia bocznego Nr. 1026.
1160	1	świeca Jabłoczkowa ze statywem Nr. 379
1161	1	stos suchy według Zamboniego Nr. 1097
1162	1	statyw uniwersalny według Bunsena 100^{cm} Nr. 1
1163	1	aparat do mechanicznego czyszczenia rtęci Nr. 42
1164	1	prasa rtęciowa Nr. 385
1165	1	szklany lejek z kurkiem Nr. 1149
1166	2	tablice spektralne według Vogla Nr. 1156 g
1167	1	instrument do składania sił (Kräfteparallelogram) według Haucka Nr. 2
1168	1	aparat do ściskania wody Nr. 49
1169	1	aparat do cyrkulacyi ogrzanej wody Nr. 60
1170	37	zdjęć fotograficznych do nauki ornamentalnej według fotografa Wlha we Wiedniu
1171	10	kolekcya figur stereometrycznych Nr. 3017
1172	10	„ „ „ Nr 3020
1173	1	tablica Nr. 1 do geometryi wykr. Fig. 1—7 (z przyrządami)
1174	1	„ „ 2 „ „ „ „ 8—11
1175	1	„ „ 3 „ „ „ „ 12—14
1176	1	„ „ 7 „ „ „ „ 22–24
1177	1	„ „ 9 „ „ „ „ 28—30
1178	1	„ „ 12 „ „ „ „ 36—40
1179	1	tablica Nr. 1. Licht- u. Schattenconstruction Fig. 1—1 z przyrządami
1180	1	tablica Nr. 2 Licht- u. Schattenconstruction Fig. 5–6 z przyrządami
1181	1	tablica Nr. 8 Licht- u. Schattenconstruction Fig. 17 z przyrządami
1182	1	tablica Nr. 18 Licht- u. Schattenconstruction Fig. 27 z przyrządami
1183*	1	dzieło „Drohner, Vorlagen für Drechslerarbeiten aus dem Gebiete der Möbel- und Bautischlerei“, Wien 1894

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
1184	1	Mapa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z ks. Oświęcimskiem i Zatorskiem, przez Stanisława Majerskiego
1185	1	Ćwiczenia niemieckie „German i Petelenz" dla klasy II., wydanie II-gie 1891.
1186	1	Ćwiczenia niemieckie „German i Petelenz" dla klasy III. wydanie II-gie 1892
1187	1	mapa „Historische Denkmale" v. Much III. p. t. „Vor- und frühgeschichtliche Denkmäler aus Österreich-Ungarn"
1188	1	mapa historyczna Polski, przez Waleryana Hecka
1189	1	dzieło „Praktische Beispiele aus der darstellenden Geometrie von Joseph Wildt 1. Lfg."
1190	1	1 taśma miernicza 20 metrów długa, drutem przeplatana
1191	1	Schloss-Konstruktionen von Julius Hoch, I. część: Schlcsstheile und einfache Schlösser
1192	1	dzieło „Vorlegeblätter für den Unterricht im Maschinenzeichnen", przez Józefa Weinera, Wiedeń
1193	2	dzieło „Arbeiten der Schlosser und Mechaniker Vorlegeblätter für Zeichenunterricht" III. Aufl. Würtemberg. I. część wydana przez Nitrschkego 50 tablic, II. część przez Henryka Herrenbergera, Ulm — 24 tablic.
1194	1	Gugitz i Storck „die Thür und Fenster-Verschlüsse" von Siccardsburg. Wien.
1195	2	Engelhorn „Musterbuch für Kunstschlosser", II. Aufl.
1196*	1	Ortwein: „Kleine metallverzierte Arbeiten in Holz" 30 tablic
1197*	1	Ortwein: „Goldschmiedearbeiten" 30 tablic
1198*	1	Ortwein: „Arbeiten im gebrannten Thon" 8 tablic
1199	1	Zoff Heinrich „Vorlagen für Metalldreher u. Giesser" 10 tablic
1200	I	Dirlam J. K.: „Elemente der Bau- u. Möbeltischlerei" 32 tablic
1201	1	„Węgielnica bębenkowa" (Pantometr), metalowa, oksydowana z podziałem kątowym i noniuszem dla nauki miernictwa
1202	1	maszynka do tarcia farb

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnieuie
1203	1	sikawki mosiężne (do nauki modelowania)
1204	1	głowa konia gips, Nr. zbioru 24
1205	1	relief „ „ „ 125
1206	1	relief „ „ „ 244
1207	1	głowa lwa „ „ „ 250
1208	1	ornament „ „ „ 355
1209	1	głowa chłopaka „ „ „ 387
1210	2	biusty dziecięce „ „ „ 393
1211	7	medalionów „ „ „ 508 - 514
1212	1	maska „ „ „ 523
1213	1	biust „ „ „ 564
1214	1	relief „ „ „ 637
1215	1	relief „ „ „ 676
1216	84	sztuk (4 kolekcye Remescha) gips, Nr. zbioru 869—879
1217	2	liście rozety, gips, Nr. zbioru 911
1218	2	„ „ „ „ „ 912
1219	2	„ „ „ „ „ 913
1220	2	części krat „ „ „ 914
1221	2	„ „ „ „ „ 915
1222	2	„ „ „ „ „ 916
1223	2	„ „ „ „ „ 917
1224	2	„ zawias „ „ „ 918
1225	2	„ krat „ „ „ 919
1226	2	ozdoby (Schlagleistenverzierung), gips, Nr. zbioru 920
1227	2	części krat gips, Mr. zbioru 921
1228	2	„ „ „ „ „ 922
1229	2	„ zawias „ „ „ 923
1230	6	głów zwierzęcych „ „ „ 924—926
1231	2	„ „ „ „ „ 927
1232	2	maski „ „ „ 928
1233	2	„ „ „ „ 929
1234	2	rozety „ „ „ 930
1235	2	części krat „ „ „ 931
1236	2	„ „ „ „ „ 932
1237	2	„ „ „ „ „ 933
1238	2	ozdoby (Schlagleistenverzierung), gips, Nr. zbioru 934
1239	4	części krat gips, Nr. zbioru 935— 936
1240	2	lichtarze ścienne „ „ „ 937
1241	2	części figuralne „ „ „ 938
1242	1	kolano mężczyzny „ „ „ 939

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
1243	2	stopy kobiece gips, Nr. zbioru 940
1244	2	„ chłopaka „ „ „ 941
1245	2	ozdoby parkietowe „ „ „ 962
1246	2	części anatomii „ „ „ 1029
1247	1	maska „ „ „ 1048
1248	1	„ „ „ „ 1049
1249	1	głowa „ „ „ 1056
1250	1	„ „ „ „ 1057
1251	1	głowa lwa „ „ „ 1058
1252	6	dzieci według Fianinga
1253	1	odlew gipsowy Nr. 56, ornament renesansowy
1254	1	„ „ „ 58 noga stołowa
1255	4	„ „ „ 72–75 pilastry
1256	1	„ „ „ 109 biust Apolla belwd.
1257	1	„ „ „ 128 pilaster
1258	1	„ „ „ 158 biust Menelausa
1259	1	„ „ „ 191 sarkofag
1260	1	„ „ „ 192 sarkofag
1261	1	„ „ „ 193 biust Clythii
1262	1	„ „ „ 254 Konsola
1263	1	„ „ „ 334 liść akantusowy
1264	1	„ „ „ 361 ornament
1265	1	„ „ „ 362 wnęk
1266	1	„ „ „ 363 pilaster
1267	1	„ „ „ 371 fryz ornamentalny
1268	1	„ „ „ 573 ornam. (Randornament)
1269	1	„ „ „ 969 róg obfitości
1270	1	„ „ „ 977 wnęk
1271	1	„ „ „ 1022 ornament
1272	1	„ „ „ 1057 głowa pantery
1273	1	„ „ „ 1104 pilaster
1274	1	„ „ „ 1109 balustrada
1275	1	„ „ „ 1110 balustrada
1276	1	„ „ „ 1112 kołatka do drzwi (Thürklopfer)
1277	1	„ „ „ 1113 lichtarz ścienny (3 części
1278	1	„ „ „ 1218 wnęk
1279	3	„ „ pilastry
1280	1	„ „ trzymadło na pochodnie
1281	1	„ „ pantera
1282	1	„ „ konsola
1283	3	„ „ relief
1284	4	„ „ Nr. XII, XXIV, XV i X

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
1285	1	odlew gipsowy drzwi
1286	1	„ „ Madonna
1287	1	„ „ Chrystus
1288	1	„ „ głowa kozy
1289*	3	Storcha Józefa „Die Pflanze in der Kunst“ zeszyt 1. 2. i 3.
1290	55	okazów różnych drzew zamorskich do nauki technologii
1291	1	wąż gumowy $2^1/_2$ metra długości, do doświadczeń fizykalnych
1292	1	pocieracz ceratowy z amalganem Kienmajerowskim do doświadczeń fizykalnych
1293	1	elektroskop listkowy pojedyńczy w butelce szklanej, do doświadczeń fizykalnych
1294	1	przyrząd z woreczkiem muślinowym do rozmieszczenia elektryczności, do nauki fizyki
1295	1	przyrząd Fricka do rozmieszczenia elektryczności z bębnem metalowym i z dwoma parami wahadeł, do nauki fizyki
1296	1	elektromagnes w ramie drewnianej wraz z kotwicą, do nauki fizyki
1297	1	elektromotor, model mały Froment'a do nauki fizyki
1298	1	ewaporator do wrzenia płynu w próżni, dwa balony szklane, na szklanej podstawce, do nauki fizyki
1299†	1	podstawa do 3 płaszczyzn rzutowych, do wykładu geometryi wykreślnej z 3 deszczułkami

Inwentarz III. Biblioteka.

ad 392**	8	Odrzywolski J. „Zabytki przemysłu artystycznego w Polsce“ rocznik I, zeszyt III, IV, V, VI (podwójnie)
ad 273**	3	Rotter „Metodyczne wzory rysunkowe II“, 3 zeszyty
447*	1	„Teppich-Erzeugung im Orient“ wydanie austr. Muzeum przemysłowego, Wiedeń 1895
448*		„Meisterwerke der kirchlichen Glasmalerei“ przez prof. Rudolfa Geylinga i Alojzego Löw, zeszyt I.
449*	1	„Bericht über die Industrie, den Handei u. die Verkehrverhältnisse in Niederösterreich 1894“

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
450*	1	„Jahres-Bericht der Handels und Gewerbe-Kammer in Olmütz 1893“
451*	1	„Statistischer Bericht über die volkswirthschaftlichen Verhältnisse Schlesiens im Jahre 1890“
ad 115	1	„Centralblatt für das gewerbliche Unterrichtswesen in Österreich“ za rok 1894
ad 145	1	„Öst. ung. Monarchie in Wort u. Bild“ od zeszytu 195 do 218
452**	1	„Summarischer Bericht der Handels- und Gewerbekammer Brünn“ pro 1894
453**	1	„Lehr- und Lesebuch für Männer und Frauenkleidermacher“, Wiedeń 1880
454	1	„Le Musée des Arts Décoratifs“ wydawnictwo Aulaniera & Cie Paryż.
ad 445	1	L Noë „Architecture et Sculpture en France“ troisième année
445	1	„Führer durch das hamburgische Museum für Kunst und Gewerbe“ von Justus Brückmann
456	1	Feldegg Ferdinand „Grundriss der Kunstgewerblichen Formenlehre“ 2 wydanie, Wiedeń 1891
457	1	Kramerius „Repetitorium aus der Geometrie und Mechanik für baugewerbliche Schulen und die Baupraxis“, wydanie drugie
ad 408*	1	„Arbeiten der öst. Kunstindustrie aus den Jahren 1868—1893, zeszyt II
458	1	R. Kusyn „Kostenüberschläge für Hochbauten u. Schätzungen der Gebäude“, Prag 1892
ad 305 306	1	Bach Emilie „Neue Muster im alten Stil“ 3-ci zeszyt
ad 332	1	Lipperheide „Häusliche Kunst“ (zeszyt 11)
ad 142	1	„Wienerbauindustrie-Zeitung“ XII-ty rocznik
ad 379*	1	Romstorfer Carl A. „Das Binder- oder Böttcherbuch“ (Ergänzungsband, Werkzeug u. Maschinenkunde für Binder)
459	1	Ilg Albert „Leben u. Werke Johann Bernh. Fischer's von Erlach des Vaters“ 1895
460	1	Ciotti „Vorlagen für Nadelarbeiten 1591“
461	1	Jacques Foillet „das Musterbuch 1598“
462	1	Hoffmann Wilhelm „Modellbuch 1604“
463	1	Parasole Elisabeth „Musterbuch für Stickereien u. Spitzen 1616“

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
464	1	Marot Daniel „Das Ornamentalwerk“ (Gewebe)
485	1	Vecellio Cesare „Musterbuch, die Krone der Kunstfertigen Frauen 1691“
466*	1	„Statistik der Seeschifffahrt u des Seehandels in den öst. Häfen im Jahre 1893“
467*	1	„Commercio di Trieste nel 1884“
468	1	„Navigazione in Trieste nel 1904“
ad 192	1	Lipperheide Frieda „Die decorative Kunst-Stickerei“ Lfg. III.
ad 384	2	roczniki „Verordnungsblatt“ 1894, 1895
469	1	Rinreb A. „Lehrbuch des Steinschnittes, Stuttgart 1883
470	1	Odrzywolski „Zamek w Baranowie“ Kraków 1895
471	1	Dobner „Vorlagen für Drechselarbeiten“ Wiedeń 1894
472	1	Luthmer F. „Flachornamente für Decorationsmaler“
473	1	Hoffmann W. N. „das Ornament in der Kunstschlosserei u. den verwandten Gewerben“ Wiedeń
ad 448*	1	„Meisterwerke der kirchlichen Glasmalerei“ von prof. Rud. Geyling et Alois Löw, zeszyt II
474	3	Lange Walter „Aufgaben aus der Bauconstructionslehre“ Lfg. I, II, III
475	1	Łuszczkiewicz Władysław „Dwa zgubione pomniki naszej Romańszczyczny w Płocku i Jędrzejowie“ Kraków 1895
476	1	Jessen Dr. Peter „Das Ornament des Rococo“ Lipsk 1894
477	1	Locher Hans „Vorlagen für Bauhandwerker, Constructionen in Stein“ Frankfurt 1895
478	1	Sutter Conrad u Schneider Dr. Fr. „Thurmbuch“ 2. część. Tablice od 51—110. Berlin 1895
479	12	Wzorów do malowania (kwiaty kolorowane) różnej wielkości i autorów
480	5	wzorów do malowania (2 kolorowane wachlarze, 3 kolorowane kwiaty)
481	1	skrypta z fundacyi (wykład prof. Rychtera) 1 zeszyt z tablicami

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
482	1	J. Rychter prof. „Roboty wodne“ część I. Lwów 1894 (atlas z 17 tablicami)
483	1	J. Rychter prof. „Projektowanie komunikacyi, roboty ziemne, budowa dróg“ (17 tablic) Lwów 4890
484	1	Ortwein VI „Arbeiten im gebrannten Thon“ II część
485	1	Ortwein VII „Kleine metallverzierte Arbeiten in Holz (Wiedeń 1895)
486	1	Vogel Hermann „Fünf Weinbilder“ (5 obrazów kolorowanych
487	2	Krook L. „Architektur der Niederlande“ zeszyt I. i II.
488	1	Lessing Julius „Moebel des XVII Jahrhundertes“ seszyt 17
489	1	„Meisterwerke der decorativen Sculptur“ od wieku XI do XVII. Zeszyt 1—14
490	1	„Schmiedearbeiten aus den besten Werkstätten der Gegenwart“ Berlin 1893 zeszyt I i II
491	1	Pastern Wilhelm „Romanische Kirchenmalereien“ Berlin 1893
492	1	Sohadów Dr. Gottfried „Atlas zu Polyclet oder von den Maassen des Menschen nach dem Geschlecht und Alter“ Berlin
493	1	Grohmann H. „Vorlagen für den Unterricht in der decorativen architektonischen Formenlehre“
494	1	Hoyer-Kraft „Grundlage der mechanischen Technologie“ 2-gie wydanie. częśś II-ga
ad 415	1	Ewald „Farbige Decorationen“ zeszyt 17.
ad 10	1	„Blätter für Kunstgewerbe“ rocznik 1895
ad 2	1	„Formenschatz der Renaissance“ rocznik 1895
ad 11	1	„Mittheilungen des k. k. österr. Museum für Kunst u. Industrie“ za rok 1895
ad 380	1	„Wiener Mode“ VIII rocznik
495	5	Wagner „Hand- u. Lehrbuch der Technologie“ 5 tomów
496	3	„Handbuch der Baukunde“, a mianowicie:
		I. Hilfswissenschaften:
		Tom I. część 1. Bauführung
		„ 2. Perspective
		„ 3. Technische Mechanik
		„ 4. Physik

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
		Tom II. część 1. Eisen und Eisenconstruction
		II. Baukude des Architecten:
		Tom I. część 1. Aufbau
		„ 2. Ausbau
		Tom II. część I. i II. w jednym tomie „Gebäudekunde“
		III. Baukunde des Ingenieurs:
		część 1. Grundbau
		„ 1.b) Grundbau-Ergänzungen
		„ 2. Wasserbau
		„ 3. Städtisches Strassenwesen
		„ 4. Erdarbeiten, Brückenbau etc.
497	1	Hefner-Alteneck „Eisenwerke oder Ornamentik der Schmiedekunst“ I. część
498	1	Heilpern „Nauka mularstwa“, tom I. cz. I i II.
499	1	Scharowsky „Musterbuch für Eisenconstruction“
500	3	Karmarsch et Fischer „Handbuch der mechanischen Technologie“ (tom I, II, i III, część 1. przez Müllera)
ad 228	1	Lipperheide: „Musterblätter für künstlerische Handarbeiten V“ Berlin 1895
ad 399	2	roczniki „Öst. ung. Revue“, tom XVII i XVIII po 6 zeszytów
ad 145	1	„Öst. ung. Monarchie in Wort u. Bild“ zeszyt 219—240
ad 115	1	Centralblatt für das gewerbliche Unterrichtswesen“ tom XIV i Supplement za r. 1895.

Inwentarz IV. Maszyny i urządzenia warsztatów stolarskiego i tokarskiego.

250	1	Tokarka żelazna Nr. 6, do pędzenia nogą lub siłą wraz z żłobiarką
251	1	dłuto tokarskie
252	6	śrub stolarskich mniejszych (Schraubzwingen)
253	6	śrub stolarskich większych (Schraubzwingen)
254	1	maszynka piłeczkowa (Laubsäge)

Inwentarz VI. Maszyny i urządzenia warsztatów ślusarskich.

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
212	31	maźniczek wraz z 31 rurkami (a mianowicie: 28 Federdruckbüchsen, 1 Tovotebüchse, 2 2 Schraubfederbüchsen)
213	1	heblarka uniwersalna do drzewa systemu Hofherr i Schrantz z przyrządem do fugowania, z przenośnią sufitową o trzech kołach pasowych i suwakiem
214	1	przyrząd do nakładania pasów „Triumph“
215	1	stół do warsztatów ślusarskich z 12 szufladami
216	1	stół do warsztatów ślusarskich z 12 szufladami
217	12	śrubsztaków różnej wielkości
218	12	piłek (Metallsägebogen)
219	20	imadeł (Feilkloben)
220	6	klub (Spannkluppen)
221	2	klub (Spannkluppen)
222	6	klub (Reifkloben)
223	4	klub (Reifkloben)
224	6	obcęgów płaskich (Flachzangen)
225	6	obcęgów okrągłych (Rundzangen)
226	1	olejarka (Oelkanne)
227	10	rozwiertaczy (Versenker)
228	1	liczydło (Toureuzähler)
229	1	cyrkiel (Federgreifzirkel)
230	2	mierniki (Schublehren)
231	1	kluba do rznięcia gwintu systemu Reineckera
232	1	kluba do rznięcia gwintu „ „
233	2	kluby długie (Feilkloben)
234	2	kluby 1 wązka, 1 szeroka (Feilkloben mit Flügelmutter)
235	1	Przyrząd do obtaczania kamieni przy toczydle
236	3	Nakładacze pasów „Triumph“
237	6	koszów ochronnych patentowanych
238	2	miechy kowalskie patentowane, o niskiej podstawie z dwoma konsolami
239†	6	par kleszczy do kuźni
240†	6	form kowalskich
241†	2	węgielnice
242†	97	narzędzi do wybijania w blasze
243†	5	dłutek
244†	4	znaczniki

Nr. Inwt.	Sztuk	Wyszczególnienie
245†	1	kluba do blachy długa, z żelaza kątowego
246†	11	par lic miedzianych do śrubsztaków
247†	2	dłuta do wpuszczania zawias francuskich
248†	110	dłut ślusarskich do żelaza
249†	1	smyk do świdrów do żelaza
250†	162	dłutek
251†	106	przebijaków
252†	21	młotków ręcznych
253†	202	narzędzi do wybijania
254†	92	świdrów do żelaza
255†	4	młotki do wybijania
256†	29	dłutek
257†	12	cyrkli obejmujących

XIII. OGŁOSZENIE

dotyczące wpisów na rok szkolny 1896/97.

Wpisy uczniów do szkoły ślusarstwa i stolarstwa budowlanego tudzież do wszystkich szkół przemysłu artystycznego odbywać się będą w roku szkolnym 1896/97 dnia 15, 16 i 17 września, wpisy do szkół przemysłu budowlanego t. j. murarstwa, ciesielstwa i kamieniarstwa dnia 2, 3 i 4 listopada 1896.

Uczniowie zgłaszać się mają osobiście w towarzystwie rodziców lub opiekunów, przyczem mają przedłożyć następujące dokumenta i wypełnić w dwóch egzemplarzach kartę wpisową (nationale).

a) Metrykę chrztu lub urodzenia, bez której żaden uczeń przyjęty być nie może, w celu udowodnienia że ukończył 14-ty rok życia.

b) Świadectwo z ukończonej z dobrym postępem 6-tej klasy szkół ludowych, lub 2-giej klasy szkół średnich, alboteż świadectwem uwolnienia od codziennego uczęszczania do szkół ludowych po odbytej sześcioletniej nauce. W razie przerwy w uczęszczaniu do szkoły, dłuższej niż czas feryi szkolnych, mają nadto nowo wstępujący uczniowie przedłożyć świadectwo moralności.

c) Uczniowie wstępujący na kurs I. działu budowlanego, mają oprócz powyższych przedłożyć jeszcze wiarygodne świadectwo z odbytej dwuletniej praktyki budowlanej, a uczniowie zapisujący się na dalsze kursa świadectwo z ostatniej praktyki letniej.

Opóźnione zgłoszenia się do wpisów nie będą uwzględniane, z wyjątkiem umotywowanych ważnych powodów, lub w wypadkach choroby usprawiedliwionej świadectwem lekarskiem.

Wpisowe i czesne należy uiścić zaraz przy wpisie.

We Lwowie w lipcu 1896.

c. k. Dyrektor

Zygmunt Gorgolewski.

SPIS RZECZY.